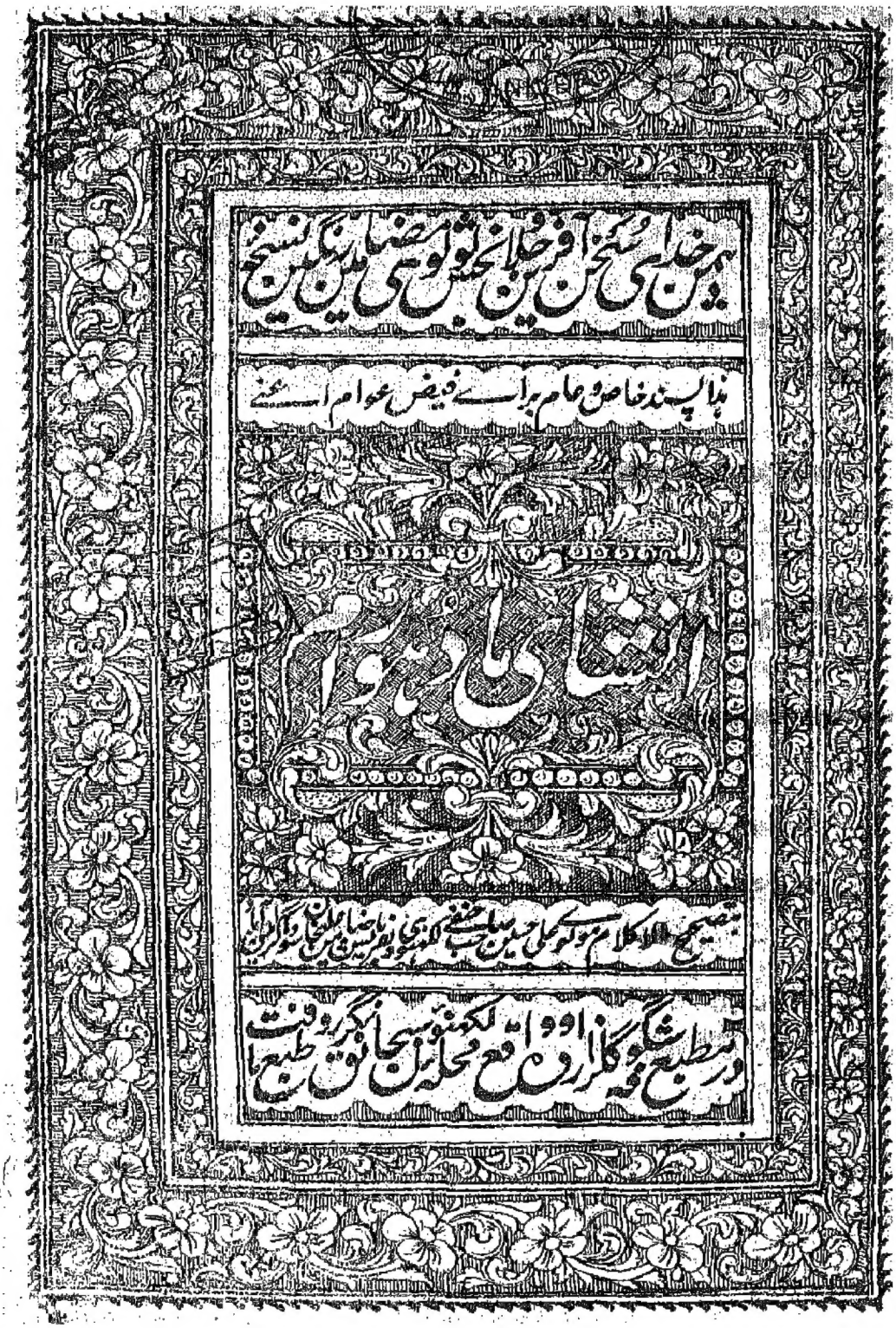
ہمہ خوبی سخن افزا بخن تو
ہذا پسند خاص و عام بر اے فیض عوام
انشای ماد نرائن
تصحیح الکلام مولوی کمال حسین صاحب حنفی لکھنوی و پرنسپل مدرسہ عالیہ سنی
در مطبع شکوہ گلزار واقع محلہ اسحاق لکھنؤ بگرو وقت طبع یافت

M.A.LIBRARY, A.M.U.
PE2047

بسم الله الرحمن الرحيم

بر ارباب تحقیق رس و رود فیضپیرای صبح نفس پوشیده نماند که چون این خجسته جلین حسن من
ارباب تسخن را خیال استدراک عوامض انشاء و استکمال این گرامی درّ در سر افتاد ادراک صحبت
ارباب دانش و بینش و جهه همت ساخته استفاضه آثار سریت نمود تا آنکه بقبض همنشینی و سحر بانی
شان بر سطیر عبارات عالیه و در یافت دقایق اشعار قدرت یافته چهره حال بگلگونه کسب هنر
آراستن یافت و صیرفیان دار العیار سخندانی و جوهریان بسته بازار معانی را نقد نامه این
هیچمدان پسندیده آمد در محمد قلی بیاوری طالع شرف ملازمت علامه عصر نواب لطف الله خان
ولد سعد الله خان مرحوم که چشم زمانه در فضل و کمال عدیل آن مطرح تجلیات آمرزش ایزد بیهمال ندیده
در یافته بشغل خطوط نویسی مامور شد پس از آنکه در سرکار پادشاهزاده جمشید فر جهاندار شاه
بخدمتگاری عز امتیاز اندوخته تا انقراض ایام او رنگ آرائی بر فاقت نواب کوکلتاش خان
بخدمت مذکور قیام داشت مسوده احقر که چندین بیاضها بسواد شش چون خسارهٔ مهوشان
بخط عنبر نشان و کلش نسخه ریاض رضوان میگشت در محاربات بادشاه گردی باثبات البیعت
بلغیار رفت برخی از آن که در کاغذ ها برآمده بتکلیف برادر عزیز گرامی نژاد لاله هر شاد که جوهر ملایمت
و استعداد از لوح جبینش لمعان ظهور دارد در بین اوراق نگارش یافته که چندی درین اوراق پاید یادگار باشد

مشتمل بر دو فصل فصل اول مختوی بر عرائض و احکام و اوامر و خطوط که از زبان نواب لطف الله خان و
نواب کوکلتاش خان بر نگاشته فصل دوم متضمن بر مکاتیب که خود باعزه و احبا بقلم آورده سهو
خطا را از بزرگان امید عفو و عطاست قطعه چون بفضل خدای عزوجل یافت این نسخه صورت انجام
با تقی گفت سال تاریخش که زهی هیئت مافوق مرام فصل اول از زبان نواب لطف الله خان
عرضداشت مشتمله فتح بجناب حضرت خلد مکان فردوسی جان نثار لطف الله
بعد از لوازم تسلیم عتبهٔ سپهر تکریم و تقدیم مراسم زیارت حریم حرم معظم که سجده گاه جباه خاوندان
تخت و دیهیم و فروغ بخش نواصی خواقین هفت اقلیم است بعرض عاکفان محفل بهشت نعیم و هایمان
عتبهٔ ملائک مقیم میرساند که ذریعهٔ مفاخرت دنیا و آخرت یعنی توقیع وقیع جهان مطاع عالم مطیع
گالوی من السماء نزول اقبال و حلول اجلال فرمود و رایت استقبال و احترام و وظایف تکریم اکرام مرتب
و ملطف گردانید بهیامن ورود سعادت آمود شان رکاب افتخار بنده فلک دار سود سر بر حضیض افتخار
بدست مرحمت از خاک برداشت از آوارگی سنبتا و دهنتا و فلتیا و مانو موریا و سایر کفره بهنبهر ما و ادر
اضلاع نهلبسوه و انظر فیها و تاکید سرعت عزیمت حضرت بنبیان آن فرقه شقیه ارشاد شده بود مواد تفاخر و
استبشار افزود بمجرد ورود میمنت آمودش عازم مقصد گردیده در موضع پیکو منزل گزیده فردای آن بلا فصل مقام
کوچ کرده در اثنای راه کفره نامه سیاه که در شعاب جبال و دره کوهسار چون مور و ملخ نزول اد بار داشتند در ترتیب لشکر
سوار و پیاده بیشمار حوق حوق از طرف نمایان گشته فوج فوج موج را محاصره کردند فردوسی به ترتیب افواج
پرداخته بهیر را در میان گرفته با کفرهٔ ناکوشیده کار آماده پیکار گردید نوار جبال و قتال اشتعال یافت هنگامه
حرب و ضرب از طرفین گرمی پذیرفت چون فلتیا کافر تفنگچیان کرناٹکی زیاده از دو هزار پیاده با خود داشت
آتش شبه و برق مصدکبان عرصهٔ کارزار نمود از آثار ریزش تگرگ گردید و ببارش تیر بندوق رحمان مصدر سینه دشمنان
ژاله بار آبدار پیکان لبریز گشت از هر طرف که بهیت مجموعی میریختند سپاه زران منصور پوی بازی
جرات و دلاوری زده بر سیدند چنین از اول روز تا شام روز دوم خورد بسیار و آویزشها بمثابه که نظیر
کارنامهٔ رستم و اسفندیار بود در میان ماند آخر کار سنتا و دهنتا با پنج هزار سوار منتخب و مسلح سمت

در زمین کین محکم گردانیده دائره جدال و قتال از طرفین اشتعال پذیرفت مقارن اینحال قندو با تابینان
و قتیفان ملحق گردیده غلامزاده معمور خان و دیگر مجاهدان را به پیش قلعه رخصت داد سنتا مغز و تنگ
باگردی انبوه جلوریز بر فوج قندو رخته مرتکب جنگ و ستیز گردیده و عرصه وغا از سپاهی بلاد زده و محور و پر
نمود از آثار شنیع شده هر چند بدربان پاسبان تجلد استوار کرده بطعن سنان و تیغ جانستان پیقلشها می نمودند
حسام خون آشام مبارزان بی خرمن وجودشان برق خاطف می پیچید و جمعیت اعدا به تند باد حمله دلاوران
فیروزی علم چون سحاب متراکم از هم می پاشید و آنقدر که شقی خسارت منش از کشتها خسته ها حساب نگرفت
سعودیان محال هر سر نیزه می افکندند پیش قدمان معرکه حدود سوی بازوی کوشش بخصم افگنی و برق فروز کشاد
پشته ضد نگ بلاد تفنگ اجل را از پیش بر میداشتند و در هر آویزش بضرب تیغ سر افشان بسیاری از فریق
عدوان را بر خاک هلاک انداخته رایت استیلا افراشتند پس از گیر و دار بسیار که یکپهر منگامه کار زار گرمی
داشت کافر کشتی با سائر کفار نگونسار قدم همت بازپس کشیده چون بخت رمیده خویش منهزم گردید
غلامزاده با غازیان ظفر آماده پاشنه کوب تا پای قلعه در دانگذه تعاقب نمود بعد از آنکه از خائف و هراسان
در قلعه مذکور محصور گشت و رفقایش متفرق و پاشان گردیده سر بهیمه از دو تا کوه بسیار خیمت فرار بجزایر
کشیدند بمعاونان نصرت مراجعت نموده بائره گاه رسیدند فتح عظیم بصیاب لباس دولت قاهره گردید درین
فیروزی قریب پانصد کس از اشقیا بجهنم واصل شدند و بسیار مجروح گشتند و مکصد تن که زنده دستگیر
شده بودند بسیاست رسیدند و سه صد با دیار و نقاره و نشان و چهار صد بهال و دو صد بندوق غنیمت
بدست غازیان افتاده و از سنگ و شاهی و تا بنا قندوی مجموعه شصت و هفت نفر نقد جان نثار
بر تبه شهادت فائز گشتند و مکصد هفتاد نفر گلگونه زخمها چهره سعادت برافراشتند چون جمیع بندگان
مصدر تلاشها مردانه و تردادات رستمانه گردیده امیدوار فضل و نوازش اند ابلق ایام گتی خرام و
آسمان از مین جنبش وارام ست داعی سلطنت خداداد منصور و مخالف بدنهاد مقهور با بعرض مشتمل
بر ورود فرمان و اظهار شکر مواهب و نصایح بجناب حضرت
خلد مکان خانه زاد عقیدت نهاد لطف الله جبین اطاعت بر زمین طاعت سوده

از زمین طاعت بجبین اطاعت پیوده بعرض ناصیه سایان بارگاه والا وجبهه فرسایان پیشگاه سده
معلی سپرساند که مفتاح کنوز سعادات و مقالید حصول مرادات اعنی فرمان قضا جریان لازم الاذعان
بحکم یفعل الله ما یشاء مصرعه چون مرکز از مطلع انوار برآمد نزول اجلال نموده لوای اقرار جبهه ارادت
گردید بعد از با اعتقاد و آداب استقبال و انقیاد بجا آورده آن سرمایه مفاخرت دنیا و آخرت را تاج تارک عبودیت
گرداند بموجب اضافه باضعف ذات بجالی بتول در بعد وی تادیب کفره واجب التعذیب فرق تفاخر
نهد و قرقدان سوده در همچشمان سرحرو جاوید کرامت فرمود مواعظ ارجمند و نصایح هوش پیوند
در تثبیت کارها و تدابیر انتظام کفره و انتزاع قلاع و تخریب خرابه اشقیا بمرکز سعادت رهنمونی نمود
شکر تربیت و خانه زاد پروری زیاده از آنست که معروض دارد بیت کتاب فضل تراب بحر کافی نیست
که نگنجم سر انگشت و صفحه بشمارم و امیدوار است که در جمیع امور توفیق رفیق بندگی دریابد آفتاب عالم آرای
از مطلع ظفر و کشور کشائی طالع باد عرضداشت مشتمل بر ورود فرمان و اظهار شکر
موهب بجناب حضرت خلد مکان خانه زاد بلا اشتباه لطف الله ناصیه
سجود بیت باسجدات غلامی مطلع انوار ساخته بعرض واقفان انجمن گردون احتشام و یاریابان بساط
فلک احترام میرساند که منشور لامع النور کرم نشور کرامت گنجور که بهر عرض کلید گنجینه مقصود و مهر
مقالید کنوز بهبود بود مشتمل بر مرحمت خلعت خاصه و اضافه پانصدی ذات و عطای اضافه یکصدی ذات
و پنجاه سوار بمرید زاده محمد خلیل در جلدوی حسن ترددی چون وی آسمانی نزول نموده تارک افتخار بذروه
علک الافلاک سوده شکر و سپاس مواهب بمقیاس از حیطه طاقت بشری بیرست لطف بیکران
ذره پیوست دوبه کان ذره به از هزار خورشید نشد + تدبیر بنده و بست این اضلاع و استحکام تهانجات
و تعیین تهانه داران از حضور و تنظیم دیگر مقدمات بتفصیل علیحده معروضداشته بنظر اکسیر اثر گذشته باشد
سخن کوتاه ارشاد شود بعمل آرد زیاده حد ادب ندیدا قالیم سبعه کشور بصولت خاقان جهانبان مسخر و مطیع
سطوتش سراندازند خود سران مدبر باد عرضداشت مشتمل بر ورود فرمان و اظهار شکر مواهب
بجناب حضرت خلد مکان غلام والا بارگاه لطف الله سیمای بندگی بر جبین خاکساری سوده

وطریق پرستندگی کام فرمایند آری پیوسته امید توقعست عرض سعادت اندوزان سدهٔ فلک فرسا و جبهه افروزان
عقبهٔ سپهر اعتلا میرساند فرمان معلی نشان هدایت بنیان مزین بخط خاص تقدس اختصاص که هزاران جانها گرامی
شمارد بهر عرف شکرف ان باد متضمن تعلیم مقدمات واجب التقدیم و هدایت قدسی سرایت تبارک ما فات ترتیل
فرمود بیت اینچه در ظلمت سکندر آرزو کرد و نیافت * در سواد خط آن توقیع مضمر یافتم * انشاء الله تعالی
در جمیع مقدمات بروفق مرضی مقدس تلافی نهایت کوشیده باین که سعادتی بالاتر ازان نباشد تقدیم سیر سلندر زیادهٔ
ادب ندید قطعه تا هست عقل و اسطهٔ انتظام دین * تا هست علم واسطهٔ استوار شرع * آنا فتاب را تعبیا دا
جمال علم * بر مرکز مراد تو بادا مدار شرع عرضداشت در جواب رود فرمان مشتمل بر تفویض
صوبه داری دار الظفر بیجاپور و اظهار شکر موهب بجناب حضرت خلد مکان
خاندان دولت اعتقاد لطف الله بعد تقدیم آداب تسلیمات و تعظیم مراسم کورنشات که مقتضای سرشت
و مضمون سرنوشت مریدان مرشد پرست است بعرض مستفیضان طواف قبلهٔ سلاطین مطاف میرساند
فرمان فرخنده عنوان مطرز بطغرای خط خاص اعجاز اختصاص مشتمل بر مرحمت خدمت نظم و نسق صوبهٔ
دار الظفر بیجاپور و حراست قلعه و شهر پناه و موهبت خلعت خاصه و عطای اضافه پانصدی ذات
و هشت صد سوار و رود مفاخرت فرمود بعد تقدیم مراسم تعظیم و استقبال آن مثال وحی تمثال را افسر فرق
سعادت گردانیده خلعت قدر بخش افتخار افزا زیب قامت عبودیت ساخته پیرهن پیرهن بخود بالیده شکر
نوال شهنشاه را اندازه تحریر و تقریر میسر است کی نگردیده محروم زمین بارگاه * چهره روی سپید و چه بخت سیاه
انشاء الله تعالی در پیوند دولت آنصوبه و حسن معاشرت بندهای درگاه والا تالیف قلوب مایا یه برایا و استمالت
متمردان و اخراج و ازعاج سرکشان و تهذیب احتشام و سوجود داشتن خزانه و ذخائر و منع منهیات و رفع معسکرات
و قطع اصل عادی و معاملات بروفق شریعت غرا و عدالت عالم آرا اهتمام تمام بظهور میرساند و بهیاسن زینت
پیرو مرشد برحق و قیقه از دقائق جزم و همت کوتاهی نامرعی نمیگذارد و تا بدرستی بر اورنگ مینا رنگ سپهر جا قرار و خوش
عالمگیر را تخت مرصع و چتر زرنگار باشد سریر شاهنشاهی و چتر گیتی پناهی فلک پایه خورشید سایه باد عرضداشت
بجناب بادشاهزاده عالیجاه محمد اعظم شاه خیر خواه لطف الله تارک نیاز و بندگی

ورد آرزوی این بشارت شکرف چشم تمنا باز و انتشند لقد مراد بکف در افتاد فرد شکر خدا را که تواند شمار کرد
ما کیست آنکه شکر یکی از هزار کرد ۔ عنبار راهی که از سم سمند اقبال اوج هوا میگیرد و هواخواهان را سرمه بصیرت
بدیده انتظار میکشد و هر منتر لیکه بنزول اعلام ظفر اعتصام فروغ سعادت می پذیرد شوق زمین بوس سر
سرشته اختیار از دست می برد خوشا وقتیکه قلمرو دکن بقدوم بهار آگین عبرت بخش صحن چمن و شبستان
وضای گلشن گردد و صیت کامبخشی و کامرانی و آوازه قدردانی و فیضرسانی از پرده هفت آسمان در گذرد
آفتاب غلبت و بهروزی از مکمن ابهت و فیروزی طالع باد بعمدة الملک غازی الدین خان بهادر
فیروزجنگ مشعر بر مبارکباد فتوحات کوکب نصرت و فیروزی و اختر ظفر و بهروزی از سرآمد
سباران خداوند جهان قدوه پیشقدمان خدیو کشورستان نواب مین الاممکنین رکن الدین سلطنا
اوج پذیرباد و درین زمان سعادت اقتران که ساحت گیهان بطلیعه شباشیر صبح اقبال مبسط انوار امن و امان
و سرخود سران بجوگان تیغ سرافشان مجاهدان عساکر ظفر همعنان گوی صفت غلطان است ظهور فتوحات
متواتره و مکاشفه افتتاح حصن حصین و قلاع متین که هر یک سر بفلک میخ بارید و تسخیر
آن ممالک اهل بسعت فلک فسحت دانفیاد سرکشان و اجهای عظیم الشان و ستانیان نخوت نشان باخبار
مخبران بپراید وضوح یافته موجب سرور و شادمانی و مثمر خرمی و کامرانی گردید نظم مزاج فتح میداند سنا
بود نبض ظفر زده برگمانت ۔ برآید تیغ از دستت به بیجا ۔ جو جوئی کو برون آید ز دریا ۔ مبارکباد بفضل
فتاح حقیقی بعد ازین هم نوید فیروزی و خبر صدور سوری علی التواتر سامعه افروز شود ۔ این فتح و ظفر
فتح دیگر ۔ از فضل خدا شود میسر ۔ به بخشی الملک روح الله خان مصرعه ای ره که مکتوب
مشتاق ترجمه کرد ۔ صاحبا امیدگاه گرامی مکاتبه راحت افزا که الفاظ و لغزیش چون کرشمه شکربان
شورانگیز و معانی جانفزایش مانند طره سنبلستان دلاویز بود بلمعه وصول افگنده و ادشاد کامی داد و
مضامینش که مملو از جواهر زواهر مهربانی و مشحون از نکته های شهوار قدردانی بود مینک خرمی بر دیده دلها
نهاد بیت رسید و دیده ام از نور او منور شد ۔ مشام جان من از طیب او معطر شد ۔ از تواتر امراض
تخالفه بر مزاج شریف و تجویز نیابت بخشیگری باین نحیف ایراد رفته بود حکیم علی الاطلاق آن برگزیده نفس

نگران باشی + سامی نمیقه طرب پیرا حادی استیاق دیدنها تا کی دیدن و بسیدن ما دارد و تحت خوش
از سعیده قالب فسرده را حیاتی تازه بخشید منشار تهنیت بازی کاربرد و مرغ شوق گوارا باید کرد و دعا
بی اختیار است گر بیت جدا از تو تصور نتوان کردن کسی جان گرامی چرا بجدا بنده امروز نیاز
احمد نگر مراجعت نادشاهی کوچ کرده بعرض استلام سدهٔ فلک احترام مرجعت مقرون امید واثق است که عنقریب
مباحث تهنیت نهضت نماید و رفع قلق دلها گردد زیاده عمرباد بعمدة الملک خانجهان بهادر
ظفرجنگ کوکلتاش خان نواب استطاب مساعی آداب والا خطاب خداوند خدایگان
کریم الخلق جمیل الاحسان ابداز طی مراحل مسافت و انکسار سعروس انحنیض سرآ عالم آرا سعید ارزانی باد
که عنان عزیمت سعادت منوط بآن سمت منعطف و مبسوط گشته بنیاد مودت آئین بدو کلمه خیر
خیر بیاغاز مسرت انگیز نشد بیت مرا زیاد تو برد و ترا زدیده من ستم زمانه ازین بیشتر چه خواهد کرد
حق حلیم است که از محرومی صحبت اکسیر خاصیت چقدر را کام روحانی که نمی کشد و با حال بنه مقال شرح
ذوق الطاف و لوای کاشفی با نیت دلم + یاد هر لطف تو اکنون سبب صد لست نفیر آرین
ستوقع آنست که مشام آرزو بروائح ترسیل مراسلات معطر و گلزار تمنا بنزهات سحاب یاد آور بهمان منهج
باشد فخر دوار دولتخانه کارجهانی رلطف تو + کار تر از لطف الهی نظام بادبه بخشی الملک سپهر مندخا
ورصبا رکیاو شفا خزانی وتاج سرا ایتهاج صحت بتعریج آن نیت بخش سعد اقبال سپهر منبع
سویت و اعتدال مستقیم باد باستماع خبر عارضه بدنی و علل جسمانی آزرده خونبار لعل بدخشانی مرهم صیاد
و آهو نزار دل پرورد شهر بفلک سیکشد الحمد لله و المنه که بفضل و کرم حکیم شافی عضایر کسل از چهره مزاج
شریف زائل بود و بدیده اشهب مخصر لطیف از مضیق مرض بفضای صحت آسے عافیت فراسید بیت
یار بمیکه خاطر ما خسته کرده بود + عیسی می خدا بفرستاد و برگرفت + سلامتی و تندرستی و انما باد
به برادر خود در جواب خطوط شان برادر عزیز القدر از جان عزیز بهواره بمراتب جلیا فائز
باشند خطوط بدل مزدیک شما متواتر میرسند احمد لله که آن کریم النفس بی آنکه پیشود و اندیشه چیزی می پردازند
و ما را امیدها بسیار بلند آمده را نیز این طرف مرعی داشته برگزده خود عزیز نشوند و نظر بر مزید دارند

همین گفت دل کامیخ از آنجا هم جنبان باشی + زیاده چه تقبل آید سرمایه سعادتمندی و رتبه سربلندی همواره روز
باد مبارکباد تولد شاهزاده محمد کاظم بخش مندوی درگاه لطف الله بعد تقدیم لوازم دعوا
وصیغگالی بعرض میرساند که بندگان حضور عالی مستعد سیر ساز درین زمان میمنت اقتران که زمانه بالامال شادمانی
و دلبر عیش و کامرانی بود باصغا اینخبر که شاهزاده والا گهر قدم فرخنده اثر بعالم ظهور گذاشته غرور بخش سریر
دیده اقبال گردید کوس تهنیت بلند آوازه گشته و شادمانی از اندازه درگذشت بیت صبح را خنده
لب باید بهم از شادی بیش آفتاب از آسمان گوید مبارکباد بیش + حق تعالی اورا در مهد امن و امان داشته برخوردار
گناد و آن مهر سپهر خلافت و جهانبانی را برتارک مبارک باد کامگار گرداناد بکلمت بقاء دولته
اقبال حشمته باد + ازان فزون که در اندازه شمار آید مبارکباد تولد فرخنده میمنت بنیاد حضرت اعلی
عدوی بلا اشتباه لطف الله تارک نیاز و بندگی بگلهای تسلیمات و پسندگی برآراسته موقف عرض
معتکفان آستان دولت نشان فیض اقتران میرساند درین هنگام بشاشت انتظام مژده طلوع کوکب
دولت از آسمان جلالت و سطوع منیر سپهر سعادت از افق ولادت طنطنه تهنیت و مبارکباد بگوش هوش نوید طلبان
رسانیده آوازه سرور و شادمانی از برده هفت آسمان درگذرانید بیت از ان نهال شرف تازه گشت
گلشن ملک + چنانکه تازه شود برگ گل ز باد شمال + باریتعالی قدم دولت توام آن سپهین میوه باغ حیات بر جمیع دوستان
فرخنده و همایون گناد و لحظه بلحظه اثر طلوع آفتاب اقبالش متزاید و اختر شوکت اجلالش متصاعد گرداناد
زیاده حد ادب نمیدانم و بهره از مکمن ظفر و فیروزی طالع باد مبارکباد تولد پسر
بقاضی القضات محکمه شریعت مطهر بوجود کرامت مظهر آن مروج قوانین شریعت نبوی محی مراسم
ملت مرتضوی زمین باد بوسه داده که آن مهر سپهر کمال را بر آسمان اقبال فرخنده کوکب طالع گشت
و روضه فضل و افضال را بکنار جویبار اجلال سرو سرافراز جلوه گر شد بیت بشگفت در ریاض امانی
گل امید + طالع شد از سپهر امید اختر مراد + سبارکباد و دیده ازرزوی ارباب مکارم بلمعات جمال آن
قرة العین روشن شواد تهنیت تولد شاهزاده بجناب بادشاهزاده
محمد معظم شاه خیرخواه بلاشتباه لطف الله تقدیم لوازم خیراندیشی

۱۲

سطوع ۱۲ ۱۲ سطوع نصیبتین بلند شدن ۱۲ ام لمعه متصاعد بمعنی بلند شونده ۱۲ ۱۲

دو دلخواهی راسر مایهٔ سعادت نامتناهی انگاشته بعرض واقفان محفل فرود مسند میرساند در تهنیتگام
فرخنده فرجام که بتاثیر اقتران سعود آسمانی و تائید اتصال نجوم شادی و سعادت با کرمت مقترن و بوطلوع خجسته
اختری از برج عظمت و اجلال و سطوع گرامی گوهری از اوج سعادت و اقبال قلوب سهواخواهان را از اقتراح موجوده و اشراح
نامحصوره گرامت فرمود قطعه مصحبه براوج سپهر جلال تابان شد که کس ندید چنین ماه در نزاران سال
نجسته طالع و روشن دل و مبارک پی + فرشته طلعت و نیک اختر و همایون فال + امید که این فرخنده نونهال همیشه
خیرخواهان مبارک باد و رونده نامیچه سعادت از احکام طالع این جوان نجیب برونق جوانی مقرون شاد و مبارک باد
در تولد سیره بجناب مستطاب خلافت قباب آزادهوا خواه لطف الله سلمه الله سبحانه
پرستندگی سوده بعرض پرستاران دولت سرای حرم تعظیم و واقفان حریم دولت تقدیم میرساند که چون
برزگر بهر بذیع از معدن مراد و وسیلهٔ از دیاد مواد بخجستگی و طلوع اختر رفیع از کمین مقصود و اسطه حصول
اسباب سربلندی و ظهور گرامایه دراز اوج ولادت و سطوع فروزان کوکب از افق سعادت در شبستان آل
شاهزاده والاگهر بلند اقبال مبارک باد فرخنده باد و تابان آفتاب گردون تاب مهر انور متمکن بود آن فروغ گوهر سلطنت
و فخار از روائی لمعهٔ خورشید سلطنت و کشورکشائی در ظل ظلیل خاقان جهان خدیو گیتی ستان بمیر طبیعی و نیل
مرام فائز شواد بیت از نکهت این مژده زمان گشت معطر + وز پرتو این لمعه جهان گشت منور مبارک باد
وزن در جناب بادشاهزاده محمد کامبخش خیرخواه بلا اشتباه لطف الله
چهرهٔ نیاز بگلگونهٔ عبودیت و انکسار برافروخته بعرض راه یافتگان انجمن عبرت و حق شناسی میرساند
میرساند که درین زمان فرخنده عنوان نوید وزن بندگان زمین تمکین فلک توان سامع افروز نهفتگان گردید
ابواب خیری بروی دلها کشاد و از تصدق خیرات مبرات گوشه نشینان و محتاجان را اصلاحی کامرانی روا داد
نظم
ترازو چشیم دره و شت یکسال + که آید در برش خورشید اقبال + ترازو غرق حیرت بحر آن بود
که در دیار ایسا قدر کس نه بیند + صد محمد که از همبودن عنصر گرامی میزان سر بآسمان افراخت و عالمی را
کامیاب فوائد لطف و احسان ساخت حق عز و جل مبارک گناد و از شان و شکوه آنخدایگان جهان
گفتین میزان هم بآسمان شواد مبارک باد سالگره بشاهزاده بیدار بخت بعهد آداب بندگی

افسردگان بادیهٔ فراق را زندگانی تازه عطا فرمود و ابواب انواع تفریح و تنشیط بر روی دلها گشود محمد الله
غم حمد الله فرد بیا بیا که مرا بیتو غم بجان آمد ۔ بیا که بیتو نفس بر نمیتوان آورد ۔ هر چند بطی امر محال است
بکار رود منت بر چشم مشتاقان ست و همانقدر مسافتها که بگام عجلت پیموده شود مشهر مامول منتظران
نظر زود آید ۔ ثبت نظر بشتوقم دیر ست ۔ می آئی اگر زود تر آئی چه میشود ۔ زیاده عمر باد و مژه ات مستزاد
مبارکباد عید بخشی الملک روح الله خان بهائی ای اختر برج سعد بخت سعید
بر خیز و طرب گزین که عید آمد عید ۔ هر روز عده که اقبال نمود ست بتو ۔ امروز قریب ست اگر لبود بعید
الحمد لله که هلال فرخنده فال شوال بشارت سعادت آسود از منظر قصر زر اندود افق به تنتظران نمود
و جهانیان را بشکفتن و گشادن جبهه استبشار صفیر نفیر شادمانی بارد ۔ سعید اشارت فرمود و شگاه
عیش و عشرت گرمی پذیرفت در ریاض مراد اثر صلاح و سداد بگلهای خرمی رونق پذیرفت بیت
بدر و نقیه بر لب آنهان ساخت ۔ ترجمهٔ عمانه در کام و زبان ساخت ۔ مبارکباد روزگار عجیبه آثار
بخجستی و بهروزی متصرون شواد مبارکباد عید بر حفظ الله خان مبارکات پناه متبرک
صیام و مشیت طاعات خجسته فرجامش باتمام فرخنده انجام آن بیسانه چشمه احشام محرم انجمن
شوکت احترام سور المنزلت منیع الشان کریم الخلق رفیع الجنان متصرون باد و در بن ایام سعادت اختتام
قدوم فرحت لزوم عید سعید عرصه گیتی را بگلهای سرور و سور رشک باغ ارم و عالمیان را
باقسام اغذیه و نعماء و انواع طرب و شادمانی کامیاب فیض اعم گرداناد الله تعالی مبارک و
میمون گرداناد و ترقیات روز افزون روزی کناد نظم یارب این عید بر هزار گرد باد
فرخنده بار بار دگر ۔ بر اطاعت نمودن امرت ۔ کمناد این بر نامه کار دگر مبارکباد شفا
حفظ الله خان صحت و تندرستی که بهترین نعمای الهی و گزین میوهای باغ زندگی ست
همواره نصیب باد شکر ایزد جهان آفرین که عارضه بدنی و علل جسمانی بفضل ایزد سبحانی بسلامت
و کامرانی انجامیده و عید شبانروزی در حضرت حق تعالی بموقف اجابت رسید مبارکباد و مدت
عمر شریف را امتداد لیل و نهار روزی شواد بمنه و کرمه برآی حکیم عالیجاه سنر مانی خلعت سه پارچه

۱۱ آخر ۱۲ آخر ۱۳ سعید

بجهت مستحقان خیرات دو صد روپیه مرسل گشت از رفع نقاهت و اخبار بهروزی رسیدم آگهی داد
فرخ و عشرت مباد و گزند مباد و رنج مباد + که راحت دل و آرام جان او رفع غمی
تهنیت
گد خدائی بخان عزیز از جان حفظ الله خان همواره بهامی سعادت و سرفرازی
برقرار و بجمیع مقاصد رشد و از جمیع بال امان باد و درین هفته زمان فرخی توامان مژده
طوی آن اقبال مند ستوده خوی اصغا گردید سرمایه سرور و شادمانی پیرایه نشاط و کامرانی
گشت امید که از مآثر اقران آن قران السعدین آثار سعادت بر صفحات احوال ظهور نماید
جشن ظفر بپای عروس عالم آنا خود بیها از پرده غیب چهره کشاید ع شادمانی بهر است مرا مهیا
بخان عالیشان کامیاب خان آفریدگار جهان آن نونهال حدیقه همت بهار
باقطار امطار فضل بکران سرسبز و ریان دارا و خبر بهواز دگی بمزاج بهجت امتزاج خواص و عوام
را پریشان ساخته و سینه وفا گنجینه را در کانون غم و الم گداخت حکیم علی الاطلاق آن نسخه جامع شفا
در رونق بخش قلمرو اشفائی را صحت کامل و قضای عاجل کرامت فرماید بحرمت نبی و آله
مباد + وجود نازکت آزرده گزند مباد مبارکباد فرخنده منصب سیف الله خان
رباعی
ای گشته ز لطف بادشاهی خوشنود + صد شکر که منصب تو بی سعی فزود + قدر تو
بلند است که میدانم + اقبال تو هر زمان فزون خواهد بود + بشارت افزایش مراتب و مناصب آن نامجو
باعلام شوکت و جلالت عارج معارج حشمت و ایالت سامنه پیرا گشته مورث سور و سرور و مبشر
انبساط موفور گردید از دل بسیار بخش فرخنده و همایون کناد و مقدمه ترقیات روز افزون
گردانناد جواب حسب الحکم بمقرب الحضرت عزیز الدین بیگ
عوالی پناه معالی دستگاه نگاشته کلک معانی پرداز حسب الحکم اعلی مطراز تمشیر فتح مصر
حصین پرتاله و امان خواسته برآمدن قلعه نشینان از عجز توپ و تفنگ و برق آهنگ
و محاصره تبرد آزمایان بانام و ننگ و ارشاد گزارش شکر و اهب ایزد منان و بلند آوازه ساختن
کوس شادیانه فتح نمایان و رود مسعود نمود الحمد لله که از غلبه سواکب ظفر لوا و صدمات مانه پهای حمد سا اعدای

است شکست و بهما نصرت و فیروزی بر پرچم رایات ظفر آیات جهان کشا سایه گستر گشت مثنوی

مار سمی فتح و شکست + چنین فتح کس را نداد دست است + بیشتم زره انچنین فتح دیده نه گوش سپهر

حصاری شتابند، منافقین قسمی مغلوب بیم و هراس و منکوب خوف و یاس گشته بودند که امان نخواهند

قرار در ثبات نخواهی نهاده بود که براورد حال بانان تملکه جانستان غنیمت ندانند مراتب شکر و سپاس

مقدم بر سانیده شادیانه شادی بلند آوازه گردانید فتاح حقیقی این فتح نمایان را که طراز فتوحات آسمانی

و عنوان ظفر نامهای ستانی ست سپاک کناد و آثار کفر و ظلام از بقعات صمصام سلام زائل شواد +

حسب الحکم عالی به کهیم ساونت مرهٹه در بازگشتن از قلعه شهور پناه جلالت و دستگاه

کهیم ساونت مرهٹه محفوظ باد باخدام مهمان بعرض اولیای دولت ابد بنیاد رسانیدند که بعد فیض اقتران گردید که جمعی از اعوان

و انصاران جلالت شعار بفریق قلیل تکوبیده کار ساخته بر عبور چال قلعه مرقوم الاراده تباه و ادبار روی عزیمت

شامت انان شاید که موجب بالتزام آن شهور دستگاه از شرایط بندگی حقیقه شمار مارگاه گردد الحکم لله فیض صنیع و فیض صیاد شد

بعد دوره و حسب الحکم اشرف ابکار الزاعیه فاسد باز دارد و تقدیم مراسم عبودیت و تغییر خواهی موجب بهبود و خیر و دولتخواهی

ظهور نماید و دید بموجب عمل نموده جواب بنویسد که بعرض قدسی برسد شقه به نواب مقرب خان

قلعه دار بر بندر اجان ملت نشان من الله که فتح نصرت موج متعاقب بسیار روز در عین تهیه اکل و

شرب بر سر ضرب او بار رسیده دمار از روزگار اشرار فجار بر آورد و پس از مقابله آتش کارزار بر افروخته

شجاعت و دلاوری داد آن فریق ضلالت طریق بجه رسوائی دره فرود و طریق بیحیائی با وجود کثرت اعداد تاب مقاومت

بنیاد دولت ابد بنیاد نیاورده بسیاری را بکشتن و جستن داده راه فرار پیمود و مفصل این مجمل زبانی بهرکارها

آورده باشد چون افتخار خان فرد اروانه حضور پر نور بیشوند انشاء الله که ایشان نابر عزت تعاقب پذیرفته آگذاشته

مجمل بعجل بفرستند و ما مشتاق مانند بعهدهٔ نمونیان و الاشان مختار خان

مسمو بان فراق یعنی نگارین نامه روان ما سکه هر حرفش از کانا نامه مانی و بهزاد رونما سیخ آغوز و

حیات تازه کرامت فرمود بلیت نامه آورد رسول تو من از شادی آن + گه سر نامه

بوسم گه پای رسول + منشور الشش مانند جمال دلبران طرب افزا و منظور ما تلش چون ابروی شاهدان مسرت پیرا

شکوه فراموشی که دلیل اطوار گرم جوشیست از اتفاق باطنی خبر داد و غوامض نا طقات مرهم راحت
بر جراحت خاطر نهاد بهار طبیعا گلشن مزاجان باز کنج کام زهر فراتم در صحرا نورد بهار جهان پیما سبق
اقتضا و ایام سفر ماذیت در از تر از زلف خوبان و گردش دوامی نسخه ایست از گردش گردون گردان تا نظر کار مکن
دشت پرخارت تا نور بصر میرسد گلستانهای شوار گذار اقامت حرفیست از خاطر جسته اگر دزد عرض
تخم استراحت کارم نهال عشرت نشو نما گیرد و تکمن از آنجا که مقصد فی از بار رفته اگر صفحه تمنا صور
وطن نگارم نقش عزیمت بر سی نشیند گرم روان طریق یکتایی رسوسگاهان گمرهوار نشانی نیکدوان
درین طول سفر اگر ترسیل نامه از قصد نامه بر در گرد تا خیرت سبب بی تقصیری نباشد اگر مراعات رسیات
اتصال روحانی شیم افروز رزم کاه است چه ضرور و شکایت فراموشی در محلیکه مرات خیال عکس
دوام وصال ست سنجر مقصود فرد در ظاهر اگر وصال جسمانی نیست + غم نیست چو اتصال روحانی
امید که فروگذاشت رسیات صوری محمول استغنا نشود وسیل خاطر خاطر بنسبت معنوی بیت

بعمدة الملک سپه سالار غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ

ز فرقت تو جگویم که قصه طوفان شنیده باشی و من دیده ام دیده خونبش از دور و فراق
خاطر مشتاق چه بر گزارد و هر قطره اشکی که از دیده خونبار فرو میریزد و رنگ کبوتر سیر پرواز دا
دیده دور چشم زدن بشهر ثمرگان در پرواز دیده نابا طائر تیز پر صبا سر سیر می بخارد بخاطر میگذرانید که
منبقه بر آتش شوق آبی خواهد زد و من مسموم بلا هل دوری را تریاق صفت باغاقت خواهد آورد حقا که
چون حدت می ناب نشاء بیقراری و اضطراب را دوبالا ساخت و بیتی که مطلع نامه شوق فزا بود بر
بیت ابرو و شاه ان طناز از حکایت اشتیاق موبمو ستان طراز گشته ازدو سو شمشیر بیطاقتی
فرو نامه تسکین نبد دیده نشتا قانرا + کف محال ست که مهر لب دریا گردد + هر حال چون رشقا
حکیم علی الاطلاق هر دردرا دوائی ست مصرعه بقدر نیم هنر سلیقه چه میشود + امید وارم
نامه نویسی که بر خنجر شوق جوهر میشود و نوازش خلق خاطر را مشتعل میگرداند از میان برخیزد و مصلحت
رنگ بحجت و شاید نا ریزد بیت کیمیا گر دامن و صلت بکف آرم + تا زنده ام از چنگ

دریابد زیاده شوق ست و بس جواب حسب الحکم والا بفضائل خان من فضائل نشان
من حسب الحکم کتبی بنقاد متضمن ارشاد یعنی که بنظام مرقوم کلک خصوصیت سمت چیچی نگاشته
رفت بفرض غیر ممکن الانجام عذر کرنا مک بتعاقب پرداز دو اگر تحصن بشعر در پای آن حصن متوقف بوده هرچا که
از خرابه اشقیا نشان آبادی دریابد بتاخت و تراقانه خراب سازد بست یکم اول ربیع عز ورود فیض موعود نامزد تفاخر
بر روزه شریا سود مقدمه نزفتن آن شقی طرف پنجی که بهزبان مجی و بطرز الهام بیان شرفنامه جریان یافته محض خار
همین که فوج ظفر موج یک منزل از چکدری رسیده مقهور تاب اقامت نیاورده مغلوب خوف و
هراس و مسلوب پاس و نومیدی گشته بخت آوارگی از سایر اصطلاح بهلکری بیرون کشیده دست از پا
نشناخته سر سیمه سر گردان گریخته در دروازه گذوه محصور گردیده خانه زاد فدویت نهاد بروفق ارشاد و حسب الاتفاق
پاچی قلعه مذکور اقامت ورزیده هر روز بسیر و گشت در تخریب خرابه مساکن و مواطن شقیا کوشش دارد ان شاء الله تعالی
از دیران خانهای آن خانه بدوشان نشان آبادی نمیگذارد و بر تقدیر خروج آنشقی دست از تعاقب برنداشته
باقبال صدوقان بکیفر کردار سپارد بزبده خوانین بلند مکان مختار خان ملبت ایمی یاد تو مرا بر نفسی شمار زیاد
نرود هیچ گهم لذت یاد تو زیاد + یاد آن نسخه جامع وداد چه قدر بیداد که بیاد نمی دهد چها نامزه فرماد که از کاون
سینه بلتیپ میکند داد لیکن چه سود که عالم بی اختیاریست حیف صد حیف که انسان ضعیف بنیان را در
جذب منفعت و دفع مضار نکرده اند و گرنه بیک چشمه زدن چشم تمنا بلقای روشنی افزا مطلع انوار سماعتی
بار فراق در شکست لیث عاقبتم تقصیری ندارد دانزده وش مراد از شاخسار وصال چیدمی
و از شدت صفرای هجران نه نهمه در سر کشیدمی نگارین نامه بلطف پیرا که بیاضش انبوه فوج بدیضا و سوادش
سرمشق نقطه سویدا بود و رود لیکن چه سود که تسلی مخمور بقطره آب ممکن نیست و تشفی یعقوب ببوی
پیراهن صورت نه بندد هرگز قانع بتجلی نشود مسائل مدارد پرداند بمهتاب تسلی نتوان کرد حق آگاه
بمحبت معنوی بر صدق مقال گواه کرا گر چندی دیگر بین و طلیده گذشت صبح نگار روزنامچه اعمار
برات دولت و دیدار بنامم نوشت زندگانی دشوار و شربت خوشگوار حیات ناگوار خواهد بود آفریدگار
لیل و نهار سببی سازد که شب تار فراق بسر آید و روز دل افروز وصال چهره بمشتاقان نماید زیاده چه

بقلم آمد بعمدة الملک نواب خانجهان بهادر نواب کریم الخطاب قدردان فیضرسان سلامت
درین اوقات فرخ سمات نوید عزیمت بمنصوب بمشیر کامیابی نیازمندی بیرا گردید دیدنی شد و صدای کامیابی
بسمع آسمانیان رسانید فرحت و انبساط از حد گذرانید قطعه آمد آن روح روان کامروای اقبال و دولت
سرخوشش که بکام دل ما نمی آید + مژده مقدمش ار گوش زد گل گردد + خنده اش تا سر دیوار چمن می آید
نبارم بر فضل و کرم کارساز برحق و سبب مطلق که هوا خواهان را بخت مدد گار گشت و مشتاقان را لقش مراد
بکرسی نشست انشاء الله تعالی زود تر از زود گلزمین دکن بنزول مقدم بهار اگلین عشرت بخش ماءمن رضوان
و رشک فرمای صحن چمن گردد زیاده چه نویسد کوکب دولت و اقبال تابنده باد بعمدة الملک
نواب اسد خان بهادر نواب والاجناب معلی القاب قدردان فیضرسان سلامت مفتاح
فتح ابواب مقصود یعنی نوازش نامه تلطف آمود ورود تعطف فرمود بل اسباب زندگانی افزود طلبیت
عنایت نامه را چون برکشادم گهی بر دیده گه بر سر نهادم در مقدمه وکالت پیش ازین معروض داشته مدار کار بر
توجه بشر مرحمت و وکیل مخلص برای تمام و گذاشتن این امر مرا در خریکی و فروا بدیگری قطع نظر از وجوه دیگر شایسته
جناب فیض مآب نمی نماید یقین که همچنین بر منظر اسعاد خاطر همه دان القای ارکان شرف انتخسان خواهد یافت
زیاده عمر باد و دولت و اقبال مستزاد سجده محل نواب الهام الله خان در تهنیت محمد عطا
شرائف اوقات آن پرده نشین تق عفت اوج گزین بوج عصمت عفیفه محترمه مکرمه منظمه سموه آنجمیل
مرضیات حضرت حق مصروف یاد از سنوح سانحه هوش ربا وقوع واقعه تجیبت افزا سیان محمد عطا خاطر
مکدر و متاسف گشت فرد دریغا که شاخ گل نوشگفته + فرو ریخت از تند باد خزانی + از آنجا که این درد
لادوا و حادثه حسرت افزا را غیر از شکیبائی علاجی متصور نیست آیه کریمه اذا جاء اجلهم لا یستاخرون
ساعة و لا یستقدمون رضا بقضا داده روح پرفتوح آن جاده نورد کشور قدس را بفاتحه شاد
کنند و سلامت بازماندگان را از حضرت کبریا مسالت نمایند فرد صبوری ست کین درد دل را + بغیر از صبوری کجا
نباشد حسب الحکم والا میر عبد الرزاق ایرانی سیادت پناه نجابت و شکوه دستگاه دام حفظه
الهی شهد حقیقت عزیمت آن سیادت پناه از ایران دیار بارادهٔ بندگی درگاه مسجود را بسجباه و رسیدن

۲۰

بیک رائت از بعض
بیکند بیک ساعت ۱۲
بوی خوش پنده افزاد
فتح کرده رسیدن بوی
خوش آورده ۱۲
لغات
اضافت قلب
بدایران ۱۲
سجده کرده شده
پیشانی نهاد ۱۲

بداراللہ در برہان پور از نموشتہ برادر عزیز از جان حقیقت مند خان بعرض ممتنکان آستان عرش نشان گزید
حکم جہان مطاع خورشید شعاع فروغ ارتفاع بخشید کہ احرام استلام سدہ ملائک مقام بستہ خود را بتعلیہ سپہر
احترام رساند بعد از ادای دولت ملازمت در خور حالت و لیاقت بمطمح انظار عاطفت خواہد شد باید کہ معاملات
حکم حکم لعل از مدد در تعزیت نواب الہام اللہ خان مغفور بسعادت ابد خان
خلف آن مبرور در ین ہنگام شداد آلام کہ از حد بیرون زمانہ نافرجام بکافہ انام لاحق مشیو و مزاج
استقامت اعتصام ان شرف دودمان جم حشمت و اجلالت فخر خاندان مکنت و اسالت بصبر و تسکیبا ای مستلیو تواند
باستماع قضیہ موحشہ نواب مغفرت مآب انواع غم و الم بر اسوان خاطر فراگرفت و اقسام حزن و ملال در دل
راہ یافت اللہ تعالیٰ سر انجامان می نیاد در ین دار ناپایدار خصلت استقرار نیست و شتاقان جمال کبریا در ین
عمکدہ تنگ تمار فرصت قرار نہ از انجا کہ آثار خیرات سبرات و آیات حسنات ذاکیات آن غریق لجہ آمرزش صفحات
روزگار را قیمت نام و مہمات نباید گرفت و بر چنین حمیدہ صفات مرثیہ نتوان خواند فرود دولت جاودانیت بر
کسی نام زیست کہ عقبش ذکر خیر زندہ کند نام را حیف صد حیف کہ این کہنہ رباط شکستہ طاق از ہیچ دلبندان
نامدار خالی ماندہ باشد امید تعالیٰ آن اعتضاد خوانمانرا بادیگار ہشتہ تا جہان ست و جہان دارد و در چنین مصیبت
جانگاہ کہ حوصلہ کوہ ہا موج سینہ فرات و جیحون بر تابد صبر جمیل کراست کناد وَكُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ اِلَّا وَجْهَهُ
اللہ بس باقی ہوس جواب حسب الحکم والا بفضائل خان خان مہربان من
حسب الحکم قضا امضا متضمن بعرض قدسی کیفیت اقامت دہنتا عصیان گرا متصل حکومی
و آنطرف نہاد غرمیت احقر بضلع بہوم و پرینڈا و ارشاد انیمعنے کہ چون بہ تنبیہ آنشقی ما مورت اصفہیہ عزم تعمیر
چرانچم اول جاہ و رود اندے فرمود مہربانا ہنگام دستوری یافتن اندا پورا از حضور ساطع النور بصیانت حفاظت
چہار صوبہ و سدہ دخلت آن مقہور ما مور آبود تصفیہ ضلع پرینڈا از خار وجود کافر ریود و اہم و نستہ او الا
بہ تعین ہبو تو سر بجہ عنبر بان و ثانیا بفرستادن ہی صوی خان تقدیم آن مہم پرداخت و خود در ظاہر ہندا
توقف مصلحت دانستہ نگذاشت کہ کافر خاسر بہ ملک قدیم آوارہ شود اکنون کہ آن شقی ازلی فہمید
ناکامی شقاوت برگشتہ در ضلع چکوری گرد فساد انگیختہ بر جناح استعجال شتافتہ بکیفر کردار سپرساند در صورت

۱ استلام بوسیدن
۲ انتقال بجز بپوسیدن
۳ بالیت ۱۲
۴ امی و سیاہ
۵ مورد التفات سلطانی
۶ کیر کوتی
۷ استقامت
۸ اعتصام صوفہ مرکب آوردہ
۹ تضیہ
۱۰ بای فتحانی و ضم میم و سکون واو
۱۱ ۲۱

مزار دست ارتعاقب باز نداشته هیچ مکان آن توقف نمیدید و حقیقت حریت غلام ما مطاع یوم بنا
محض خلاف بست روز وصول بجواب پرداخت بنجبتی الملک روح الله خان بهبت
سحر هم دولت بیدار به بالین آمده گفت برخیز که آن خسرو شیرین آمد آمدنها چون بنصت خیز مرتفع بر سیر
الیغار بر دولتی بستابشار حضرت خلیفه آفریدگار بر منتظران دیدار فائز فضل الله انوار مبارکباد و تهنیت مستظار آمیزد
مارچه طرازید که در ضمن آن متصور بست بهواخواهان فرخنده شواد بهبت بنال خبر رسید بدین مژده فرخ
خوش آمدی تو علیک السلام والا کرام آمید واثق بست که بعد ادراک ملازمت قدسی ساحت تمنا از تو
خود بسیط نکهت خاقانی فروغ جاودانی پذیرد و نسیم نفحات بهروزی بر شقایق امال و دیدن گیرد زیاده عمر
و مژه آن بعجده خوانین بلند مکان مختار خان در رسیده مهربان صاحب من ازین
هنگام که دل هواخواهان صداقت پیرا آرزومند تماشای صنایع قدرت بیچونی و منتر صد مشاهده بدایع مدت
بوقلمون بود و اینها بی ایوان از خوان نعمت آن خوان سار مائده لطف و احسان رونق بخش چشم نظارگیان
گردیده بعضی ازان چون طوطیان باغ جنان عرصه تکثیر و برگشیده مستعد شکرفشانی و برگ نیشکر نباتان
پوشیده و در اندازه شیرین زبانی دیده بسان معشوقان طنازیا خضا چون گل بفریب بلبل نشان کمر بسته چیدنی اند
خنچه دهان گلغذا بالبشکفتگان حیرت درا آیا مژده شکرخند متنوی چکیده شیره او انجیوان نقل خرین بیرده نباشد
میوه جان ندارد چیز شکر گفتار آفرین + ولی در پوست گوید حرف شیرین بی تکلف از نشاط اینین
هنگامه هوش بادیده محو تماشا گشت و بذاق جان آن شیرین لبان همرهان نگرویده لذت قند و نبات
بزگرفت و دماغ دلها بیوی دل آویزش معطر و مشام جانها از شمیم مشک امیزش معنبر گردید یا الهی تا در ارض زوار
اشجار ابنه را برگ و بار هست شجره مراد آن رونق افزای گلشن بقا و معاش و معاد ثمرة الفؤاد دار و بار و تهنیت
طوبی بنصر الله خان قمر دغنچه محبوب را چاک گریبان پاره کرد اگر نه بخت سبز خود نارد و صبا میدیش
رسلت همایون آن مهر سپهر اقبال اگر سید دود مان عز و جلال ابواب تشویش و تفریح بر روی تو بد طلبان نگشاید
و اهتزاز نسیم آزرده مباد گلهای ابتهاج در حدائق دلها دمیده آغاز خرمی نهاد و گلبانگ خوشدلی شادابی
مژده ثمر بار سید دولتی تهانی و کامرانی در گنجد زه دوار پیچید قطعه شنیدم که رقص کنان آسمان بر و سپهر + که شد مژده مژده کام

۱۲ ب بنا بالفتح و بالضم و الکسر بالای هر چیز ۱۳ ب ایوان بکسر اول و کسر نون با هم سایبان و گفتن و تهنیت کردن مردم

آفتاب روا + بر ضمایر عطیه که فیضش خاص و عام رسیده + هزار شکر خدا رسید هزار شکر خدا + آفرینده دلیل و نهار
اتصال این دو فاخره مسعود مبارک و فرخنده کفاه و مشکوی آمانی و اامال معیشت محور حمیده مصباح دولت و اقبال
روشن شواد بعمدة الملک نواب جانجهان خان بهادر ظفر جنگ سلمه الله تعالی آمین و آب
کریم اخلق عظیم الشان عمیم الاشفاق منیع المکان سلامت شرف نامه موش افزا که مبنی از رقت شفقت مرحمانه
بود و مسرت پیرا باطن سعادت مواطن گردید و اغذ تواکید و تقیدات در بندگی حضرت خدیو کائنات افزحوای امدر
آموش و رافته شیمه با وی سعادتمندی و بخت بلندی مساعدت فرمود شکر فیض تو چین چون کهندای ابر بهار که گر نمای
و گر گل مهپرور ده نیست + امید که بهمین تیره در گوشه خاطر در امقاطر مبابانه رحافه و غائب مورد مکرمت
باشد زیاده عمر و دولت باد بعمدة الملک خوانین بلند مکان همت خان ناظم صوبه الله آباد
حدیقه آمانی و امال آن عاقد معاقد امارت صاحد مصاعد ایالت خان والاشان منیع المکان مبارک
تفضلات حضرت خدیو گیهان سبز و ریان باد مضمون مکتوب مفرح القلوب بشعر رفیع مرتبه اتمام
و التماس علمای سریع مرصع از پیشگاه فضل و احسان معروض معتکفان آستان ملک نشان گردید حسب
وافر البشارت کیفیت مساعی فراوان در کار خدیو کشورستان معرض قدسی رسید بفضل و کرم بادشاه
بعطای خلعت خاصه مصحوب گرز بردار خامت افتخار اشیانا مذبوره اعتبار برافراخت و بزبان گوهرفشان گذ
که هیچ هم یوقت خویش قدر افزای مراتب آن خانه زاد قدیمیت کیش نگردد و لائق انکه بمجرد وصول این مکتوب عظ
و موهبت گرمی که در ازای و حصول این مامول سعادت موصول بنده را عمر آخر شاه حسرت باخود دیده از
مهر صداشی مشتمل بر تفضلات ارسال دارند فرخنده کار جهان جانه چنان نیست که خواهند + کارت بجهان علیه
چنان باد که خواهی بعمدة الملک عظیم الشان سپهدار خان بهادر تا سپهر کوکبه آرای
مهرست و مهر شعشعه پیرای سپهر فروغ بخت آن گرامی گوهر انجمن افزوز اقبال و چراغ دولت آن البنا اختر
روشنی اندوز اجلال باد بور و دگارین تا مهرست سعید و بهجت زیاده از حد حاصل گردید بیوسته نسیم نفحات
گرازمهب فحوالیش صبوزید شام جان روح روان امعطر گرداند فیروز باد آمندوست کو دوستدار
غدای دل و راحت جان فرستند + دوات ترکی را بهواه اگر به لیاقت پذیرد اندازه قدر مشاهده شده تا بهجت نوازی گر

قبول افتد گنجایش دارد زیاده عرض ادب و مزه آن مستزاد و بعد عمدة الملک غازی الدین خان بهادر فیروز جنگ

در جواب خط ما تم رسمی ساحت روزگار فرخنده آثار از رافع اعلام مارت عارج معارج امالی عرد

خوانین بلند مکان اسوهٔ نوئینان عالیشان مورد انوار سبوحی آسمانی یاد مکاتبه نسل افراشعر پرسش واقعه

از جمله عنایت خان که جایش در جوار رحمت یزدان باد وارد شده خاطر مضطر را در وقت مصیبت جانگداز تسلی

وافر بخشید و سیل سرشک خونینی که از چشم خونبار فرو مینبارید بطفیل نصایح هوش افزا بمقام عدم منزل گزید

آن مشفق غمخوار را که دیده نمناک بستین مهربانی پاک کرده و گرد کلفت از صفحه خاطر بزلال تلطف و تعطف

داده تا ابد الدهر سلامت دارد و بعمدهٔ خوانین بلند مکان نجبتی الملک بهره مند خان گلزار امانی

و امال آن رمیت مسند امارت و اقبال فخر انجمن ابهت و اجلال جلیل القدر عظیم الشان برشحات سحاب تفضل

از پرو مندان سرسبز و بریان و شوق صحبت روح افزا که مقناطیس قلوب احباست خاطر را آرزوی آن سرمه خاک شوق

بگلو میکشد ناچار از ان در گذشته بعد عامیه پرداز در نهیت مفارقت که از گردش چرخ مقوس سهام بلا تمام

ایام و گرفتار امتهام اقتحام آلام ست از بین بستهام نامه نه پرند که کجائی و چه حال و آن مثنوی چرا نمیفرستی

فردوسی + چنین چون سر بر آرد دو تا کند + چه پیش آید ترا و حال چونیست + گر صحرا نوردی از جنون ست + وجدا

چون گشتی از یاران مخمور + جدائی هچو مجنون سر بکهسار + حیف صد حیف که نرد محبت با حریف کجبار باختهٔ

اکنون مهره در شش رست و بحسن ظن خود را بدام محبت انداختهٔ که دیگر استخلاص متعذر فسر و گر گویم کیا این درد

جانسوز + طبیعم قصد جان ناتوان کرد + گر مجوشیهای حضور بدین افراط و یاد او رهیا فتا بابن تفریط از مراتب تقصیر

مستبعد منیماد فسر و خواهی که سر بسار نگردی در کائنات + و در غائبانه با همه کس در حضور باش + بدل توجه در

گرفتن اضافه تور چشم محمد خلیل بر من جمیعت نازپرور و پیش آمد او آنقدر که بر من لازم سر آمد بان الزم

حق انیست که در وقت شبخون نوم و بیخبری بر لشکریان بیستیلا داشت تردد و دلیرانه و جرات رستمانه از و بظهور آمده مفصل

بانهای سفهیان اصغا شده باشد زیاده کامرانی و شادمانی باد نجبان عالیشان کامیاب خان در انتظار

مقدم روشن مزاجا منیر طبعا صبیح نفسا خورشید طلعتا عجیب غریب رفیت طرفه هنگامیکه از هر گوشه زمزمه نشاط

و گلبانگ شادمانی بلند شده و بساط انبساط بر سبوط گشته که چرخ از غایت خرمی در چرخ آمده و زمین از کثرت شادی فرش

شده و عنبر و مشک صبح از خنده چنان لب کشاده که در دست زیرا رو با نفس بیرون افتاده و با طوطی شکر شیدای
مصرت مبتلا به قفس زده که پا پیش پر آید گردیده در چنین وقت خوش و خرم مثنوی طلب وصال آن سیمبر شیدای
گوش آرزومند نقل آن سخنان شیرین کلام ست خوشا وقتیکه آن سرجهان افروز دلکشای چون آفتاب از مشرق حسن
از شرق آسمانی طلوع نموده کلبه احزان بفروغ مقدم بهجت الشرف گوا کب گردانند نظم یک سوار در میدان
دولت بیدار با یه روز مرادی ماه شده بی توشب تار بیاد عذر در راه و فا پیش نخواند بر قفت بر سر عذر بیار بر قفا
بعمدة امرای منیع الشان عاقل خان ناظم صوبه دار الخلافت مشتمل بر رسیدن قاصد
و رسانیدن خط و رعایت لفظی این و آن از آغاز تا انجام صاحب دستان آمیدگاه مخلصان
سلامت پیک تیز گام شیرین کلام که غبار پا پیش رنگ تو تیا مهیای چشم افروزی مشتاقان بود و عرق
سیمابیش بیاس آرزوی اهل متناگوهر افشان قدم فرخنده نزل دوستداریان مقدم بهجا که ریاحت انگیز نسیم
بگذرد و گذشت و نگارین نامه که نگارستان چین بر و نمای حروف مشکینش سنبزه وار تا تار پیچیدگی الفاظ عنبر شمش
از رشحه ابلاغ نموده بدست نوازش را قم انبساط بر صفحه نگاشت عجب پیکی و خوشا مکتوبیکه در جنب گفتار شکر بار آن نخل
جان شیرین از دور برابر باغ نشین گردد طوطی این شکر شکن و پیام آن شیرازه کشان نسخه جریده نازلال کوثر
و سواد این دیده افروز آب حیوان مثنوی آن خوش الحان بلبل باغ صفا + این نشاط آموز طبع نکته زا + آن یکی اوج سخنوری ابها
این دگر سوی مسرت رهنما + آن منطق جانفزا سحر آفرین + وین طرب پیرا دلهای حزین + آن بکلام موزون چون
بلبل هزار داستان منوجه سبع خوانی این بخیالات بدیع مانند خاطر ارسطو مشرق انوار معانی آن زبان گوهر بار
دوست عطا ریست مجمع آلبحرین و این نکات غریبه و معانی روشن سینه فلاطون و آمنه ذوالقرنین مثنوی
آن دو جان قالب گفتار را + این شفا بخشند دل بیمار را + آن بجو بهار خوبان برده گوی + این بیان
سبیلستان تازه روی + آن ز اعجاز مسیحا دم زند + این ز مضمون نهانی نم کند + تا چو تیری از پی تعظیم آن
با هزاران شوق خم شد چون کمان + مردم چشم از پی تکریم این + در دل خود کرده جا بالیقین + القصه بیدار
آن دیده انتظار مطلع انوار گردید بمطالعه این سفینه بیقرار بساحل قرار رسید بمجالسه آن شاهد مراد در بر آمد

معانقه بالتقدم ثم التاخر

+ وضع چون شود طبیعت + سیر خویش از موش صاغر جم باد + فصد بر تو مبارک و مسعود + خاطر شاد بان چو خورد باد
+ والاعتدال مزاج خوش وقت + چشم بد بین همیشه پر نم باد + نوشدارو اگر خورد بشفا + مرهم زخم او نمک باد
+ سم باد + حفظ جان تراد عا بقا + عالمی را وظیفه هر دم باد + پشت اعدا بزور اقبالت + زیر بار غرور و الم خم باد
+ بجان منیع الشان تربیت خان ج تعزیت پسر خدا شکیبی موت و حیات آفریده و صبر را
+ رفیق هر درد و الم گردانیده همواره حافظ و ناصر باد از سنوح سانحه سامعه کوپ حسرت افزاد و قوع واقعه خاطر
+ آشوب دل گرا چه نپرسد که چه قدر تموج و تشتت لاحق گردیده لیکن چه سود و که هر که رفت باز نیاید و بتجزیع
+ و فزع غیر از عذاب بیت کار نگشاید فسرد مه تن خون شوم زدیده چکیم + گر بدانم که گریه را اثر ست ناچار مقتضا
+ اگر بمیه کل نفس ذائقة الموت بمقتضای الهی راضی باید شد و آن را نور دیده تصور نمود لیکن خاتمه باقیات صالحه یاد کرده
+ سلامت باز ماند ما سلامت برد + فرد و غم تخور گزین حسین شاخ گلی پژمرده شد + روی سرین تازه ست و چهر سنبل تابدار
+ بصاحبزاده والاقدر محمد خلیل مبارکباد فرزندان تو امان فرزند ارجمند دلپسند خاطر نشین
+ همواره برادات صوریه و معنویه فائز باشند در این ایام فرخنده فرجام مژده ظهور دو گوهر شاهوار از بطن طاهره
+ بیحصمت و سطوع ماه و مهر سعادت قرین از مطالع عفت فضای دلها را فروغ افزا و ما تخشید و عیش و عشرت ازحد
+ گذراند الحمد لله ثم الحمد قطعه سپهر را دو مسرت رسید از ایام + زمانه یافت بیک نوبت از دو شاد کام + بر آنچنین و چنان
+ روزگار فلک دو صاحب عشرت + مروج ساخت در یک جام صحن فقاعیا و شما مبارک و مسعود کناد و بهر دو نور بصر و قرة العین
+ را در آغوش نگاهداشته بعمر طبعی رسانادمبارکباد تفویض خدمت خانسامانی نجابت عالیشان
+ مختار خان بیت الکار بخت و اقبال میر سامان دولت و عمر باد خواهد شد + در این مبارکباد نامه + در این نگارم فرخنده
+ فرجام که بهار گلشن استبشار باز بار برآمد کار در جوش و شما خسار قبول دعا با ثمار حصول مقال نعمت بدوشین نوید
+ ترین مژده خانسامانی تمکین موجود آنمظهر عاطفت و قدردانی اسامع پیرگردید دل نثار آنکه منتظر شهود شاهد مقصود
+ بوده از این مجسته نوید پر خود پیرهن بالبیاز دمتعال امیر لطیفه اقبال مبارک و همایون گشاده و مقدم قرین فیروزی
+ گردانادبصدر رسادت خان وساده سعادت و صدارت بوجود فائض الجود آن مرکز دائره
+ امارت ناصب اعلام ایالت خان جنة المکان زینت آگین باد ستایش تو جهات پیش از اندازه تحریر که در استعداد مطالب مخلص

حکیم شافی آن نسخه صحیحه فراست دفتر انگلی را بمهلده از امراض بینه که دشمنان خانگی اند بر کنار دارد اخبر
عارضه آن حال چهره آشنا گلگونه عارض یکتایی یکتا باز از بار اندوه پشت دوتا سالها بود دوا آشنا باز از کشتی جمعیت
بگرداب تفرقه افتاده مدار حکمت که شفای امراض افزاید تدارک ما فات نموده خاطر اکه صورت آرام بجواب دیده از دیده
بجای در خوشاب بطوفان اعمل یکآب فرو میبارید تسلی افزود و بهبودیت بخت رمیده رو بسوی من نهاده بانه بری سعادت
دولت کشاده باز بنجان عالیشان جلالت خان دام مبارکبا شفا مزاج صحت امتزاج اشتمال الطرفین خیر اقبال افضل
مفضل بهمال کامنیا سلامت و اعتدال بهره مند ثبات و استقلال باد با استماع خبر کسل کز نصیب اعدا باد اینهه اضطراب
اضطراب از بخاطر خاطر راه یافته بود که از غایت سلیمگی دست از یافتن فرق نمی نمود شکر خدا که عاقبت کار از نسیم
لطف یزدانی و امطار فضل سبحانی گل عیش و کامرانی در چمن شادمانی بشگفت و نهال تمکانی در ربوستان امانی و ماوای
برومند پذیرفت بهت شکر خدا که شربت صحت چشیده باز گرد بستر راحت رسیده به بخشی الملک
بهمن مند خان طغرا طراز نسخه امر چه کائنات و صحیح نگار روزنامچه اعمار موجودات انخلاصه
چار عنصر را از هوا و آرض منکر بر کنار و اراد مدلحی که عارضه جسمانی بهمایمن فضل یزدانی بشفا و تندرستی
انجامید خائنت این احوال پر اسهوال که جان قدسیان از بیم گزندش مبلبل زبان بخیر و سلامت قرین گردید فرمان سلامت
آخاق در سلامت است بهبهج عارضه شخص نوع بشر مبناد مبارکبا اضافه بامارت مرتبت ارجمند
تقرب حضرت خاقانی دلیل تفضلات ستر گ ربانی بمت همواره فتح ترقیات آن همتمن عتبه سلطانیه مستشار
حضرت خاقانیه طراز کسوت امارت صفائی طلعت ایالت باد نوید افزایش مراتب دیگر مراحم خاقانی خورشید
علم سامع افروز گشته موجب بشاشت دلها گردیده قانون تهنیت بلند آوازه ساحت بهجت کشایش گشته دعا مبارکبا
ثمر فتح نخل دعا مبارکبا انشاء الله تعالی بهمین دستور حدیقه اوان مراعات خلیفه الهی بتقاطر موهبها و شایان
منتظر و مشام سواخوانان بروایح نوید تفضلات خسروانه معطر باشد زیاده عمر و دولت آن همتمن خان در تعزیت
خوشدلی من در منکام تواتر و مصنا بهوش ربا بلهوق حوادث عبرت افزا بهره الوثقای صبر و شکیبائی بتقبیضه اقتدار
و اختیار ان یکتای عالم آشنائی مفوض باد با استماع قضیه مرضیه زبده نسوان دهر خلاصه حوران عصر خدیو لیسه که زبان از تعداد
شمه غم و الم قاصر بهر حال از خدای عز و جل امید نعم البدل دارد و اشت و بقضای راضی باید بود که از صاحب

مالک حقیقی پرده بیچاره و بیچاره غیر از انقیاد و اطاعت او چاره ندارد و بحسب اقتضیات تقدیر هر چه میسازد از زاده خانه زاد
پرورد و بنده نواز جز خجالت فاخره و مرحمت شده و حکم محکم نافذ گشت که دیگر مراحم خسروانه نسبت بران مزید میگردد و فرمود
ظل فرخنده جناب مخدومی باشد + سایه مرحمت اگر از سر علیی برخاست بعز ابجد و رسعادت اثر اعزاز
عزیز الدوله مضمون لفظ مرسل متضمن اظهار ندامت و شرمساری و اقرار بجرم و تقصیر مطالعه در آمد فرمود که ازان
تقصیر خود شد منفعل + آب حرمت از جبین خویش ماخت + آثار نفاق از ناصیه حال آن منظور نظر عاطفت و
اشفاق گاهی معاینه نشده لهذا انچه اصغا رفت باز تماشی نوشتم و ازکرده و رفته در گذشتم آنده اختیار
آن حضرت قرار در طریق یکدلی ثابت قدم چون کوه باش چون صبا تا چند گردی بر سر کوی گرمسیار گردباد تولد
فرزند اقبالمند امان بحفظ الله خان برادر عزیز از جان خان سعادت نشان همواره بمراتب اقصی کامیاب
و کامران باشند و درین هنگام بشاشت التیام بشارت ختم و مهر و مشتمل بر انعام سعادت و سرور و طلایع
دولت و اختر فروزان از اوج عفت و برتر از انواع نشاط و اصناف انبساط از راه آمده و آوازه سعادت و مژده مبارکباد
از هفت آسمان در گذرانید بعد حمد که چمنستان آمال را بنفرینه بهروزی سرو اقبال دولت و بالا بیاستقصال انجامید موکب
بخت همسر را بدین و دولتشان میمنت توأمان تقبل خوشی آمد و بر گشتگی بخت عاد بر سید متنوی بفضل حق
شمایل حال بادش + دو گل بشگفت بر شاخ مرادش یکی چون مهر بارد روشنان یکی چون سرو بخرامد روان
انشان خدایی سپار بخشش اطبر نگین بخجسته همایون کناد زیاده همراد بنو بنین و الا تکلیف بر اهل حال
خلف علی مراد خان ناظم صوبه بنگاله در ورود خطه و سعید هفت بست سپهر زمام الملک
ایام بر وفق مرام آن مقتدن قوانین امارت عبر متن بر آئین صلابت مهر سپهر صلابت سپهر مهر صباحت
کریم الخلق معنی الشان رفیع القدر سمو المکان مبسوط الید والکرامی نامه لطف شمامه که سوادش را بر بیاض دیده و بیاضش را
دار و بیاض دیده سواد چشم جهان بین تواند نمود بعد وصول انگشته دیده و دیده بر سیده را نوری و خاطر غمناک را
سروری بخشید فرمود که کاتب دبیر اخبار خلد کشد + سواد نسخه او بر بیاض دیده حور + علی الخصوص هفت دست
کرباس مکلل مرسل بود و سید طرفه سیر صفاهش چهره گشای شاهد اسفیدار + گلبانگ فشان بلبل نقار آشیان هزار
گلبدن نوخط مهرانگیز دلبر گشتگی بخت عاد و حرمتی که بتوان از صفاهش گسیخت بحسب بیچ گونه زیان

طرح مسیار آویخته لبهایش بحکایت فیروزی مسیار گلهایش بزیرمت سرکشان گوشش بر آواز باجمله خانه
بیستی و اجمعیت آرایا و معاز نیم اگر تجالف آمد یاد شود در عالم و سیتهای سفر و زیاده عمر باد مژده آن مستمر
بخشی الملک روح الله خان در مسیار کباد حمل مهربان صاحب بمن امید گاه من رزبان
میمنت نوالان باستماع این معنی که در مشکلی خان عزیز از جانان خانه زاد خاص آزرده بگوهر شاهوار تهنیت آمود و امید
بحاول کولی الاستهزاج ارجمندی فرمود فرمود طلبیا زا نهار گونه خوشوقتیها روی نمود و هوا خواه را آمد
کامرانی و کامیابی بر روی خاطر کشود خوشا روزیکه آن ثمرة الفواد از بطن سعادت بمرکز ولادت ظهور نماید و بحر
سا علیکه آن کوکب سپهر مراد از مکمن اقبال چهره فورانی برکشاید بلیت امید واثق دست که آن گوهر
آید برون کان مراد تو عنقریب بهزار رو پیه بهر بیمیات شادی ماه نیجم بقاعات مستمره ارسال یافته کیل
خواهد گذرانید بعده خوانین بلند مکان مختار خان تهروان من جناب من علاوه من بعده دستوری یافته
از جناب جهان الجا بقعا و تبنیه احد الطی هفت مرحله در پرشد ارسید پیلاود و علیا و دانفود باسود و غیره مقامات بر سوار
پیاده همگین بانزده هزار افغانه بدو شمار دین ضلع آواره قبست و بار بود فدار سطوت فوج پادشاهی سر اسیمه بر اسان
رو بفرار نهاد ند و جنت آوارگی سمت پور که کناره دریا گشتا و اقع ست کشید ند فدویان پاشنه کوب بتعاقب شتافته
در عین تهید گرشتن او در یا جلو گیر سیده مقابله نموده عاصیان عطف عنان نموده بجنگ تیز و تفنگ پیش آمدند
و فلیا کافر کرزیاده از دو هزار بر قبار از کرناگی با خود داشت قدم جسارت پیش گذاشته عرصه کارزار بتلاطم آورد
نمودار نهنگانه رستخیز گردانید عساکر اقبال خان و خداوند خان و اهل سنگ چونان و آقا عاشور بیگ از روبه توپخانه دو
نجم الله خان با پنجاه جلو خاص پا بدولت در زمین کمین افشرده و آوینجات و جهاد و اندوسیاه را بطلق سنان
جانستان فرصت بهصمام بلرگشان بدرگات اسفل المصیر فرستاد و آخر الامر کفره بدیره با اینهمه کثرت اینوه
بهزیمت یافته راه ادبار پیمودند و در اثنای گذشتن از دریا جمعی کثیر را در امواج خیز بلا کشتی عمر بگرداب فنا فرو رفت
آب بلاک از سر گذشت قریب پانصد کس کافر کشته گان بشمار آمد و یکصد تن اسیر شدند بعد گذشته بیاسا رسانیدند
مفصل این مجمل بانهای مخبران بعرض قدسی سیده باشد خصوص امر سل که مشتمل ست بر تفصیل این اجمال انتظار
از هر طرف میکشد زبان بیکدیه برای رعایت اضافه رقمها بتفصیل فرد منطوی معروض میگردد

زیاده چه نویسد بیران مهمام سنج مرام بادیه نوین والا مکین شهباز خان سنج آنف اماں و امانی و تمانیت
سرور شاد مانی آن محی مراسم مهربانی و قدردانی بکنایات تفضلات رحمانی لامع و نوازنی یاد اشتیاق بدینها
تعلق بشنید نهاد اراده قلم اگر لسان بثنا نه صدر بان گردد و بمو بمو سر گردان او آسر موبشتق تواند بود گزارش
رو برویش به از استقدام خامه دوربان بگفتگویش شعر و شرح سوز دل من کار قلم سیاه + پاچوبین بمحاجر عرضه
تفقد نامه بپانزده تهان چهیت و صلین انتظار رسید خاطر را منبهج و مسرور گرداند حق انیست که بر تهان در طراحی و
رنگ آمیزی عدیم النظیر است کارنامه مقصور تقدیر خانه دوستی آباد بزار روپیه و چند قطعه برای طرح چپیت گل
و بار حواله نموده شد بدار رخصه فرمایش که در مجهای مین ست تا کلیدیکه نگارش رود که زود طیار بکناند و پانزده تهان
چهیت ملتان که برادر گرامی ما جان حفظ الله خان فرستاده از انجمله صفت تهان حصه آنمهربان با بلاغ داشته ع
کر قبول افتد زهی عز و شرف + بسخان عالیشان سعادت نشان احمد خان چشم فتنه بیدار
باحتساب آن مقتضای منع مسکرات موکد بفع منهیات قاطع بنیان ع و ستم سرمست خواهد بود بارضمه سرست
و شقیقه محتوی بر ارنگ مقصدی مرغیلی و دوشدار باد و فواحش و ترویج ممنوعات و استدعا نگارش احترازا بمعنی ان لعل
بدین بدذات رسیده بمطالع در آمد آفرین هزار آفرین در آئین دینداری و حفظ مراسم سوسیاری کوشیدن فیضان
الهی نباشی از حرور و اگاهی چنین میباید حفظی بآن غنوده خواب غفلت یعنی متصدی بدکردار متعهد شد نگارش
اگر مخلص شبه بهتر والا بغول معاتب عیشود با مار و ملایمت مرتبت همت خان ناظم آلآباد دمت
و آنهی مقارن حالا تفخیمیه آیات آن عمارج معارج ایالتپناهی مناهج امارت خان عالیشان بلاغ مخلصان
یاد دلجاید اداء عبه مستفاد از صدق و داد و تمکنیه مستخرج از حسن اتحاد مشهود میدارد و رقیمه که رسید رائح عنبر بیز
اخلاق و فواتح عطر آمیز بساتین اشفاق از هبت مضامینش مشامی وزید مشام جانرا مطیبت و معطر گردانید
هفت تولچه عطر گلاب پنج تولچه عنبر و هفت شمامچه نافه تتر در تیاری سرمهر سعید خانه و بستی آباد فرو لفافه مطلب
معروضه در حضور ق سی ست بمجرد تزئین بدستخط تقدس نمط در مشیت امور ملتمسه مسیاسی موفوره بظهور میرسد
خواجه محمد مراد وکیل در تقدید و یاد دهی کوتاهی ندارد زیاده عمر با دبجالیشان فضائل خان دادار دعوه عدالت
عالیه متضمن قوانین عدالت و انصاف ماحی آئین جور و اعتساف داد رس مظلومان مرسم حراست

مارا سرور نیست ۔ در دیدهٔ صراحی و پیمانه نور نیست به نجبتی الملک بهره مند خان فرزند
به زبان نیست ستایش من سودا زده را ۔ که بشکرانه بمیرد ثنا گوی تو کمست ۔ ساعی ارسلان آستانه تضمین عرض
گیتی نیست مزار عظیم پدر ان لئیم دانه نزارم آنقدر وسعت نیست که با وجود کثرت عاصیان کمترین باطل اندیش را در خود جای بخشد
بهر تقدیم و فرمان گرمت عنوان می مرحمت خامه ۔ حامد رحیل و مردد نمایان را در دو سرای ما نمونه خانه زاد و فدوی پسند کرده که
مستوجب این همه نوازشها نتواند شد لیکن فضل و کرم خداوندگار ۔ آوازه خانه زاد پروری در آفاق انداخته ۔ بنده را نیز بدین
ازاندازه و بیرون قیاس هر نوبت عرضداشتیکه در جواب فتوحات عالم مطیع ارسال داشته از نظر اکسیر اثر گذشته ۔ زیاده عمر باد
به نجبتی الملک بهره مند خان فرزند بهادر عمر ملاقات و دیدار نیست چه خط کند خضر از عمر جاوید و آب حیات ۔ از فراق تنها
زندگانی ناگوار است ۔ از مهاجر تنها روز روشن شب تار ۔ شوق بحمیت فرحت آثار که مقناطیس قلوب احباب کارکنان سیاست
کیست بهمدار ستاره شمار میگذرد و در دریا با شکبار فرد گهی ستاره شمارم گهی ستاره فشانم گهی ستاره شمار ۔ شب جدائی و
روز حساب هر دو یکیست ۔ حقا که یاد همنشینها نمکپاش جراحت جان است و نشتر زن عروق لسان الحال چون
سر انجام مهام بوقت معهود مقرر و تسبیر سر کار زبان موعود میسر ۔ انسان ضعیف بیمار ۔ الفقد چه کار در تقدیر
مقدر مطلق بی اختیار فرد ما کار خویش را بخدا وند کارساز ۔ بسپرده ایم و از خدا که نه دانش ۔ الحمد لله کار بکام
کار کند و جاذبهٔ دولتها آثاری پدید آید زیاده عمر باد بحقایق و معارف آگاه شاه سیف الدین شهزاده
اوقات نفیس صرف آن سوده آدلیای عظام رحمهم الله اصفیای کرام رحمهم الله سیاح بیدار ۔ ناسوت سپاه دریا لاهوت فرزانه توانا
تصوف فرزنده چراغ معرفت همواره بتحصیل رضای ایزدی مصروف باد ۔ نثر غنامه هوش اثر اقتضی مع اغلط سهل خاطر
بنگرد و فکر ارباب حال حصول انگیزد و از گران خوابان غفلت بیدار گرداند فرد بر وارثش خاک رسانیدن فلک
هر گونه بمن تواند چون عیار ست ۔ شکر خدا که تبا شیر و عیه اجابت انتها ۔ هر وقت خط طرب گاهی حصول مرام
آهی پیش نهاد خاطر ارادت انتباه امید که این جاده نورد طریق قدوسیت را در اوقات مکاتبه و مهاتبه رهنمای جای گیر
مراد خاطر داشته باشند باقاوت و افاضت پناه مخدومی شیخ فرید و رحمانا انعام الطاف
و اشعاعات نصرت عطاف آن بانی مبانی فروع و اصول انواع صنایع معقول و منقول مظهر آثار ملکوتی مصدر
فیوضات لاهوتی ما صفیه اخیر ۔ زبدهٔ مستفیدان با اعتضاد دام و ارشاد نامه مرقوم خامه عنبرین شمامه رود مکرمت مرسوم

۳۴۴

۱۱ اشعات بفتح اول و کسر ثانی و تشدید عین مهمله و آخر تاء قرشت فوقانی جمع الجمع شعاع بمعنی روشنی ۱۲

اشارات بدیعه و بشارات منیعه که چون کواکب رخشان دل شبها از مضامین فیوضات آگنیشن پیدا بود خاطر را
بشاهراه صدق و یقین هدایت فرمود فقیر چون کلک که به نعمت توام مدعیت چگونه شکر کند از زبان عجز شکر
امید که همواره توجه باطن فیض مواطن حق تلمیذ بی تقصیر بجا خیر مصروف و باشد بنده وی مبلغ سه صد و پنجاه تومان
یا پنجصد نیاز ارسال داشته بعز قبول موصول باد بنجان عزیز القدر سعادتنشان حفظ امند خان
بلیت بر دیده صبا دشمن آگهی آورد + که روز محنت و غم رو بکوتهی آورد + مکتوب مرغوب مشتمل بر
کیفیت محبت خاص از هر حرف پیدا و عیان شاهد معنی از پس لفظ نشین بود و بیشتر تحلیف محبت از کلمه محبت
واضحه بارف و از صحبت همگان خدمت و وطن الوف الوف شاد و خرسند گردانید از زانی فرمود یاض آمد
بگلهای عنبر بوی کامیابی لبشگفت و سرخوش غلبه از نهایت خرمی چرخ زنان مبارکباد گفت بیت و بیدل صبح شوق
که یار باز آید و هزار شکر که آن همگسار باز آمد زیاده عمر باد و دولت و اقبال و سعادت و بختیار یاران همه الکان فضایل نجابت
و رفعه عدالت احکام عدالت عالم آرا در اطراف اکناف بسیط غبرا نفاذ باد و مضامین مکتوب بحسن قبول
استقبال رسید از آنجا سپاس حکمکه کلبهای بازداشتن از داد و فریاد خاطر را شاد و دل را آباد ساخت
چه کم الخیر اکثر لیکه مزاج این فریق بکفران نعمت موصوف است همت اینها بر واقعه طلبی و مناسبی مصروف و مع
هر کسی آن درود عاقبت کار که کشت + بهر حال لوازم سوز خلاصها کرازان اعتضا نمایند رسید طهران
و اصر بخشید بیت می شنیدم که راحت جانی + چون بدیدم هزار چندانی + محسن الزمان حکیم محسن خان
محاسن تدابیر آن عیسی نفس کامل حدس فلاطون منش اسطوستر فضل آن کرزم مبارک و میمن قدم آورد
هر مخاطبان بصحبت کامل امید وار و از واقع آلام و فضول اسقام دور و فرزند نهایت غلبه کرده و دوران سیر
و وضع مفاصل منجر بسجارت گشته و آنچه از استیلاء اذا فذ به بر کنار و مزاج از نقاهت و ضعف بناخوشیها
گرانبار ساعتی بنزل و مستقر الشریف آرند شاید که بتوجه ان محسن الزمان سر رشته صحت بدست آید نشان مبارک
عوارض موحشه مرتفع شود زیاده عمر باد حسب الحکم والا بنجان عالیشان مرحمت خان حاجب
خجسته بنیاد خان دی شان منبع الکمان اعتضاد محبان کهواره فیض اندوز تفضلات حضرت خدیو گیهان
باشند با نهای مهنیان معروض نامیه سایان عتبه سپهر نشان گردید که خانجمه ساکن کنیپور بتحریک نفاق

۱ باوک ۲ کنی نشد ۳ اضافات ۴ بسوی ۵ بادآش ۶ کوزان ۷ اری ۸ من ۹ اطراف

و فضلا لات اسپان از حاصل تحفه بنیاد خرده بجزایه استقضا میسر حکم بعضا ضیاء از کمن عز و علا فروغ اعتلا
بخشید که آن مربر ابلق شبدیز تفضیح تقید سیاهه منطوق رسغلول القبلغه دارد دولت آباد سپرده و رسید گیر و اصل سبب حکم
والا باو بدهد و آینده صیانت انتقیاد نمود بنسبت حرست در عهده خود دانسته از احوال سرکار مستخبر باشد باید که مطابق
تعدی ارشاد بعمل برآورد و جواب برنگارد که بعرض رسید باسوده خوانین سپهر تمکین مختار خان
مهسران صاحب بخلصان سلامت تحقیر صاقبت بخیر میباد کتابت دوم بر مزاج مکارم امتزاج فتوحات عالیه و فیوضات سامیه
روزی شود و بمتدار از مرضیکه دارد بسبب ضعف و نقاهت بهنگامه توجه بمقصد مقصر شد بیت گزرگ وداع کرده ام
معذورم و توجان من و وداع جان نتوان کرد، خان سعادت نشان اختصاص اتحاد اکثر بلقای راحت افزا مسرور میسازند
و نور چشمی میر مناهم سرگاه طلبیده مشمول بنجمال البشاشت دیده و دیدار طلب را روشنی افزا میشود بخلعت گلشن افزین خوش و
سرخ بلند حدیقه امید را بآبیاری تربیت بنیان فضلا حضرت حدیقه گویگیهان سرسبز و شاداب دارا و زیاده عمر باد
به محسن الزمان حکیم محسن خان حکیم شافی آن مسیح دم عیسی قدم مخزن جواهر حکم محرم اسرار رصد و قدم
حافظ و ناصر باد حرارت تب لرزه چون شیر شرزه با طبیعت دو چار شیوه یک شبار روز در کانون سینه آتش افروز
میباشد نسخه که رفع این تب مهلک تجلد داده بود در سه نوبت بکار برد و بهبود نکرد امروز فقدم نخبه باید خورد موکدا رواه
تازه ارائه تورغات بی اندازه شود زیاده عمر باد بنجان عالیشان معمور خان خلف نشان من اعتضا
من یکمتوبت تودو اسلوب متضمن اجتماع حاصیان شقاوت پژوه باراده فاسد متصل قلعه ستاره و سند عاتعین بیکلک
آنجا نرو لهذا وارد شد چون جواسیس متعینه مکرر از کثرت لشکر فیروزی مآثر خبر داده اند بحر در سیدن خط نظر باینکه فوج کمکی نیامده
از عهده تنبیه فرقه شقیه برآید بنابر آن بازگشت متوکل شود خود با فوج ظفر موج کوچ کرده همه روزه پانزده کروه مسافت طی
باید کرد پای استقامت در زمین کین افشرده با استقلال تمام به مدافعت و ممانعت اعدا پردازند و فوج بهیر را بلا فصل مقام
بسر الیغار رسیده و اند فرود گرشتاب قدم یار گرامی نه کنم گو بر جان بچه کار دگرم بار آید بنجان عالیشان
فضائل خان میر منشی مبارکباد خدمت خان زیبا شان اعتضاد و دستان سلامت تحریر نصوص ارائه
بآن ارسطو فطرت سجاده کاه آینه گاه جناب جهان ملجا سامعه افروز اصغا گردیده بتبیج و مسرت گردانید بسیار بجا گفت شکر خدا
که استعداد آن بحر مشحون بجواهر قابلیت بجائی رسید که لیاقت اتحاد و تقرب حضرت ظل سبحانی قابل گردید

چون دوستدار بتعاقب تادیب کفره نگونسار مامور بود عرض مطالب بایشان حکم شد بتصادیع سفر تنها
آنست که مقدمات معروضه در پیشگاه اطاعت مفروضه بلا وقفه وضوح یابد جوابها هرچه زودتر رسیده باشد زیاده چه جسارت
بمجمع فضائل و کمال محمد صباح استاد ساحت روزگار رشته آثار آن سالک مسالک دین مجمع
ناسک مناسک صراط مستقیم منبع علوم روحانیه مجمع فیوض سبحانیه بحر زخار افادت مدار گوهر بار افاضت مقتدای
کاروان منازل تحقیق پیشوای رهروان مراحل تدقیق مطرح بارقه آگاهی مهبط انوار فیض نامتناهی مادر حقیقی
بخیر و خوبی تشریف بدار الخلافت برده اند احوال صحت اشتمال بقلم نیاورده اند آرزوی همگی آنست که ازده دوازده
همه حال از مستقدان و برین مهجوران کنور باطن شعاع ارق آگین باشد هندوی پانصد روپیه برای مسطور رکیات و مقدسات
خدمت حمامات سنبلی و دو صد روپیه و قه نهایان پارچه نظر آن مخدوم مهربان ارسال یافته تقسیم نزد بحرمات عصمت آیات
درخور استحقاق و تبایین درجات برآن حق شناس ست از طرفی نالشی بلند نشود و حق کسی تلف نگردد زیاده الزام
نرفت **بخجستی الملک روح الله خان** مهربان صاحب مشفق مخلصان سلامت رقیمه راحت ضمیمه مشعر شکوه
عدم رسیدنها بترخیص آن بلاد الاجبا غرور و نمود مضمون بوضوح انجامید موجب انتظار عظیم شد
بر آن همه دان قواعد محبت و ولا ظاهر ست که مفارقت اضطراری ناچار ست و اختیار عمدا بر خود لازم کردن یعنی
بر مصلحت عیش آگین دوست خویش فریدیلامت شدن عقل و دوربین خرد انصاف گزین تجویز نکند بلیت
درود عشق گر نرفتم احتیاج عذر نیست * دوست میداند که استقبال جانان مشکلست لازم که مسرت
خاطر ملکوت ناظر غبار آلود کدورت نشود انشاء الله تعالی عنقریب شبی بجو مهاجرت بر و ز بهجت افروز
مواصلت مبدل میگردد و زیاده عمر باد **به حذاقت نشان حکیم محسن خان** حدیث سلامتی
و تندرستی بالسنه آن مسیح ثانی مستخرج قوانین نبض و نبض افلاطون زمان بنظر اطباء عهد و آوان ادارت
منهبط جلالت موس تهوار ارواح مربی نفوس سمت حکیمی که جان بمفرا بدمشق روان تازه میگردد و از مقدمه
بالقای الهام غیبی و پیام سروش لاریبی مقرون باد و ازان باز که بحکم مرشد کائنات در بین ضلع بهوپال
اقامت دارد انجمت که بکوکن قریب انجوار ست و برودت و رطوبت بسیار مزاج مخلص از حد اعتدال بانحراف افتاد
گرانبیدگی و سبب پریشی نزله و تشنج عروق و شرایین بحدی رسانید که بجواب راحت نه خفته و دوران سر مضعف دماغ

علاوه آن ست دو سه قسم بجهت کیفیت وقت خصوصت مرحمت شده بود تا امروز دفاکرده لیکن بنفیذ ازالا مرض تخالفه
چون ایشان بمزاج دوستدار آشنا هستند و مرا نیکه فرمایل علل حسابی بوده باشد زودتر از زود و بفرستند و از اشتباق
دانسته زیاده حمیت باد حسب الحکم بالیه نواب الهام الله خان از واقعات فیض آیات آن زبده مکرمات آموده
مقدمات سر و مستور افتاده مصدر آشوبها و بمرضیات خالق کائنات مصروف باد صحیفه شریفه مشتمل بر چهار
زیاده سر خلائق و بنا بر مقدمه تقسیم ترکه خواجه غضنفر ان پناه آورده و مضمونش معروض حضرت مقدس گردید بر اینچ قضیه
نافذ گشت که اموال آن مغفور بر اخاطر آن مصیفه مشتمل شده باید که در پیشگاه خود و انتظام و انتساق
نماید و هر کدام از حسن شهنوی و صدرالدین که بتغییر منصب و عتاب پا دشاهی که منوط بخط الهی
گرفتار شود باید که مطابق حکم قدر قوام بعمل آرند و بر آن مخدوم مقطع ظاهر ست که سلک ناخلفان جوهر بیقیمت
آمده اند و از اینست که بزرگی فرموده قطعه فرزند نابکار اگر وقت ولادت مادر را بیاید از آنچه بهتر
خود شود که فرزندان ناهموار زایند حسب الحکم والا بنام نامی سنگه قلعه راج گده تهور پناه جلالت
دستگاه نامسنگه را مهور محفوظ باد پیش از این حسب الحکم والا در پیشگاه حضور بسیاری از دزدان که مصدر زحمتی
میوه ارکهان نار بوده از صاد رشده و بمهور تدارک بعمل نیامده حکم محکم نافذ شد که بنیشوکه بنیه غفلت از گوشمال
سر تکبار از تفحص و تجسس بیاساسار سانند و بنا بر عبرت دیگران لاشهایشان بر دروازه شاهراه آویخته معروض
والا بتغییر منصب و خدمت معاتب خواهد شد بامارت مرتب محمد امین خان بهادر صدرالصدور
ارزانی مرحمت خواهد شد که این شغل خطیر و منصب منیر که بقامت شریف او دوخته اند عمده ارکان باشد
کرده اند و در تحصیل فضل کمال آن سرغزل دولت و جلال همه وقت بکوشد صحبت نگین میگردد مبارکباد
اهل استحقاق بقدر و قابلیت فیض رسانی ایشان عمل نمایند و چون فرمان واجب الاذعان مشتمل بر تفویض خدمت خواجه گی نیابت
و اخراج از عالیجاه بخت بلند شقاوت شعار نظام و مستدار اصفاد شده عنقریب این عمده الملک مخصوص گردیده بمقصد
مصدر گردد و این مرام معروض محب بر پایش از تمنا منوط خواهند بود و همواره بکار فرمایش موصوف خواهند

بخان بسعادت نشان حقیقت خان ناظم دار الامر بریان پور فرد

سزا نامه مکتوب تو سرشار کیفیت بود سطر بکه در بن نامه بود چین جبهان بست صحیفه مسرت بیشتر پیش ازان معنی
دستیزه لا یعنیه رسیده خاطر را متالم و متوحش ساخت نفاس ملاقات کن بر آنچه احباب اخلاص از ترجمه
سرکار انانت ست بسبب کم فرصتی تفریق و تقسیم و ترسیل آن بعمل نیامده ظاهر کرامت خان خود دیگر بسیار ایشان سعید
داده و تصدیق انمقدمه کرده سماعی و عیاشی بیت از علو فطرت و فراخ حوصلگی بعید ست بلیت ورق نانوشته
سخن نباشد و امید ست انشاء الله تعالی حضرت بهمه خیرات نوادر تبسمان در جناب مقدس مشهور و حصه شما الشاء
میرسد بامارت و ایالت مرتبت عاقل خان ناظم دار الخلافت فرد عقده مکتوب باز کشاد

بهر نسبت این گره بهیچ دندان کبوتر نمیزنم بنگارش رقائم نیاز زبان خامه محبت طراز فرسوده و نامه دلنواز در
صحرا لودر بهیا پایا بلیپار آمد و چون از تشفی خاطر نیفزود و پیامی چیره دست تسلی تنموده مبالغه بیاد آوری حق الفت بر آست
بسموده و لبها بر کنار استفتا خراب فرد گر چه پیمانم شکایت را رو تا نشریت میکنم خالی دل در آشنائی بحر
بارک الله در رعایت حقوق صحبت دیرینه و مقتضای صفائی سینه بی کینه چنین میباید مثنوی سمع پرور
از تصنیفات آن بحر مشحون گنجوری که در کتابخانه محب بود برنمی آید نقلش باید فرستاد و یکی دو نسخه دیگر
از زیارت مطالع سحر آفرین بصدد نزهت و خرمی ترتیب و تزئین یافته باشد نقلش نیز ناگاه بطالعین
یادگار پایدار رقمت خوش گذرد بعمده امرا عظیم الشان نجشی الممالک روح الله خان فرد

بچه در نامه نویسند کار احوال بخیر بر خاطر مهست جدائی چو بود خیر کجا است شد آمد مفارقت آزرد بر دلگیر
سیر است و مدارت مهاجرت مژده زندگانی را جواب فرمالیکن چه توان کرد که عالم بندگی مستلزم مرارتهاست
و مستوجب بی اختیاری بلیت رشته در گردنم افگنده دوست میبرد هر جا که خاطر خواه اوست دور نیز
کرد آن امیدگاه احبا بتخریب و تاویب کفره لازم التعذیب دستور انیصوب یافته بود بمخلص رو
را منتظر و دیعتها و مترصد رفاقت آن کن کین خلافت علیا بود از تیرنگی زمانه ناهنجار توجه فرمود الحال
راه دیگر اتفاق افتاد و دستدار بتنبیه آوارگان ضلع اسدنگر مامور شده و از آنجا دیر بنه بدل ماند فقیر
رسیده کشتی امید صدر بهم بسکبار که باز با و مخالف وزیده دور انداخت بهر حال در جمیع امور متقدر قادر مطلق

مستدعی شوق باید بود و آنچه از پرده غیب بمنصهٔ ظهور در آید ادای شکر باید نمود زیاده بچه شوق چه پرگار دیده حقائق
و معارف آگاه شاه عبد الصمد پیرزاده فرد اگرچه دوست بچه پری نمیخرد ما را بهائی
نه فروشیم موی از سر دوست + بی وفائیهای ما همه بجا و نفرت مزاج سراپا ابتهاج در عالم اخلاص
اخلاصها پسندیده و خوشنما اما معتقد بر یا تقصیری که گرفتار محن و عناد و بانواع عقوبت مبتلا اصلا کشوف
نمیشود فرد تو هیچ باد سبک سیر و نسیمی + برین خراب چه ارتر کنار میگذرد و هر چند تفکر میرود و خود را در خطر می
مهر محبت شرمنده نمی باید اگر خدانخواسته آثار منافی مرضی و حرکتی خلاف رضا بمقتضای بشریت سر زده باشد
اطلاع بران بهترین اخلاق و خوشترین اشفاق مینماید ربا عی ما کرده گناه و در جهان کیست بگو + آنکس که نکرد چون زیست بگو + من بد کنم و تو بد مکافات دهی + پس فرق میان من و تو چیست بگو + امید که
مرسله قبول شود و دوست رو بران نکرد و زیاده عمر باد و صفائی سینه مستزاد دیده نجیبی الملک بهره مند جان
فرد دوشه که رفتی ز شهر سیماب + بر دل من هزار صحرا درد + با وصف قرب منزل که بلقای خورشید ضیا گاه گاهی
راحت افزاست ولها میشد اصلا قلق و اضطراب بمن منگامه صبر و قرار نبود و درین چند روز که بعد مسافت میان آن
بی شائبه تملق و خوشامد آمد آمد عساکر اضطراب چه آید و بیها که از قلق و باطن خراب نساخته مصرع سفر
تو کردی و من در وطن غریب شدم حق عز و جل جانب مفارقت از میان برداد و آفتاب جهان آرای جمال ازو
تر از رو و سراز منظر وصال برآرد فرد آنقدر منتظرم در ره شوق که گر زود بیائی دیر است زیاده چه نوشته آید
به معارف آگاه شاه سعد الله درویش تهاد مناقب و نجابت و معانی مناصب القاب
تبائید الهی و تاکید فیض متناهی موکد میشد باد عاطفت نامه که مرقوم آن یار شفاق باطن مبدا ع رسید
ز آهنگ دل زود در رنگ ملال + ورا داده است صفا خاطر خان اتحاد نشان فیض الله خان کابار ارادت مندان
آنصفحه بان دست خلعتی شده چه به ازین که کاری در خور خویش احبا از دست معتقد بر یاید آر انشاء الله تعالی حتی الامکان
تقصیر نخواهد شد در صدد که در اوقات اجابت ساعات بدعای خیر فرایاد خاطر عاطر باشد بعمده خوانین
بلند مکان مختار خان فرد دلم عزم سفر کرد خدا را یاران + چه کنم با دل مجروح که هم با اوست + و قصد تجدید
آنچه مرقوم عالیه رای مهانی و حکایت سوز پنهانی همچنان بخاطر ماند و گزارش آن که باعث افروز

خرمن طاقت دیدن مجال نمانم تا فاقت بود میسر نشد و امانی نهان آشکارا گاه مهمت کرد دل بیغبار از
ترکتاز ناسزا چهار نمیگذرد فسرده یک حرف بکام دل خود با تو نگفتم هنگام سفر گریه مرا نفضل دمن شد بهر حال
این فسانه بقال و مقال بپایان نمیرسد مسبب مطلق سببی سازد که عمر سفر کوتاه شود و دولت دیدار زودتر بار کرده
حاصل حیات مستعار است نصیب مشتاقان گردد زیاده بیخ شوق چه نگارد بجهات و مقامات آگاه شما
عجالة سر زده هیبت گوتاصد یکدیگر پیش تو عرض دعا کنند شرح نیازمندی اهل فاکنند باستعداد
تازه ساختن و از یاد آوری ارادتمندان دیرین ادب استغفار بر افروختن از استقامت مزاج سعوبت از سر گرفتن بعید نماید قوم
از اخلاق حمیده آنست که بعد از بین چنین تفاوتی بفضل یاد داشتیاق دیدنها کجاست که شمه از آن بزبان نگاشتن ابجد دریا
بشست بمو نسبت ریگ صحرا بانگشت شمردن فسرده چنان حسرت خاک در توحی میرم که آب نه گریم در نظر نمی آید
حقتعالی سببی که در ضمن آن حصول امل بخیر و خوبی میسر شود از پرده غیب بمنصه ظهور آرد و یاد عمر یاد
بامارت و ایالت مرتبت صلابت خان فرزند چشم ظاهر اگر چه مدت نباشانیست
ندبسته است کسی شاه راه دلها را + احمد سد که مکاشفه جمال کمال دمکالم خیال میسر و سوانح دولت دیدار
در همه حال بقصد مقصود سیاغوراه بیاد آن سر لوح نسخه وداد بکعبه دارم و گل همیشه بهار اتصال و صفا جریده
باطن بهیکارم شکوة استغفار فسرده و ماسگان جهان آشنا نما است و گاه فراموشیها شیوه نارسیدگان منزل
محبت و لافسرده از تلاش قرب ظاهر با جنایش هم خوشم + لفظ از هر کس که خواهی باش معلوم ما نیست
در همه حال مرا با خود دانسته بجنب ظاهر هم اگر گاهی بیاد آرد گنجایش دارد سه قدوه بلند مکان
جمال الدین محمد خان از دست غیبت تو شکایت نمی کنم + تا نیست غیبتی نهد لذت حضور
اگر چه بیغار تنها جا نگاه ست لیکن بی اصلت رو ما همراه بالله و الله که بخیل دل صفا منزل از مرحمت ادا
هرگز غبار اکدورتها خوشیها نبوده و اصلا قدم بر بساط مکاشفه نگذاشته فسرده حق تعالی آن جمال کلشن اقبال
را در صحت و عافیت دیرینه کامیاب سعادت و سلامت آرزو دیدنها و از سر اخلاص و اصلت گل چیدنها بوقت خویش
میسر آید فسرده گر بندرت جهان در دو اشتیاق + کس نمیدانست قدر دولت دیدار را +
بصد اجزا زده والاقدر شیخ خلیل فسرده یار را گر سر بسر بدیدن بیدار گشت + گو بیا خوش

فیروزجنگ و دیپال از عمری بلکه بیش میرود میخواهم ای قاصد که بر رویش نگاه اولین از چشم من باشد آبعد الملک غازی از خان

که بنور ش نفسی بی آید تپ محرق از رود و هفته بهوش ریا جانگاست و معالجه متحیر شدت و استیلا
که انجا مشش بخیر باشد لیکن ناخن بقرار بها اینهمه خاطر را میخراشد که خواب از دیده رمیده و از عالمه
کانون بون آکشکده گردیده باید که بدین خط زود تر از زود در واده انیصوب شتابد و بر سم الیغ تعهد دارد
تا باشد که دیدار آن نور باصره بصر تواند کرد چشم گریان و تشفی دل پریشان نماید و جراحت بیماری به اندمال گراید فقیر
بلبم سید جانم تو بیا که زنده مانم پس از انکه من نمانم بچه کار خواهی آمد

فیروزجنگ و دیپال از عمری بلکه بیش میرود میخواهم ای قاصد که بر رویش نگاه اولین از چشم من باشد آبعد الملک غازی از خان

شوق وصلت اگرچه مافوق طاقت بشریست لیکن عالم بندگی مقتضی بیچارگی و فرمانبری لاجرم
و اغراق را بمناسبت مقارنت معنوی از ضمائر اخلاصمها انگاشته بمد عا میگراید که بعد حصول مسار مسیحا
بنا بر تنبیه بخت بلند با و انتزاع مطلوبه بهر گونه بموجب حکم محکم عازم مقصد گردیده در ظاهر قصبه پونا توقف گزید
پرتهی سنگه راجه چاندا و فوجداران اقرب جوار بر وفق احکام مطاعه لازم الاطاعت بفوج ملحق گردیدند پس از انجا
دهم شوال بعزم استیصال کافر بدسگال کوچ کرده و طی هفت مرحله پای کوبی منیع که آن حصن متین فلاسفر
سر افلاک سود با بندهای باد شمار بترتیب فرود آمد چون کافر بدسگال پیرامون قلعه آلات و ادوات انوبخانه دیده
کمینگاه نمادها و سنگافنهای کوه سار را احتشام بیش از مورد ملحه استحکام داده بود بخدعه دیگر خیال محال
در سر داشت باظهار جوسیس گهی مانیه برامسم سوهسیار و پاسدار که مناط احتیاط باسه گری ستر آرست آرزو
ولیران منصور را از حصارت بموقت منع نمود بعد از پنج شش روز که عاصیان از اتفاق ملیان خاطر جمع شده
بهادران تهور کیش انتهاز فرصت دانسته دامن بکمر زده جان بکف نهاده بغته بر آن کوه سپهر ارتفاع برآمده
در حالت نوم و غفلت بالکوه رسیده گروهی انبوه را تیغ کشیدند بقیه السیف سراسیمه بهر سنابای قلعه گریختند
سنبدهای قدوم مسامحه نکرده پاشنه کوب بتعاقب شتافتند غنود گان بیدار شده قلعه نیز خبر وارشد فی الجمله
حرکت ندیده کردند آخر الامر تاب مقاومت نیاورده باگریختگان طریق فرار پیمودند و مجاهدان مظفر و منصور
ملزقه عاجز کشی سمت مناسب دانسته غنیمت بسیار بدست آوردند و مجموعه توپخانه غنیم ضمیمه توپخانه بادشاهی شد
و فتح عظیم نصیب اولیای دولت قاهره گردید چون کار بانجا آوردند که بخت از لی از قلعه بدر شده دنبه گسستن و شوار گزید

آوازه دشت او بارشد چون قلعه بر قله کوه است صلاحیت نقب و کوچه سلامت دارد صورت آنچنین بدرگاه والا
معروض داشته بعرضه رسید که حکم شود بعمل آرد بعمدة الملک مافرینگ غازی الدینخان فیروز جنگ که
بی تو نفس میزنم زهی خجلت + مگر تو عفو کنی ورنه چیست عذر گناه + آرزوی صحبت مسرت پیرا بر آنست که
بمقیاس قیاس در تلگنجه و بکیال خیال در تنگنجه ناچار از نسوید تشریح آن درگذشته بمدعا گراید حقیقت آنکه
واخراج کنجشک شقی بعون عنایت فتاح حقیقی پیش ازین بزنگاشته چون قلعه دیوگده بتصرف کوچی مرتفع
واقع شده که بنقب و کوچه سلامت راه بدان نتوان پرولهذا کیفیت بخضور پرنور معروض داشته منتظر جواب
بالفعل از سته طرف معین تهانجات راه رسیدن رسته بند کرده و جناب فرانه آباد و بهاسه متصل خبر آمیساز و میگذرند
وخیره و مدلله بسیار است انشراح آن صحاصه قرار واقع میخواهد اگر فوج گران با مصالح توپخانه بکمک سد باب
کار متعصنا تنگ گرفته بتصرف والا درمی آرد و آن عمدة ارکان مافرینگ نیز تدبیری اندیشیده اگر بقاعده جناب معروض
دارند صلاح دولت زیاده هم باد مبارکباد سال فرین بجناب شاهزاده عالیجاه
محی اعظم شاه سپهر اخواه بلا اشتباه بلطف اسد گلهای تسلیمات افروز فرق مباهات ساخته بعرض میرساند
کرامت موطن کمیر ساند نزاران شکر بدرگاه مهیمن متعال که این سال همایون فال در سنین عمر با اتصال دولت
بانجام رسید و تبارنج میلاد میمنت بنیاد در ساعتیکه بانوار سعادت قرین میزان فلک راچشم حیرت مزین
کفه ترازو از وزن عنصر لطیف که از کمال عظمت و فرط فروتر آزو خشان آسمانش تواند سنجید بسم مقرر
و آئین بشمره گرانبار قدر و شرف گردیده تا جاز از وجود آن نفاثه مقصود بدامن آرزو افتاده و فالهای کامیابی
فضل و احسان گردیده یاد عنقریب فرزند دلپسند و آدام اسم شکر و ثنا بر کشاد قطعه میارکباد سال وزن بر شاه
که ستم در مصاف اوست روباه + با استقبال او قیروز کرد فتح + بسعد اقبال دائم چشم در راه + ضمیر فیض مخزن
اسرار غیبی + دلش از راز تقدیر ست آگاه + الهی در جهان با فر شاهی + نگاهش دارجوخ رشید چون
ماه + نیر عالم افروز بصر دود از مشرق فیروزی تابنده باد بجناب شاهزاده والا گهر محمد سعید اشجع بهادر
خیر خواه بلا اشتباه بلطف اسد بعد اداء آداب بندگی بعرض نثار مان میرساند که مژده مسرت مناط امیر ساند درین زمان مسعود
بشارت سالگره و وزن بکیر کرامت آمود سایه افروز سر بر خواهان گردیده سرور شادمانی از حد گذرانید

در مقدمه تفویض خدمت تالیقی شاهزاده جهان و جهانیان خانزاده سعادتمند

بیت عشقت اندر پس پرده مرا مفتون کرد * آنکه دیدار ترا دید ندانم چون کرد * او صفات شمائل
حمیده و اوکار اخلاق گزیده و دیعهٔ ظاهر و باطن را نقد موفور دیده نهاد از چین لب انتظار چون سر و همیشه بهار آزاد منش
توکلت بیدناست که خاطر امید وار از قضا استیلای شوق نقد صبر و قرار در باخت بیت نه تنها عشق آنم دیده ار شد و بس
کین درد از آن گفتار خیزد بقتضای جاذبهٔ باطن کشش قلبی است که امروز دیده و دیدار طلب را بطلعت خورشید
مشرق جهان تابان فروزان کرده حسب الحکم عالی بامارت مرتبت رحمت خان مقنن جوانبش بالا
مدلل براهین عالیات خان بهادر الملکان من بالجمله چون آسیب معرض عارضه گردیده که گرد و ابر از خرمن شعاعات پژوهنده
آورده بدو چال آن صفا آئینه دوران بجذب اعتلا از همت علیه پرتو نگذند که سر کوب جلبه پرتاله است و آن فساد را زدوده
حسب الامر مطاع از نگارش مهیا بدکه از عدم مکر مخذولان مستتیر بوده مدت و مانعت آن فیض باطن تیسیر اطلع نظر را
و فیضه از دقائق بیدار و هر شیدای کامرانی نگذارند بور تقدم اضاحت بقارب لا تقه گردیم عرض رسید که امر شد که تیز
بیت مشت بهر دشمن شست افگن است * تا چه خیال است که در فتح جمال شاهد تمنا در مرآت حصول بر عاجلو گرمیگرد و لازم کرانه
ارجمند خانه خاطر منتظر داشته و رکاب دولت که سرمایه سعادت و افتخاری است سر گرم باشند حسب الحکم عالی ایجه
کشش شنگ تهه و حوالی آن پناه مقصد و مراد تنگنای همواره شاهان و عرصه طعنه باد و شاهان باشد مهیا بر عرض اعلی رسید که
در این کشتنی از سمت چپ چال آنقدره فدوی از قرب و جوار رسد غله بسیار بمتحصنان میرسانند امر منیع وقیع صادر شد که
بر این معنی از آئین حفاظت و حیطه داری و قوانین ضبط و ربط شب و روز بعید و بحیطه آگاهی کهنه کار و تجربه
مستحکم سر راه گرفته مانع عدم تعیین کنند و بجاسوسه کارهای چندی را بحال بلاک انداخته الاستهبای شان
بر ضمایر شاهراه بیاویزند که باعث عبرت عاصیان دیگر گردد و در مقدمهٔ اختلال انتظام و طن التماس حضرت که
بمسامع رسید تقریبا معروض عالی گردید ارشاد میشود که در سوقت سر انجام کار و بار و بادشاهی بر جمیع مقدمات مقدم
راستی تجارت و طن مرجع آن جلالت و دستگاه بسیار مهم باید کرد از راه صلاح اندیشی محال طلبی نکنند و سر انجام کار
و اوه طاهر و باطن که حفظ آبرو و قیام وطن بدان منوط و متکفل است بر ذمه همت پرستی لازم شمرد تعیین کرد
بیت چو بعمل خواهد آورد در طلب میر عبد الرزاق شاعر بیت اگر وصف تراش صداقت
در شهر اصفی ذکر قبایلیت او مقبول مشغولان ذکر خفی و جلی و آن سر آمد موفقان

گذشته فی الواقع مصرح آشنائی میتوان کرد ون جدائی مشکل ست ۱۲ نهانش باید دید صرح عمارت نیست
کرد کار بیست ۱۲ غلب که جذبهٔ باطن صورت ۱۲ سوی معنی آرد پدید آید لبطالب محی الدین میخیره
لبسران حفیظ الله خان مرحوم و تعزیت پذیر دوران اقبال اندار شد و اجتهد بمراوات صورت و معنی
تعالی الله شد در ین ایام ملالت اثر از وقوع واقعهٔ برادر عزیز الجان جان و مقالب نا زنده دل پرور و انجرم
غم ۱۲ تسلیم این سر منزل فوات ۱۲ و فنا افشانده چیزی نیست که شمار بقصاص و مواعظ بلیغه ۱۲ یاغاند افکار و دیدهٔ
خونبار را بعزا و تسلیم تر غیب کنم ۱۲ بیت عجب بیست جانم امید ایم که جون گریم ۱۲ دلم اجون شوکت بار جال
خون دلک خواهد گریم ۱۲ و دنیا مزرعیست که تخم اثمر محتاط ست و نقش باطن معترض و مشوش آرش
باعث قرین سرور آرش اشرار و همنشین و جبانی ست که بنیاد رشن بیک نفس بی بود و سرای ست که بنیادش
باد و سید کنجا و دلا زم که از ترفیع و وضع بیجا حاصل که غیر از عذاب بیست سودمند و محترز شده بجمعش من مستقیم باید
و در جاصه مبشکر تخلف نیاید نمود و رباعی ای فتنه بچوگان قضا همچون گو ۱۲ چپ میخور و راست برو چون گو
گان کس ترا گذارد تنگ بود ۱۲ او دانداد و دانداد و دانداد و بعجدة الملک فیروز جنگ فرد آنجنان غم که
دهشت خاطر من ۱۲ چنین جگسار عیالیست ۱۲ خط طمانینت نقطهٔ تقصیر ۱۲ بوقوع حادثهٔ جانگداز
مغفور بیمر و رود نمود دشمناک که در بحر نا پیدا کنار خطر ارتلاطم امواج تهکم سوگواری کار بساط ثبات
بساحل تمکین نمی رسانی فرد ۱۲ بیت رفت و نقش غم او از دل ما بر نرفت ۱۲ سوخته ایم منتظر کی
بما نه تعریف صدیف که این سر منزل فوات و فنا گذشتنی و گذاشتنی بود حال بر قول ۱۲ وعظت نامه تا ترا ن
جانگاهی نمود ۱۲ بطالعهٔ این صنایع و مرجات صبر و تمکین رجوع دل را بگیه ۱۲ تسلی پذیر آمود و فرد ۱۲ شکر که
که آخر بلوح خاطر من ۱۲ باب لطف بشستی اگر غباری بود ۱۲ بنشد ماک ۱۲ سپید از شکر تحریر
یافت رشتهٔ الامل و الاقران ۱۲ عمدة العشائر و الاعیان همواره بجلال عواطف بادتا تمام
و فور مراحم حضرت متعال آلهی مستظهر باد عریضهٔ مرسل متضمن گذارش هراسم فدویت و فرمان پذیرا
و لوازم اطاعت و انقیاد مبنی التماس بذل توجه و ارجاء بسوم بالفعل ۱۲ و مرسل بوسیده
بمطالعه در آمد و مستحسن افتاد اگر چنانچه در نوشته بر ذیل موقع عجوبه و الا فتا ثبت قلم

بوده دقیقه از دقایق فکر و بندگی نامرعی نگذشت و اعادی خاسر را دولان ابجم و بجا نداده و بیت
آن فرقه ضاله از تعرض حال رعایا کوتاه ساخت بموجبی که عمدة الملک بافرهنگ خان
قسم لعل می‌دید و بخصوص لامع النور نوشته بیشتر مقاطع جمع دار و دوارا استوجهال شناسد بخان و الا
منزلت محمد امین خان بهادر مواهب خلیفهٔ الهی و مکارم جنیدهٔ بادشاهی مقارن روزگار
فرخنده آثار آن رئیس محفل امارت فخر انجمن ایالت سمو المنزلت منبع الشان جلیل المنقبت رفیع المکان بافر
ارزوی عرضداشت حال تیول و وکلای سرکار عالی استمالی معروض عالمیان آستان فیض نشان گردید
که ابرهیم و عظمت تمام باجمعی آزاد باش تیره ایام در قصبه بهلام گرد اقامت و شست تطاریق سلوک نمی‌سپارند
و از ضلالت فطری در بیرحمی در معاملات سرکار دولت مدار سیکوشند امر متبع و قبح صادر شد که آبادی
مرتبت هر دو فساد کیشان که از حرکات و سکنات آنان علامات تخالف و عصیان پیدا ست و قصبه مذکور
اخراج نماید و نگذارد که رشته دراز یافته بال و پر شور ش باز کشاید یقین که مطابق امر متبع قبح بعمل خواهد آمد
بجهوده استمداد بسم الهی همدانی فرود این جوانمرد صحبتان دین اند و مرا ظاهر اگر بانها شناسائی
نیست و ذکر شمائل حمیده و خصائل گزیده آن مخزن جواهر معانی معدلت آلی سخندانی آنقدر
مشتاق دیدند ساخته که دیده انتظار در آرزوی آن گوهر یکدانهٔ بهادر بصارت از نظر انداخته بحق محبت
غائبانه که این عقده بدون مکالمه جان پرور چگونه گوهر بیهمتا بدست آید و در آرزوی دیدار صاحب
آمده و بسر گردانند بیت بر خیز و بیا و خبری کن و در دیده نشین و مروتی کن به بخشی الملک
بهره مند طاع بهر شکر دوست هر مو بزبان دارم و جهد سو فرو شناسای شکوکه در
پایه امیر مجلس بهرا نظیر میرسد محدث و ثنای آن فوق طاقت امکان یافته بمقوله ما شکرناک حق
شکرک قال اگر یاسگزیدم قرض دان که چو سوسن شصد هزار زبان به کجا زعهدهٔ شکر تو بیشوم آزاد و بعد
و ستوری از تسخیر پرنور آراد و رین و گیان تحق عصمت و جلال بیارگاه سپهر مثال لطفی هفت مرحله
پنجم شوال فرخنده فال ظاهر بحیت تدبیاد ع که بهجو روضهٔ جنت مدام خرم باد نزول نمود و منصبیان
خبر آورده ند که نتایج دودمان خلافت و ثمرات ریاض سلطنت نخرهٔ ماه مذکور از بلده دارالسرور پیوند

متوجه حضور لامع النور شده اند همین که بخیر و خوبی نزدیک میرسند در رکاب ایشان محارت اندوز قربت
بوده خود را لغتی مقصود میگردد و میدهد که همین تعرض قدسی برسد سبحان والاشان حفظ الله خان
قرین خصوصیت شکایت که در طریق طلب دیر احتی نرسیده که حتی نکشیده مکتوب مرسل رسیده خاطر را
متوحش گردانید از عقاب سفر که نمونه عذاب سقر است بقلم آمده اینها از مزاج سقیم آن نتراود نه مزاج فهیم
بعید نماید مصلح الدین شیخ سعدی فرماید نظم ابر باد و مه و خورشید و فلک در کارند تا تو نانی بکف آری و بغفلت
نخوری مانند شیشه معاور بر کنار مکر معاش که در گرو کوشش و تلاش ست و جمعیت ساخته مطابق حکم مطاع
پیرایش آن حد و دار خارج وجود خانه بدوشان مرد و طلعت نه ورزند و متباذب باشند که وضع مکانی
توقف نداده بگیر دار سانند که همین موجب پیش آمد و قیامت ست فرد و جان لعل هر که خون جگر خورد
کرد و زیکلاه گوشه اقبال شود سبحان عالیشان جان نثار خان فرد رسید مضطرم ساخت و
آنقدر نوشت که آشنای و اخ کم تسلی را و دیر آمدن زود و فتن سخت جگر را کباب ساخت و آشنایان
سفینه صمیمیت بگرداب اضطراب انداخت یعنی صحت جان بخش که ساعتی ثمره زندگانی بخشیده بلوغیه
بتقریب تاریخ بفراقت آنجا میدهد این آفت ناگهان دل رد مند را بناخن حسرت خراشید فرد
سن بلوغ و فکر و حریفی و کتابی + غم را که نشان او بدل را که خبر کرد + چون سنتا سوئی فوج فاضل و فاضلان
وصف شکنان را تشکیل کرده قافیه سنجان ساخته امروز خانه زاد قدویت نما دیگ با مور شده اگر کشش
دلها چنین اتفاق افتاد این جهت که طرفین را بهمان راه سافتی باید پیمود روزی چند تواتر دیدنها از آله حالت
کند رتمامی گردد بامارت و ایالت مرتبت بخشی الملک صاحب الله خان وساده امارت
و اقبال نبود مسعود آن صدر آرای انجمن عظمت جلال جلیل المنقبت عظیم الشان کریم الخلق عمیم الاحسان نبود
بار و برین ان کیفیت تدابیر صائبه و تلاشهای شایان آن عمده امیران فیح المکان ارگاشته اخبار نویسان
بیرایه وضوح والایافته سرمایه تحسین و آفرین گردیده و غلام بارگاه فلک پایگاه بر سانیدن خزانه جواهر
استعجال مامور شده و شور شر بالشکریان بدرنها که از سر [illegible] و آمد و شد و فساد اند بوشیده نیست
انشاء الله تعالی بفضل آلهی اقبال [illegible] سوده جاده پیمای منزل مقصود خواهد بود

مهربان قدردان ستاره توقیع کیهان مطاع آئینه گاه فضل و اصطناع متضمن ارشاد و تخریب انتشار یافته
خسران مآیه باب آباد فواج فیروزی انتساب بعد جهد بکشایش حصن نبت گشته و تنگ ساختن قاضیه
عافیت بر مقتضای مرور و تموده فرق عبوبیت مدروه کیوان سود بحیر و نزول ایلچی جمشید جاه
مکیه بر اقبال خدیو دشمن گداز عدده سوز نموده باد وجود فلاکت اعداد و کثرت مناکب نهاد از نکهای قاعت
کوچ کرده بکلی سر حلقه کنار آب کشنا حاذی قلعه مذکور فرود آمد چون ریاد نهایت طغیان و شیما سفقوده
مرور و مآثر دوی ریا بالات توسنجانه و تفنگچیان کرناتکی مورچالها استحکام داده راه عبور و نصرت آموز
ساخته بودند دو روز توقف کرده بقصد پایاب تدبیر گذشتن از آب نمود و درین ضمن تکلو الیه کنکاسفاد
داوند که معبر سوزنی هیر پور صلاحیت عبور دار و بحیره صفا آئینه گوجیده پیش از طلوع آفتاب بانبوه
منزل نمود و درین اثنای فریق آبوق هراول تاب بیباکی فرقه لازم التفرقه بنا برده از غایت شجاعت و کار
طلبی بی رخصت و رضا سپاهیان آب دند چون با ما زان بحیر پر آشوب گذشته بساحل عافیت پیوستند متعاقب
آنها دوم توسنجانه و فوج آتش نیز همچی بهلاپ بر شنا عبور کردند و کفره ضلال کیش از نیرنگ اقبال شمس مثال
غافل بودند گاهی فرستاده سراسیمه سراسان گریخته پای قلعه مذکور رسیده بندیلان نصرت لوا و مردان رزم آزما
بتکاشی پرداخته آبادیها پیرامون حصار را در آتش کشیده آخر روز بر ساحل ریاضت اقامت افگندند
فردا انشاء الله تعالی با تمامی فوج از آب بگذرد و تدبیر محاصره و تجویز تهانه بندی منوده مقیقت معروض خواهد
امید که همچنین بغرض قدسی برسد زیاده القاب بنزهت کوکب دولت و اقبال تابنده باد بنوای
عمدة الملک مدار المهام اسعد خان لمعات سپهر الطاف و قدردانی و اشعات مهر عنایت
فیضرسانی نواب والا خطاب ثریا جناب همواره فاضیه افروز مراد ارباب اعتقاد باد بجاه النبی الامی و آله
واصحابه الکرام
فاقوای بیریا و اتحاف شرائف تحیت و ثنای بی منتهای معروض رای فیض پیرای بیگر اندیشه
تبلیغ حاوی ارشاد کشایش قضایای بیجز که از معظمات وقایع حصینه و حصون متینه
جمدنا محصور درین مهم لازم التقدیم بر فاقت بخشی الملک که با شتراع آن پیش حصون و تلعه
و ضبط و ستوری یافته ورود و سعادت سمود بحیره ورود آن و شقه سرایندی

کیفیت حسن حال و ضبط و ربط امور مملکت داران سرحد اتصال مرتبان آن دیار بانگاشتها اخبار نوشتها بعرض قدسی
رسیده باشد ارشاد شد که چون بحراست ذات اشرف جهانپور و وجود داری ذوی آن ماموریت هر اشری بر ایالگیران
مدود و مقبول منظاهر شود و به تکثار و فراقا یلعد تیغ بیدریغ سازد و بنخل مساعی آن گمراهان بارنج و بی
این معنی را قائد سعادت و دولت دانسته در جمیع امور موافق مرضی حضور بعمل خواهد آورد و مخلص
بحر امواج فضل و احسان شیخ فیروز عثمانی قدر و بجناب پاک شما بجز
سود تم هوس سمت و جز این مراد ندارم بجناب پاک شما شرفنامه قدر افزا که عبارتش در لطافت چون
جان شیرین و در نزاهت بسان مرجان رنگین بود و الفاظ دلفریبش بر نگ کرشمه شکر لبان شوخ رنگین و
معانی جانفزایش مانند طره سبز خطان دلاویز مثنوی حروفش چو زلف بتان چنگی و همه جا جان بیتا
تا دامی دل و معانیش در زیر حرف سیاه و خوشنده چون مهر روشن چهره و چین با انتظار جا کرده و اساس
اقبال ابدی و پرتو دولت سرمدی بر فرق مشتاقان اندخته و قاصد مبارک دست که طلعت ابلاغ
این مفتاح فتح ابواب مقصود بود بجا لاک سنتی لطف و کرم و پا بیروی خیض اعم تسلیم آن در ذریعه حصول مطالب
نموده سر بر استان ساخت فرو قاصد سیه بخت سر مطمر مشام من و در چین نامه دشمت نگرنانه خشت
امید که همین نهج طریق یاد آور بها سلوک باشد چون من و زبان بعد استعفا منصب و گیرخصول میگذرانم
و به کسی کاری ندارم عزیزان جود فروش گمنام تا باغراض نفسانیه تکلیف مطالب لایطائل نموده ما را
تنگ میسازند و اصلا اعتقاد بر خدای رازق للعباد ندارند بالله العظیم که وظیفه ما این بهت ریاعی
آن نیست که گردند شمار من تو و بر دارند ز دست منت تو و خارغ بنشین که کار ساز دو جهان پیش از
من تو ساخته کار من تو و ریاعی ای دل نه بدو نیک آمده چو ش خروش مگر شکایت از کسی هم کرده فروش
فخار شکوه تا نشوی همیده کوش و گاه رو باش با رسد و دوش و بعدة الخوانین ملجا و سکان
نجشی الملک سمیره سندخان جواب حسب الحکم والا کوکب دولت و اقبال ابیت
و جلال آستان آرای بساط امارت بهار پیرای گلشن آیالت توامین و الامکنین رکن کین سلطنت متین
مستشار خلیفه جهان آفرین منظور انظار عنایت روی زمین ربیع یدیا حسب الحکم قضا امضا متضمن

ارشاد مرافقت بخشی الملک رح اللہ خان کہ پیرایشی اضلاع واقطاع ولایت کوکن دستوری یافتہ
ارزانی فرمود بروفق ارشاد ولایت بنیاد کوچیدہ باتفاق ہمگنان جادہ نورد منزل مقصود گردید الحمد للہ
کہ بعد وصال بر آن ولایت آبادی بیدینان بجز اندکی ہوا لک اقبال مالا اختلال گشت مرزبانان
آن نوحی ورپائے فیلان وجوانان لشکریان تلف شدہ اچھ نامی مرزبان ضلع آن حدود کہ بخویش آئینہ
نزاع سخوت بود وکوس ابن الملکی اہتمام نواختہ بجاہ وجلال خود بنی نمود باحدث انبوہی تمام وکثرت جمعی فراوان آنانرا
اوہام سراسیمہ بجوگشتہ بیگانگی انبوہ وشکوہ گذار کہ ازشمار بیرون بود شمار سواحل جاوی در رنجیست وکثرت حشمان
خاوراش بنگام مرور باد ام بنگ پیش روی خود گرفتہ بغرور کثرت احشام آمادہ پیکار گردیدہ جرات وقاحت
نمود بے تحاشی شدید القتال اقتدار زنیرش گمای بندوق کہ ہزاران اظہر فین سرسید اند بر گمانی حسان
شکیب شد وار شکاف تنگ جلادت روبگریز نہاد کہ بسیاری از فرقہ عصات افتادہ بلیس از نظارہ شہاب
شایان وتردد ابات تمایان قراولان راہی تنگ تاریک کہ بصد دشواری اذان بتدریج میتوان گذشت
دیدہ خبر کرد عنیش قسمان ہمگی عدد وسوزنی بحوق جوق ازان ندائق بصولت آتش صولت او گریختند
وارشد ایدر پای تنگ عقبات بشکافہ سنگ نہفتہ بلغتہ بران فرقہ لازم التفرقہ حملہ آوردند ازوقوع این حال
خوف وہراس بر ایشان مستولی شد یکبارگی جوہر ہمت دریافتہ از غایت اضطراب بست از پا
نشناختہ مانند بنات النعش متفرق وپریشان گشتند وراہ گریز نگاہ بیدیدہ اقبال باخیل ضلال اگر گریز پیش گرفتند
منصور بتائید الٰہی معاندت اقبال دشمنان آسانی زان بیشہ خطرناک تاہای عظیم عبور نمود
نمود الحال بر آن این سرزمین از وجود کفرہ لعین تخریب خرابہ آن جمع واجب القمع پیش نہاد خاطر آمد
زیادہ بعجز وبر رب العباد حسب الامر براجہ ستر سال شہامت وصراست بناہ تہور وبسالت
دستگاہ زبدہ راجہای بلند رکان قدوہ بہادران عتبہ گیوان نشان ہوارہ شمول عواطف حضرت
خداوند آفاق ستان باشند باتفاق سنہیان معروض جبہہ فرسایان بساط حمیت اقران گردیدہ کہ آن
وخاکیش کہ بنوبت خویش از وطن مالوف عازم عساکر فیروزی نشان گردیدہ وتوقف کنان بمحمد آباد
می آیند امر مطاع وقتح نفاذ گشت کہ چون کلکل پادشاہی رسید بہن وتقاعد ننمائی آمین بہ ستی ہندیان

عجوبیت اندیشین سست مکث و درنگ مخالف مرضی او دانسته جناح استعجال بتعلقه اعتنا
بشتابد والا بعتاب بادشاهی که کنوبه عقاب الهی هست گرفتار خواهد شد باید که همواره خود را
بدین موجب بعمل آرند و تهدید و تاکید شدید باو بنگارند بایالت و ایالت مرتبت میران
دار و غه خواصان و رسیدن مقدمه فتح قلعه و روان گذه دار انتفاح مدارج دولت و اقبال
و اعتلای معارج کنت و اجلال او بوجود مسعود آن شیدایکان امارت همراه و ایالت مقرر حضرت میران
بطرح تفضلات خلیفه زمین و زمان منوط و مربوط باد و درین هنگام طراوت فرمای که پوش لشکر ابر بهار
آسمان خروش آگین بست و تقاطر امطار از هر گوشه و کنار سیلان آور و طوفان خیز موج سیلاب آسمان
سلاسل پای دیو انگان وحشت فرسا گردید و خیمه لشکریان در صحرا نمود احباب بجنبش در آمده بشتاب
سوسنت برق زمین از آب تیغ در نقاب حجاب کشید و از نسیم تیر باران سحاب در یازده جامه موج
در بر پوشید و ما لها چون تیره روزی بیگانگان سرطغیان بر آورده بر مسافرین رسته و دریگاه تردد مسدود و مغلق
قلعه رودانگذه و مفسدانیکه بر طبل جبال پای قلعه ترنگنای جنگلها تپیده بودند از نشستن گاه استاد و طرق مسلک
و دفور گل و لای رسیدن رسد بالکل متعذر و انست پیام مفوجه ایام چون بخشی فرستاوند و از صولت سلطنت
آوران خائف و هراسان گشته در پرده شب بدر رفتند و چون چنین کار از دست شان آسمانی ست بسطوت فیضا
بی تشویش جدال و قتال بی تیر و تفنگ سازنهای جبال عدو مال او بخاد عظیم تصرف اولیای دولت ابد پیوند در آمد کلید
فتح ارسال گشته و بالفعل غلام زاده محمد خلیل داخل قلعه شده قبضه کرده از حضور پر نور قلعه التعلق و دروازه
گردو ابواب فیروزی بر روزگار غازیان تیغ گذار هموار کشاد باد حسب الحکم بعهده مراجعت
عظیم الشان ام ناتمه ارطاف سبحانی و عطاف حضرت خانی قرین نگارنده آمد آن مقصد
سبازان عذیقه نیان بیشتوی پیش قدمان خاقان جهان عمده اجابه نه مکان بنده تولیان الامان باد
خبر رسانه شد آن عمده را جابه بطبق حکم قضا امضا بر کاب چشنده کوکب سپهر سلطنت علیا سعود قرین اقتران
انجمن فیض بنا و اگردید موجب انشراح خاطر و تبسم فرزاوان تحسین و آفرین گشت و بر زبان عالی گذشت
که آن نواب امین والا مکین مهر اجرای حضرت قدر قدرت ممتاز اندوخته نیوفت که در سیاق قلعه تلا

کار بادشاہی در پیش ست ہر چند کہ خود را بتعلقہ تعیناتی فرود و شتاب بسیار خدمتہائی عظیم نمایاں شدہ و بلوای بیشتر
خافر انش مراتب مناصب بحکام جہام وطن بسیار مفید ست باید کہ حسب الارشاد بجمل آمدہ بعہدہ راجہا
والا منزلت گشن سنگھ قدر و منزلت آن عمدہ ترجمہا و فاکیش بندہ قدیمی خیر اندیش شاہنشاہی
و خلافت مرتبت تہور و جلادت منزلت بسیار مین بتقضا الامی والطاف بی الکناف بادشاہی مورد نظر و الطاف
حصول خدمتہائی عمدہ آیندہ بمکان مہتمات و لجاجت قدوۃ امثالہ نیان الاشان مرجعت خاطر انور نظام حیدرآباد
از پیشگاہ فضل و عطا میسر آمدہ بود و بیعاد منقضی شدہ و مناوودت بدیر کشید امر مرتبع القدر رصادر شد کہ چون
ہابل کمرہ و شقاوق ہمدوفت بجاریاں سقاطات اتفاقی می افتد رضی حضرت حذیفہ یواقاق سطح نشر شہدہ
بیعت عزیمت بمکان تعیناتی بجمیع امور و مقدم الکاشتہ بجد و رود و حسب الامر خود را بجمیعت شایستہ
شتاب بساند و الا عتاب بادشاہی کہ نمونہ غضب الٰہی ست گرفتار خواہد شد باید کہ بروفق امعالی حمل نمایند
منع الشان عنایت خان صوبہ دار سرہان پور سرافراز و سربلند بجان مانند و بوارہ بمراتب
بلند و مناصب ظاہر السپند فائز باشند درین ہنگام غلام والا بارگاہ عظمت و جاہ بسلامی آوردن مسند نشین
حریم حرمت و احترام پردہ گزین نقاب عظمت و حشمت بلکہ ملکی خصائل مالکہ قدسی شمائل کہ با اکثر فی مخبر الاقدس
سلطنت و مخدرات تتق کرمت ازو الخلافت روانہ حضور لامع النور گردیدہ عازم منزل مقصود ست
والا سرہان پور در سنہ راہ واقع شدہ و در ہمین اثنا خبر عزیمت والدہ آن تودہ نشہ محبت المولا متصور
از غایت بشاشت در پیرہن نمیگنجید بیت چین پیشانی ما شد بہ عید آغوش جمعی کہ ہمہ عمر ندیدند کار
چند روز ہم بارش در پیش ست قبر گل دلای نوا تر تقاطر سحاب کہ در روز و شب لا ینقطع می بارد و بہر تبہ ایست
کہ بندہ را مسافتی بمحال مشقت و صعوبت پیمودہ شود و لیکن بنا بر تیلای شوق دیدنہا خار رنج و تعب
کنگل او طلبیت زیر پای ہمت چون برگ شگوفہ در باطین کہ نسیم فیروزی با انداز قدوم لشکر بہا منبسط
تصور نمودہ بالفعل مقام طی منازل می نماید باید کہ بنا بر استحباب جوس بی درپی فرستادہ و از منزل
و مکان خبر گیران باشند و مطلع سازند کہ تو قف ضروری نخواہد افتاد خاطر نشان باید کہ آن قرۃ العین
لیکن بشایبہ لقائی راحت فزای کہ چون نعمت غیر مترقبہ حاصل میالست انشاء اللہ تعالے

زود میسر آید زیاده عمر باد و مزه آن ستاد بصدر الصدور سیادت خان ساحت مآل
آمالی آن جامع فضائل انسانی قدر افزای پایه امارت صدر آرای انجمن صدارت نقاوه اعاظم بخارا سلاله الکرام
فخار اسوه مستقر سعادت اسل و هیط انظار کرامت لم یزلی یاد سامی صحیفه راحت افزا از حروف
مشکبیز و دیده جان منور و دماغ روح و روان معطر مشید مشمل بر درود فراوان و تحیت بیکران و هدیت کشور بخارا
احقر العباد نامی بعجز و وقت تربیت پیش آمد عقاده اوراد همین بیت مخلص زاده محمد خلیل از راه اخلاص عازم
تقبیل سده سنیه شمیل گشته زود دستان بخت مت بر سند نام اسم جمن سمی سرا فرازی منصب و بخور مزید دست آویز دولت
غرور و نشو و دل و دیده ستان استراق فرود و فر و بیاناد آن دوست کوه دستان اسلام بغدای دل و راحت جان فرستد
حسب الاشارت او الابشارت بتالیف کدیه نگارش رفت بقین که بعد سبین بسامی حضرت حصول ملالت
بیرو مرشد برحق مشمول عواطف منشقانه خواهد گشت زیاده عمر باد و مزه آن بتاریخ بابا علیه نواب الهام الله خان
مرحوم خوشدامن نواب غفران مآب شرائف دقائق فیض یاب انقاده مطرات زمان
اسوه مکرمات دوران ستوده استار عصمت مطرح سلوار عفت بهوره تجمیل من یشاء بزدان و تکمیل صفات
انوه سمان فخر و باد بخاصیت علمه که زراه مهربادی و فرط شفقت و عاطفت فطری بابا نیز ده تهسان باجه
افزوده و دو بهنگی آجار و فوا که مرسوم درسیده مواد افتخار برافروزد بمکباد آوری که گاستری از حیطه طاقت
بشری افزونست مصرع ایمهاز نوآید و چنین ها نوکنی عرضی مطالب بهره فند از نظر اثر گستر ایشان
تعالی بسنخط خاص شهود اختصاص پذیرفته حواله وکیل مشهود که استاد و رزنده و استگان ستاد خشنود افتاد و شبانان
از دفاتر مزینت مکمل سانه بخجسته عالیه سال از دظل رافت بر مفارق فرزندان و توابعان مبسوط باد
بجناب خدام ذوی الاحترام میان محمد صالح استاد همواره طبیعت
حق طویت آن مخدوم مکرم مشخص قدس روح محسن نهج اعتدال را استنج دم باد در نیولا استماع خبر عافیت شیانا
خاطر را بپشیان خشنادی ضرورت بداد و ایه واضح و خورا تحفه مشی میکیان سانخت از صلاح اندیشی رود انشر
پذیرد می بعید پنهاد جنان نماید که مداومت بتقلیل عدیم مشه و جهت والا نهمت باشد و از معالجات
اطبا مستعده ناقص فطرت که از نبض دانی و تشخیص مرض بهره ندارند و معالجه شان بمجرد علل توشه تقاده میگردد

اختراز بعمل آید انچه معلوم میشود که آب و هوا انجا بسیار مخالف صحت بهر حال حکیم علی الاطلاق در آنجا
برگزیدهٔ انفس و آفاق اورا در امن و امان داشته کامیاب صحت و عافیت دارد و بقاء
افسنده فرستاده آید بفضل علی الخ فرمنظوری تفنگچی سنده مشتاق امیدوار تصور فرمایند زیاده چه نویسد
بشهامت و شجاعت شیر افگن خان جلالت مآب اطاعت و عقیدت شعار شامل حال و کامل الاقبال باشند
حضرت حرامت نشان خان عالیشان اتحاد و دوستان بادوبنه الازمنه گاه عند فلک اعتلا و سپهر سایه
عمدهٔ عمدهٔ نوابان عمدة الملک فیروز جنگ حراست مدار انظر زمان شجاعت دستگاه و صوبه دار خجسته
بنیاد بعد ادای عقیدت اظهار مفرح خاطر منبعی از یکدیگر شنیده و بعد آن عمدهٔ ارکان دولت فرخنده
لازم که رجناح استعجال اخ و رابد انظر نرسانند که موجب تخیر خواهد شد و در انتظار ایشان پا بگل است
زیاده بحد نگارد چه نویسد بحمد و بعد اما داده محمد دمی **شیخ فیروز عثمانی و ستاد نوابان**
سعادت مآب سیاحت دستگاه فرخنده آثار آن مهر سپهر طریقت قطب فلک حقیقت مقتدای اهل محبت
پیشوای ارباب تصرید مالک تحقیق سالک مسالکت فیق گنجینهٔ معرفت الهی منبع فیوضات نامتناهی هموار
مطرح انوار لامعهٔ و مظهر کمالات ملکوتی یاد گرامی نسبهٔ تفاخر و تقیه بافر مطالب مفرد و بلی
بروفق همت ستنیدان عین فرخ مقصود و مسعود و نمود و سعادت دارین گرامت فرموده مذکور
و مفصل فیجزا بعد مطالعه الامر حق بجر و بحر و خان هفت کشور گردیده بنام صدر الصدور خط انور ضرور شده
بعد گذارش حقیقت انرسیده دفتر باد و هی پرور مرشد کائنات و پذیرای منت و عنایات
مهر سپهر ظاهر عالم جمیع بادیه تجلیات حدیقهٔ هدایت **شیخ فیروز عثمانی معلم نواب جذب گاه**
هدایت قدسی سریرت آن مجلیهٔ گلشن ولایت خانوادهٔ سالار شاهراه حقیقت سیاح بیدای ناسوت
سیاح دریای لاهوت مصاحد عرفانی علیح معارج ربانی مهر سپهر افاضت سپهر مهر افادت
صدف دیقین بحر در ثمین غواص بحر توحید آگین باد چون خاور کریم کارسازی سپهیم و انبار کارهای
که بجناب احدیت دست دعا دراز اند نخست السنه انام سلامان سپید باد چنین بطیفه اقبال نبی عرض
بر منصهٔ ظهور اساس نهاده تفصیلش اینکه مفخر صبیهٔ مکرم بکر جای خوشدل استاد و مرحوم حضرت ظل سبحانی

معاقد فروع و اصول بانی قواعد معقول و منقول بهواره بفیضان الطاف خاصهٔ وی ستر شداد آن عزاز
تفقد نامه قدر افزا متضمن کیفیت فضل و کمال و کثرت عیال و اطفال از بدهٔ سادات کبار سنیه جلال و التماس
عطای تصدق فرق مبارک بنابر کار خیر در اثنای سیر مذکور عز ورود و تعویذ مسرور گردانید حسب الارقام والا بحضور
قدسی مستاده کرده حقیقت استحقاق ایشان رسانیده با تصدر و پیرایهٔ خزانهٔ خیرات عبرت مرشد امید که
همواره باعلام کار و خدمات بعمدهٔ عنایت نامهات فرایاد خاطر عاطر را شاد زیاده عمر باد بقاضی القضاة
شیخ الاسلام مهید قواعد احکام دین و تشیید مبانی شرع متین برای زرین شریعت بناه فضیلت
و دستگاه مستوجع حقایق علوم مستفید دقایق رسوم مصباح انوار دانش مفتاح اسرار بینش مهبط وحی ربوبیت و
اشتیاق مواصلت آن مقرین توفیق ایمن ال انصاف باعی آئین جوبر داعتساف بر تبه ایست که شمهٔ از آن بخط شرح
و بیان بر نیاید بقاء و دوام مهنتش بمطالعات علوم دینی همدت بیادی آید و ستر شته صبر و قرار از کف میرباد امید که
همان فاقت و بهجت مهنتش بمنظور نظر بوده تا دست ادولت مواصلت طریق یابد و بهار عمر بمسلک بهجت
زیاده عبراد ایضاً مجمع فضل و کمال منبع کرم و افضال نا ظم احکام شریعت غرا مدبر مهام ملت بیضا جامع
مکارم کونین حامی حرمین شریفین آراستهٔ و پیراستهٔ باد بحقیقه شریعه مشتمله عدم مرهمت حصول آمنیه مالک
منتجه الاتحاد شیخ محمد مراد چهره وصول افروخته صبح اقبال فروز شادمانی گشت چون فحابین جدائی نیفتاده بود
و امانت و اجمال مطالب گماشته مسطور مساعی فوره بظهور نپیوست خاطر حسن کمال وجوه شیخ شاد دگر
نصوصیات اردو نشجات گماشته مسطور معلوم خواهد شد جمعیت دنیا باد بعز الصلاح و اکرام و اعظام و اجلال
ایام شاهزادگی تا انقراض عهد سلطنت و فرمانروائی جهاندار شاه
مصادر به جناب حضرت خلد مکان از زبان بادشاهزادهٔ نواب
گوکلتاش خان بهادر به جناب بادشاهی و امرای عظام بحیز
ارقام در آمده عرضه شهرت به جناب حضرت خلد مکان از زبان
بادشاهزادهٔ کنیرین فرزندان عبودیت آئین محمد معز الدین ناصیه بخت بلند و نیازمند بر افروخت
بعرض مقربان بارگاه فلک تمثیل و یاران عنبرین خلد آئین میرساند که چون در ین ایام انحاء و

چون مهر از مطلع انوار برآید ۔ بر بستر حشمت و نامداری رود ساده ۔ بهیت جهانداری نزول اجلال فرمودند
تمام انعام شاهی مانند سحاب رحمت الهی بر کشت زار آمال خلائق بارید ۔ دین گرفت و دشمکو و فاسد جهان
بار حرمان آورد ۔ دیناه اسراسپ پانصد خلعت و برخی از جواهر و اقلام مرصع و غیره مرحمت شد ۔ بیگ
بادشاهی ملازمان شاهی عطا شده و کاسه امید فضلاء و غربا و اهل حاجات و مسئلا و دیگر حصول مدعا و مراد
طالبه محتاجین بود ۔ دیشان از نوالهٔ گین را نقد مراد و تقصد و بکلفت افتاده و خلاف خواهش سائلان و گشت
مالا مال شادمانی کامیابی شد حق تعالی این شیوه انشاء الله گین بجمیع خیر سگالان ارزانی عقیدت آئین فرخنده باد
کنایه بدیع البعاد عرضه شدت بجناب بادشاهزاده جهان و جهانیان و شکر سپاس
خلعت فاخره خاصه ۔ علی مراد بیگ شیبانی عبودیت و حسن اعتقاد کرشمه غلامان فرمودند
نهاد دست یعرض هر ساله که درین زمان بستر توامان خلعت نمین گران بهاء و تشریف زرنگار عطا فرمایند
از نگار خانهٔ فضل خلعتی رعایت فرایش جهت نواب عالی نزول ارزانی داشته و شکوهش سر بلندی بخشید
و دزه بیقدار را بر نگ صحرا نور و رنگ گرفته کلکوشه سپاهان الفته فرقدان رسانید ۔ تیر تابش تجربه بس شعاع
شعاعی مهر خشان فراش خوش کار شب الاست اکسون و پریشان رعایا خلعت که بر اطلس فلک
ممتاز نست ۔ بر تارک او چو مهر انور نارست ۔ و دیده چو گوهر فتحش غیرت خورشید ۔ گفتا که بر دوم در خلعت
بارست ۔ انشاء الله تعالی بلند نشان جمیع مالی واجب سرکار عنقریب سعادت دیدار خواهند یافت
منشور مسیگزد کوکب دولت و بهروزی بر دشمن فیروزی و دشمن سوزی تابنده باد و بر سپاه کیا و حمید
ضحی بجناب بادشاهزاده جهان و جهانیان کمترین غلامان سنح الاقطاع
عالی مراد که بر زمین بوس ۔ را فسر فرق بندگی سناخته و سیمای عبودیت بتسلیمات سر افکندگی بندده
سعادات الدارین افراخته ۔ بعرض میرساند درین زمان خجسته عنوان که علامه ۔ از نهه نسرین و شهو علو
وجامه بر بکت بطوق طرب بوده روز عید اضحی در رسیده ۔ اهل انتظار را بفرخ شادمانی نوازش نمود
و در سرخانه بزمی ۔ ای بکلفت بآئین حمیشدی آماده گردید ۔ معاشران را از کثرت شراب و اکمل
گرگ دوقت تازه و مانی و سرخوشی در رسید ۔ درین سرد بجنب اندوز ۔ چون غلام بتقریب انتظام

آسمان فرمود خلق الله از صوبت مصوم و ارسته بساط انشاط استند و جمیع ذوی حیات از اصاغر
عالم حضرت حی بلعنت بیقیاس بهره ور گشتند اسید کاین بطیعهٔ عیش فزا جاودانی و الفت ابدی بقا
فرخ و فرخنده باد و همیشه عید طلعت بی مثال ایشان بهادر دست طلبت بذیرا و چه عرض نماید ظل پرورش و
نوازش کیه مغفرتی غلامان محمد بسعود باد ذکر جلست فرمودن حضرت خلد منزل آن
عالم فانی بدار الملک جاودانی فرد بهر انکه زاد دنیا چار بالش نوشید بر زجام دهری
محل حسن علیها خان در بین ایام ملالت انجام زینت افزای ورنگ خلافت و فرمانروائی صدر ای ایوان
سلطنت و کشور کشائی بهجت الهی بصد فیوضات نامتناهی عفران پناه عرش آرامگاه رضوان دستگاه
حضرت خلد منزل تمهید بربانی و فضای بحالی از عالم فانی بدار الملک جاودانی رحلت فرمود نداز
سموع این سانحه هوش ربا و وقوع این واقعه جانگداز اختلال عظیم در اقصای ممالک هند و ستان راه
یافته و مفسدان واقعه طلب از اطراف و اکناف خود سر و خلیع العذار بوده دست تسلط بنهب و غارت
کشوده بنیاد شاهزاده ها و امرای عالی مقدار و جمیع بندهای عتبه والا و سائر ملتزمان سده اسمان
ساو بر بن ماتم سخت بسوگواری بیقراری پرداختند فرد در چنین حالت چو با پسر خرد کرد مرجع
گفت مرجع نیست جز یا الله راجعون بعد فراغ ما وجب رسمیات ماتم و تخفیف غلیان غم و الم جمعی
بادشاهزادهای والا قدر بر سر منازعت و مخالفت بسته تهیهٔ لشکر کشی صف آرائی نمودند بادشاهزاده
جهاندار شاه بهادر مهین و محمد یقه خلافت و شهریاری را متعین نشده و سر سپه بادر و الا گوهر ایام
صلح و تقسیم ممالک محروسه رسناد ذکر محاربات عساکر ظفر نشان بادشاهزادهای
والا تبار عظیم الشان بهادر و رفیع الشان بهادر و جهاندار شاه بهادر
چون نیت حضرت قادر قدرت بر انست و خواه کافهٔ خلائق که بدایع خالق اند مصروف است اند
تقلب ممالک فلک فسحت هند و ستان بهر خلاصه جهاندار عنصر اصلال جهو آباد بدیدار اعزاز و اقتدار
بهادر بعهد و پیمان قرار یافته بود چون وقت و رسید بادشاهزاده عظیم الشان بهادر و رفیع الشان بهادر
سپاه و لشکر از عهد و پیمان گشتند و عزم خلاف و نافرمانی بخشم خود بدیدار ان حضرت ظل سبحانی

ظل سبحانی جهاندار شاه بجهاد بر تخت صاحب قرانی

خرد ای روز جهان افروز جنگ سلطانی که تحسین کشایان هندسه و آخر شناسان خرد مند برای چنین
فرخنده فرمانروائی هفت اقلیم سراوار تخت دیهیم سامی سعید اختیار کرده بود نگار پردازان نگارگاه
سلطنت فرمانفرمان بارگاه خلافت اسپک مخمل زرد وزری با ستون نقره که در نفاست مذرت از گنبد
نشان سپید داد امواج کیوان برافراخته و اندرون آن سامانیان هروارید دوزی مرصع بچوار تیمه معصر بها
و مغزین باوینهای جگرگوشهای کان زاده های بر نشیبان که از غایت تکلف و صنعت گری نقش آن
رشک افزای نگارخانه چین و تماشاگاه صنعت پرداز جهان آفرین است باستون طلا نصب نموده
سر کوب کرسی فلک الافلاک ساخته و دران انجمن ارم آئین دو دولتخانه بهشت ترین بزمی دلکشا
و جشنی شایان پیرایش نهاده یافت که چشم نظاره از مشاهده آن بحیرت و شگفت درماند فلک چهارنگ
از حسن توزک و آئین پسندیده رشک خود شمرده تبغرج ایستاد و عرفیوس شاهین صفر نعره سپاس گذاری
آهنگ قبه دوم افلاک کرد غلغل گلبانگ عاد و شور زمزمه تحسین و ثنا خروش افگار کروبیان بر آسمان
شعله آواز خنیاگران و رقاصان در خرمن طلعت تابیده درگرفت مقراض ساز مطربان تا صبر خلسه نخست
و نوا طنبور و قانون و نغمه پای و ارغنون با واو رنگ ریگ پرده کوک شد بعد انقضای یک پهر و نیم گهری
که ساعت فرخنده اشارت بود واو رنگ شاهنشای بجلوس حضرت اشرف خلیفه الهی مشرق تاب
درخشان گردید و دهم زرنگار چهر انور که عمری در انتظار این لحظه مشگرف بیکپا ایستاده بود بمراد خویش رسید
نظر بر آمد بر اورنگ شاهنشهی ۔ شرف داد ش از فر ظل الهی ۔ جواز پای شه تخت افسر گرفت ۔ بافلاک خم دا
بزیر نگین گرفت ۔ ز شاهنشه نو جهان تازه شد ۔ تن پاک باد جان تازه شد ۔ قدسیان

دفع گزند روزگار کوکب بخت بخواهند بر جگر دون سوختند و علویان از جوار خانه فلک دایر این
دو دگر سر بر نیارند و ختند بهر و اخر آن شادمانی کرده داد بشارت کامرانی دهند و این
گشته زبان بدعا کشاده بگشادند و سخن نثار بسان شکوفه از بهار بر زبان بلبل و این سید نثار گیسان
بر نقد عطا و احسان ارکان دولت ابدی بقا و اعیان ساطنت سرمدی عملا در کار باس خاک اساس
آداب بهارکیاد بجا آورند و نخل مراتب و مناصب بر کدام از بحار تفضلات حضرت خدیو انام شاداب
پذیرفت آنقدر رضا و اقبال و اسیان و جواهر نفوذ و بندگان استان فیض نشان در خور
حالت و بتبان درجات مرحمت شد که حصر عشیر عشیرش از حیطه امکان و اندازه شرح و بیان بیرون
چون تصریح عبارات فاخره بین و اشاعت اشارات باهره بهشت برین سرمشکاران سهر بین فردوس آئین
مرغوب طبع خلیفه جهان آفرین و دارای عالم آرای که مقالید کنوز ملک و ملت و مفاتیح مکاسر دین و دولت
ست چنان اقتضا فرمود که مجالا این بخش مختصر تاریخ به بشارت پیرایه جشن همایون اکبر
آفاق ستان باشد بعد ازین که قرین خیر و سعادت و ملتزم دار الخلافت به نزول اشرف مهبط انوار
عصمه شرف گردد بخشی دیگر باین شایسته و سزاوار که معمول این دولت پایدار ست به فعل خواهد آمد
در تهنیت جلوس اشرف و اقدس قدومی راسخ الاعتقاد علی مراتبهم بنیاز بر زمین
اطاعت سوده و طریق بندگی بگام طاعت پیموده بموقف عرض سعادت اندوزان محفل خلد مشاکل
سر سایند که درین تخته زمان بهجت آموده بشارت مسعود جلوس اشرف حضرت خاقان جهان خلد الله
کون و مکان بر اورنگ جهانبانی و سریر صاحبقرانی صلای شادمانی در آواز فنه ساسانی در
آفاق افگنده و جهانیان را بروفق جاودانی و جهانیان را بکام بخشی کامرانی بلند گردانیده شهر و بالیدن
تن بخت بر زمین نهاده سجده شکر بجای آورد و سر بر آستان عبودیت و بندگی نهاده سجده شکر بجای آورد
گوش بهمارک باد و در گنبد فلک دار تحسین و آفرین و عرصه تهنیت و آفتاب تحیت از تقدیر سبحان مجالی ملکوت
بر زمین و از سکنان عالم ناسوت بحر خرین رسید اسپه که بموجب ورود گلزار سلطنت خداداد
رشک افزای صبح عید و قوانین خلافت بنیاد غیرت بخش آئین جمشید باد ۵۵۵

به جناب حضرت ظل سبحانی در تهنیت جلوس برادر نگ جهانبانی

عرضداشت قدوه نهاد علی مراد لوح جبین را به نقوش بندگی نوازی مساخته و فرق عبودیت پرستی را
غلای تاوزده فرقدان افراشته عرض سجده اندوزان پایه سریر عرش نظیر و مرجع پایه افروزان گاه
مقصد سر سازند که در این هنگام فرخنده انجام که سپهر لاجورد خط خاک را بحضرت گرم کار سپاه
دراز و مقدر سپان طارم افلاک را بزبان یا جابت دعا مساز بوده جلوس حضرت خلیفه الهی و انحنای
اکلیل شاهنشاهی اورنگ صاحبقرانی و سریر جهانگیری و کشورستانی غلغله در گنبد علیای
سپهر برین انداخته و بدین بشارت فرخنده ساکنان خطه خاک و مقیمان عشرتکده افلاک آسوده
جهانیان از سیم و زر آشیان نقد مراد و مقصود بکف مراد آورده پهلوی غنا بقاروره و سبو و گوشه شبان
دامن دامن جواهر و دره اندوخته کیسه و فراخ امل را پر گردند صفیر و نفیر کامرانی و کلبانگ
شادمانی از پرده هفت آسمان در گذشت زهره طرب ساز قانون نواز در انجمن خاکیان سوی بر قص
و چنگ باین ابیات مترنم گشت ابیات شهنشاه شهنشاه شد زینت افزای تخت و طرب کن جهانیان
جوان بای او تخت افسر گرفت بیاغلاک خود را بر گرفت بمرابنب شکر و سپاس حضرت دانائی
سوظف و مرتب گردانیده تشابیا مبارکباد بعرض سریر سازند نوای دولت قاهره بطراز نصرت مزین
و بارگاه جهان ملجا عالمیان بقدوم معین یا دب خواجه یا وشاه پیرزاد
مراد آن مرجع ارباب صدق و سداد عنوان جریده فلاح و ظفر ای و طغرای منشور نجاح و خود مختاری
همه دانی بر قوم الطاف سبحانی ثبت و مرقوم باد بالله الحمد که بسامی نامی و القاب اسمی بوستان
و جهانبانی از خار و جود دعیان دعوی کار و مفسدان تخوت شعار پیراسته و از خاشاک خیانت و نسرا
نفس مراد مکدر سوی شست تفاصیل تفضلات ایزدی اطوار ما باید و اگر موجب زبان گشود ار عهده حمد
شهنشه شکر و سپاس بیرون آید و شرایف عنایت بیزبان الهام بیان میگذرد و مراتب حسن اعتقاد و لیتی
روز افزون خواهد شد انشاء الله تعالی بعد نزول بدار الخلافت و حصول مواصلت که عین مراحت
جمیع مطالب و مآرب است بحسب معمول تشنگی میگردد و زیاده بحر شوق که تجسر و تقریر بر نمی آید چه بر گذارد

۲۰۴۷

توجه رایات ظفر آیات بصوب دار الخلافت و ذکر سیر و شکار
و تفرج بساتین نزهت آگین و شکارگاه های ارم تزئین چون طبع
مقدس حضرت خلیفة الهی بسیر و شکار بسیار مألوف ست غرة محرم دار الخلافت که بساتین نزهت آگین
و مساکن ارم آئین آن عشرت افزای قصور فردوس برین ست پیش نهاد خاطر دریا مقاطر گشته حکم
قضا شیم صادر شد که عنان بکردان اقبال بدان صوب معطوف گردد پس از توقع منازل و قرحل
کرده و کشن جنت المأوا ست بنزول اشرف مشرف گردید بعد از دو روز عزم شکار سو رشد
دارو غه توپخانه و بندهای جلو قدیم و جلو خاص و چوکی خاص و چوکی خانه زادان منتخب جنگ آزما و یکه تازان معرکه
وغا بسم تفرج آئین بهمود و در رکاب ظفر انتساب غرا اختصاص یافتند آن روز دولت افروز شکارگاه کنان
و صید افگنان توجه سیر و گشت نموده بسیار از جانوران از پا در آوردند و تماشائیان که اصلا صید نمی کنند
صید افگنی بخشیخ خود دیده بودند بتماشا همراه آمدند بعد از ان سیر چشمه ساخته و بعد از ان سیر باغ و بساتین و تفرج بنفشه زار
و اقسام گلهای رنگین و درختان هر وزن سرو قامت خوبی آئین که عزت بخشش بهشت برین ست مشاهده
آبجا روان و رو دخانهای عذوبت نشان که گویا سر چشمه خضر بخته و صفای
زلال آن آبگینه بخاک سر آسیمه بسرت افزای طبع مقدس گردید روز دیگر چندی بوقت کشورگاه که فیضی سنج
روز افزون اتفاق ست بر عزم آفتاب اشراق چنان پرتو افگند که بشکارگاه میلم که توصیف حضرت وصفا
و نظراوت و خرمی آن نهال خشک خامه سرسبز بهار جاودان و آب جوی سطر روان گردد توجه فرمایند
و منازل مألوفه سر چشمها فیضناک آبجا که بجز آفتاب تاب نیروی آن ندارد و مشاهده نمایند دران
روز متصدیان بارگاه خلافت بموجبی که حکم شده بود بعمل آمده و هنگام شب و لنجانه شکارگاه
که از موجی سواد رقطعه رضوان پاستراحت خلیفه زمین پرتو پذیر نگارستان چین شده
صباحان که رویت خورشید از افق چرخ کبود درخشان و طلیعه طباشیر صبح از پشتگاه طاق
تابان گردید باغ جنت نهاد اعنی آباد بقدوم میمنت لزوم رشک افزای گلزار ارم و کامیابان نضارت
اعگشت دو روز در عمارت آبجا حل اقامت افگنده بسیر و شکار پرداختند آن نواحی را پسندیده

از یاد نبرده و بعد از آن عنان توسن اقبال بدار الخلافت عز انصراف یافته که تمتع اوقات بسلطنت
و کامرانی بگذرانند و بعد از آن بارگاه خلافت لوازم جشن دیگر بار آئین نو بر کار عقد بادی آئین جشن جمشیدی سر انجام یابد
عرضه داشت جناب عالی متعالی بورود فرمان قدر قدرتی عقیدت نهاد علی مراد
بعد ادای آداب عبودیت و انکسار بعرض عاشیه نشینان بساط کرامت منشور بیت فیضمان
انجمن آرای خطاب میرساند در این هنگام سیمنت مناط که عرصه جهان بهار ستان عالمیان و نشاط دیگر
گیتی نگارستان عشرت و انبساط بوده نشان مجسمه عنوان بنگارش رحیم بیگ دران وارشاد انیسی گردید
از نزول فرمان مکان بنا بر رفع حاکت منظره عرضه انتهی می فرستاده ورود مسعود خود را از انیسمه غلام
نوازی بهما آگر جان و ایمان نثار خاک پای قبله دو جهان سازد از عهده عشر عشیر شکر نتواند برآمده باشد
فرمود سر مشق امسی و ال سوخته بطفی دگر ست این نگاه امین که چه شایسته انعام افتاده بحصول رخصت
از جناب جهانبانی چون منازل طولانی اتفاق افتاده در اسرال حرا بین مقصر شد انشاء الله تعالی
خاطر جمع از امور ضروری تحویل عالی فیض اندوز قاصی ملازمت جناب که کعبه سعادت ملاذ ایمنی ست میگردد
زیاده عرضه نماید نقاح مرام خسروانه و رواج مکارم بادشاهانه مطلب فرای مقام فیروزی باد +
به جناب عالی متعالی بورود فرمان خانه زاد سرا پا اعتقاد علی مراد بعد تقدیم
لوازم دعا و ثنای خیر سگالی بعرض رسانیده حضور عالی که مبدء انوار فیوضات لایزالی مظهر استفاضه تفاضا
و نیابت میرساند که آیه رحمت الهی سرمایه تفاخر تمنای اعنی نشان کرامت بنیان از غایت انجام
مستجل و تجلی بخط مبجل انسان فدای سرخوش و روح قدسیان پسندیده بر نقطش بارد و رود
مسعود و تمنو تارک سپاهان از حضیض خاک بذروه فلک المعالی رسانید فیا لیتنی چنین شیمه و اقشه
که در کشمیر بوجود عارف خان از رنگ زائیده و شوارع در ارسال آن عاری ست همین که سریر دولت
ارشاد نعیل می نماید کوکب دولت و اقبال تابان و درخشان باد بحرمة الملک علام المهام
خانسخانان در بهار کیا و عید سعید میامن برکات صاحبخان مانده دولت ایشان پاینده
بیمنت سمات نواب فلک جناب عالمیان جناب خدایگان قدردان فیاض جهانیان والی ملک

درین زمان عشرت نشان که فضای گیهان نشاط انگیز و سپهر فرخنده فران بهر خجستگی قرین باد و ایام همایون
مادِ مهیام آسیر سیده و عالمیان از بار گران طاعت و حق پرستی سبکدوش گردیده عزم جشن اعلی حضرت
نورِ بخش خطه خاک یعنی هلال مبارک فال خورشید اقبال بروی ما هر دیان ظهور نموده عالمی البعیش شاه مالی مشارکت
گردید امید که دادور بیهمال قدوم فرخنده عید سعید بهواخواهان سال بسال مبارک گناد و چون دیده و دلها
پیشانی نورانی بخت بیدار و نواب نامدار بتقبیلات اشراقات فیروزی اشعات لمعات بهروزی فائز و داد

بامارت و ایالت منزلت مهابت خان و ارسال خلعت جهت صاحبزاده علی مراد خان

امارت و اجلال باد چون قاهر قدرت مقدر مطاع برای استیفای نوع انسان که بدایع و بالغ ایزد بیچون اند
رقم بروح بسته و میسر تمان یا عفت نشان بصفحات اطراف ارداد و اضلاع جهانیان کشیده و واسطه ایجاد
کون و مکان و ترغیب این سنت سنیه یا مرتنا گوا گشته و اصل بقیه جهانیان را روانی صحن گلستان
بخشیده هواخواه و بین مطیع ملت متین میخواهد که فرزند دلبند ارجمند آن عالی حسب گرامی نسب
بهره مند سعادت جاوید گردانیده بوسیله النسبت قرابت و وصلت احمدی بین الاقران سرافراز و ممتاز
شود و بحقائق اخلاص صور کرایات بالمعات پیوند معنوی نورانی ساخته کامیاب عزت و ناموس گردد
ازانجا که ذره را نواخته شعاع آفتاب تابان و بحال امراد پرداخته شیمه کریمه پروردگار بندگان سعادت مهر منیر
پذیرائی مدعا بر ساحت احوال اجباء توافگن گردد زیاده ابرام نرفت مرام خیر انجام بر وفق معمول
و نهج مسئول مسیر باد بسخنان عالیشان خواجه حسین خان خان مهربان من بمضمون
مکتوب مرسل مشعر بر اجتماع نائک پرستان و راضلاع چیکله کلبهاک و النماس تدارک منع آن و بنان معتمد
بندگان آستان فیض اقتران گردیده بمقتضای غلام نوازی دو هزار سوار و سه هزار پیاده همه
بندی مرحمت شد باید که در صیانت صوبه بمفوضه حراست محالات متعلقه مساعی موفور و مبذول
رسانند و جمعی شایسته همراه گرفته اطراف و اکناف آن را از لوث وجود مفسدت آلود
کفره مردود پاک سازند مثلث سر چشمه شاید گر قتن بهمیل + چو پر شد نشاید گذشتن بپیل

گریبی سیه روزان فرو فضلالت خوله جسن تردد جلال الدین سادات بارهه گوش مال سخت
یافته لیاری از انگشتن دختن داده رخت فرار بکوهستان عجز وصیی کشیده رفضلای عالی مقام
بنات النعش تصرف دیا شان گردیده لسبع ایشان رسیده باشد زیاده جمعیت باعث صلابت

بیه جناب عالی متعالی در جواب ورود نشان والا نشان

خانه زاد فدویت نهاد علی مراد بیه بقدیم مراتب ضراعت و افتقار و تمتع عارج خضوع انکسار عرض
زمان آستان فیض اقتران پیر سازند نشان کرامت عنوان بمشت تعقلات باطن اشراق موالطن
شریا بیساید تنزل اجلال فرمود مصرع ابیات گفت دلم چو غنچه باد نسیم + ادای شکر فشاگذارش
وظائف دعا از حیطه طاقت حواس بست اساس اندازه دیم وقیاس بیرون ست مصرع
از تو عرب کی بود زسم غریب پروری چون غلام نمک چشن هوا خواه قدیم حضوریت و خواهد
ومجاویه و مواجهه خواهش ظهور امیدوار است کرزود دشتاب طلب حضور شود دشبه نوم استلام
عالیمقام که حاصل زندگانی و سرمایه حیات جاودانی ست عرض نیاز داشته باشد زیاده چه عرض
تقبیله خاکپای فروتران آستان فلک احترام معوض باد به نواب الاجناب

مستغنی الالقاب اسد خان بعد ادای آداب تسلیمات معروض رای صواب نمای

مهر آسمان عاطفت اقتضا میدارد درین هنگام فرخنده فرجام که روزگار در عین سعادت
بیر مرشد بر حق بقبضه اقتدار نواب نامدار بتشکر کشایش کار خلافت آفرید کار افضل ابواب فیوضات
برروی روزگار گردید نظیت سن امروز زین مژده شادم چنانکه دگوئی بملکی شدم کامران +
محروم رنا کام باد به خان سعادت نشان مرزا محمد ماه اعظم خان

در سبا کباد طوی برادر ارجمان بهتر مجسته خو ستوده شیر خان اقبال نشان بسعادت
صوری و معنوی فائز باشند بیت بروزی که دولت بدو شد بلند + نظر بر سر او بر آسمان بود +
شرفه و صلت ارجمند نیر عالم افروز بنا ماه جهان آرا و قران بر جیس سعادت اندوز بنا ماهیت طرب افزا
در ساعت سعید سامعه پرور گردیده صحیفه خاطر را بآیات شادمانی سنور و حدیقه باطن را بنسخ کامرانی
گردانید بیت ازین شادمانی جهان تازه شد + دل آسوده گشت و روان تازه شد + مبارکباد بحضرت
قدوم آن عفیفه خانه دولت آباد و ذات البیت جمعیت و وفاقت خواند و به خان والاشان
خواجه حسن خان نائب صوبه ملتان مشمول فتح یاد شاهزاده کامبخش
خان مهربان سن درین اوقات فیروزی سمات ظاهر و از الهام و ضرب خیام گردون احتشام
گردید چون مزاج حضرت قدرت بر حلم و کرم و الطاف اعم متصف ست نظر بر جان بخشی
و عفو جرائم یاد شاهزاده محمد کامبخش ملتفت شده به نصایح ارجمند یاد شاهی که کتابه بخشش طاق
دانش و آگاهی ست مکرر مطمئن دستمال فرمود خاصه لا بگوش هوش نشنیده سه کروه از شهر
برآمده در برابر ابو نیه کشور کشا بعزم محاربت و جدال صف آرا گردید بیت چو پروانه خود را زدند
بر چراغ + نمیرد چرا او بمیرد دماغ + بدو گرگ آب چشم و عصا کر نصرت علی خان
ضد بوقه خدام از سر طرف بهم چون سحاب سترالله کرم روان شدند پس از مقابله بجنگ توپ و تفنگ
و بارش ناوک و خدنگ نوا آهنگ قتال و جدال اشتعال یافت اخر الامر غازیان همت بلند بحمله یک
جرات و دلاوری یورش نموده در محاصره گرفتند و با عیال و اطفال دستگیر سیر بحیطه تقدیر نمودند
والا آور دند و فتح عظیم نصیب اولیاء دولت قاهره گردید معاودت رایات ظفر آیات بهند
جنت نشان نهم دسمبر قرار یافته باید که مراتب شکر و سپاس هو لبب حضرت واهب العطایا بتقدیم رسانند
و ما را عنقریب رسیده دانند سخن والاشان رضا قلی خان اروغه توپخانه
بیت حسب حالی نوشته شده ایامی چند + محرمی کو که فرستم تو بیغامی چند + دیرست
در وه مکاتبه جانفزا شمیر تیر میدان خانه دلها نگردیده سوانش غیر از کامگار فرمائی نگارستان اقبال

۲۰۱۲/۶۶۶۹

وبنخل برائی بهارستان آمال مبادا از انجا که بمقتضای عوض حلاصحاده وفرحت ولامحه وقت
در انتظار اخبار مسرت آثار میگذرد دستم بعد پاس مراسم یادآوری نصب العین آن سرا طراز ربط
مهر پروری باشد فقره وبسرعت نامه راسوی روان کن دیه وگرنه قاصد جان بیدرنگ ست
زیاده خوشنهایاد شهامت پناه خدایار خان حسب الامر واجب الاذعان
شهامت پناه علاوت دستگاه محفوظ باشند حقیقت اخلاص نهاده سیلولی از تصرف فاتحه
ملاحظه بتلاشهای رشایان وتردوات نمایان آن شجاعت نشان باعثای منهیان معروض عالی گردید
درپیشگاه تفضل واحسان شرف امتحان یافت مصرعه این کار از تو آید ومردان چنین کنند
مراحم عالی متعالی درجلدوی این خدمت آن سزاوار مکرمت را بعطای خلعت وشمشیر خاصه سرور دوبالا
فرمود شکر وسپاس عواطف گوناگون بجا آورده درحفاظت حدود ومتعلقه کوشش مراسم هوشیاری
وبیداری پیش از پیش مقدم میدانند ونیز عرض میکند که مهرستان بی دین باگروهی از کفره لعین بر اراضی شورش دارد
ارادهٔ تهاجم دارد امر مطاع قرع قاطع گردید که آن شهامت پناه پسر خود را جمعیت شایسته روانه
وعوای پناه خواجه حسین خان بفرست که رفع فساد کفره بدنهاد رفیق طریق بندگی باشد باید که مطابق
سهل آرند تاکید اکیده دانند یامارت مرتبت مختار خان بن مختار خان
خانصاحب مهربان مشفق وملاذ مخلصان سلامت حسای صحیفه لطف آگین که خطش حور خط خورشید
دلنشین وعبارتش مانند زلال کوثر شیرین بود بوده وراحت آموز ورنگ کلفت از تراشهٔ خامه زدوده
فروزآب حیات مکرمت ولطف بیحد خضر عزم را رازکرده که عمرش دراز باد وآشیانه
سرش بلند از تقارع سروض مقربان آستان فلک اعتلا گردید چون انتهاض هوا کبه گیتی گشا
عمال نگهدیده عاصیان بست بمکان مقرر بست باستقبال شتافته ناصیه نیاز باستجلاء سعادت
ملازمت نورانی سازند که انشاء الله تعالی جمیع مطالب ومرام بموفق خواهش سرانجام پذیرد
درعالم دوستیها تقدیم مراسم ما وجب علی الاحباب آمده وحاصل میفاید فقره وکارانیک بسر
بیرونی خاطر تو نمیدانیم زهرکس که ملال ست ترا چه حسب الامر شام محمد یوسف

شصدی حویلی دارالخلافت

نعت پناه شجاعت دستگاه محمد یوسف محفوظ باد و زیور آرا
معروض داشتان انجمن منصل او اگر دیده او از راه مسافت و وحشت قرب و جوار دو لتخانه عالی
مجور بدرخت و مصنوعات و مرتکب منهیات و مسکرات گشته برای خود بساتین آسمانه پیمایش و اشجار متنعم
وقیع صادر شده که بحر دور و حسب الامر مطاوعت اثر آبادی مرتکبان شنائع اعمال و جاهلان امر دم مکلوبه
افعال اخراب سازد و آینده او از تکاب چنین امور محترز و مجتنب باشد و الا بمقتضای عتاب
بادشاهی که نمونه قهر الهی ست گرفتار خواهد شد باید که مطابق ارشاد و هدایت پناه عمل نموده جواب معروض دارد
که بعرض برسد سبحان عالیشان خواص خان داروغه فرد
تو سفر انجم توشه راه بساز ** تو یک و گرامی نگاه باز پسین
راه مهربان من قدر عافیت کسی داند که
به بیمنی گرفتار آید حق علیم ست که درین دو روزه جدائی چه قدر خون جگر که خورده نشود حیف
چون گذر دیدار دو حاصل حیات یعنی نور چشمان بهتر از جان را انجذاب سیر دیدار و مهر و محبت شما
احوال لازم و اگر اوقات طلبیدن دو بدن الزم باشد و من از بیقراری و شوق چنانم که
بیست تا نظر از چهره و گلفام شان بپوشیده ام + فارغ چشم اگر روی فراغت بیدام المنصف
ق تمام بخوشی و رفیق باد از بدرقه و راه سفارش لسخه جامع استعداد سر محمد عاد و خاطر منفکر گردیده
نکی هر سه بسیار بجاست و مراعات لنقسیم مردم لهایت خوشنما از انجا که از قدیم آشنا
ست و دوستا قابل بیشتی هر گونه تفضیل که در حق او میدود لی شود و مع هذا منت بر مخلص ست
نمر و گر کند دعوی اعجاز مسیحا دو زیست + هر که جاماند ز استاد گیرد بها کند حسب الحکم
والا به دلیر خان عرف خواجه نصر الله نائب صوبه ملتان
ستملی فتح یافتن خان عزیز اقدر سعادت نشان من حسب الحکم اشرف
الاقدس الاعلی قلمی میگردد و درین ایام نیر وزی اثر که بمانی فتح و ظفر بر پرچم رایات خدایگان مسخر
بهزاران هیبت سایه گستر و عرصه گیتی بفروغ تیغ اقبال خاقان هفت کشور چون طلعت صبح
با نوار و انوار مزین ست اخبار بشارت آثار خجسته گسل بشیران روزگار و زنبه رو گذار رستم و اسفندیار بود

که مصوب گرز برداران حضرت شده و منعاقب رسیده و انمذ حسب الاحکام عمدة الاسنواب
سید عبد الله خان بهادر ناظم صوبه الآباد و نواب احمد مشفق
مهربان سلامت گرامی مضامون مقتضی رسیدن فوج نزیمک اتاوه کنار آب سون و قلعه
الگیر فی محمد تقی شقی و تعین زین الدین احمد با فوج گران بحفاظت و محافظت و مخالفت مدافعت آنان و استیصال
از تقسیم جاگیر مقرری بمرحمت و وصول و شبهات مخالفت سمات مرتبه رسیداران مفسده وارد و نمود و بمطالعه
قدسی در آمده بریح نفحا تبلیغ عرفان یافت که پیش از تفویض صوبه داری احکام استمالت آمیز
بنام مقدم شورش ریزمیندران واقعه طلب فتنه انگیز صادر شده بود الحال که انتظام امر صوبه آنصوبه
وامارت مرتبت تفویض یافته خود را صوبه دار مستقل و مختار انگاشته در ضبط و ربط و استیصال سرکشان
و محامات و مراعات احوال مالگزاران سعی و کوشش شایان و فراوان تقدیم رسانده و در صورت
قرب وصول فوج مخالف با لشکر گران بمتعلقان نصرت از آب گنگ گذرانیده برای کردار رسانده
و نگذارد که احدی از فرق طاغیان جان بسلامت برد یقین که بر وفق حکم محکم بعمل خواهد آورد
الغرض نواب صاحب مشفق و مهربان سلامت صحیفه مشرفه مشعر بر رسیدن زین الدین احمد با فوج
سنگین سنگر پوی بنارس و انهزام جمعیت مخالف از وصول آمد آمد فوج بادشاهی و گذشتن ازان
روی آب از غایت سراسیمگی و اضطراب و گذارش مراتب جزم و هوشیاری که مناط سپاهگری
و سرداریست و التماس اینکه برای بودن متعلقان بدستور زمانان پیشین قلعه داری الآباد بفقیر وی
متعلق باشد چهره افروز وصول گردید از نظر اکسیر اثر فیض گستر جهان پرور گذشت حکم محکم بمرحمت قدم
بدفاع پیوست که استیصالی فوج آن امارت مرتبت و شکست جمعیت اعادی مخاذل و اقع نشاند
در جلد دوی این خدمت یک اسپ خلعت خاصه و جواهر مصوب گرز برداری مرحمت شده در باب
تسلیم قلعه حسب الحکم بخشی الملک نگارش رفت لازم که قدر تفضلات والا دانسته مراسم عقیدت و ارادت
و جانفشانی بظهور رسانیده بمجرد قرب وصول عساکر جهان شکوه شرف ملازمت بادشاهزاده
کرده تا دیب مخالف مامور شده در یافته شرط عقیدت بجا آرند انشاء الله تعالی بعد تقدیم یورش

رفاقت زیاده بر بندنامه شمول تفضلات والا خواهد شد حسب الحکم والا بنام سید عبد الله
خان بهادر مهر نسیم فتح و ظفر بر چهره علم نصرت اثر آن را نور اعلام سپاهیت امامت صاعد صفاتند
وجلالت عمدا خوانین بلند مکان عمده نامدار نگهبان عالیشان مقتدر بادگاری مکاتبه مقتضی عبارت
عبد الغفار نهیب و غارت و کرده و مانک پور و گرد ارش انچه سماعدان بعرض قدسی رسانیده اند که آن
شهر آمد مجاهدان خلعت نشان مخالف را باستقبال گرفته در جواب عرضداشت نموده عنایت نامه
که سماعی بوقایعی نفسیت لمعه وصول افگنده بعینه از نظر انور گذشت در باب اجتناب سماع و عدم
مداخلت در اقطاع صوبه موضحه ایشان حسب الحکم واجب الاذعان بنام عبد الغفار صادر شد و در باب
الهام بیان گذشت که ظهور تغیرات غیر وقوعی از ضمیر خواه یک تاک چه ممکن بحرف و سخن لاطائل
عنوان آرزنجانبه و در تفضلات قدسی بحال خود و روز افزون انگاشته مبنی بر تو هم خیر خواهی مستقیم
و نگهدار دکه جهیت بالی جهیت عادی از دریا عبور نماید یقین بسنده که بموجب ارشاد والا بحل خواهد
انشاء الله تعالی عنقریب قسمیکه خواطر موستان خواهد و دل معاندان کاهد جمیع مطالب بشرف صدور
سرانجام پیدا بد حسب الحکم والا بنام سید عبد الغفار رخصت و سماعی انجا بشتاب
و شتاب عبد الغفار محمود تا وارد مانک پور و قائد و سواج صوبه مذکور بچهره اندوزان انجمن ظفر گردید کراجی
از اولیاشان و مقاومان دکه مانک پور در آمده خود را بی شتاب در کاهی بمناسبت صوبه داری
الله آباد بدنا مساعدت جرات بتاخت قصبات معموره نیاید و از برکات ملایم کبلی حکم قدسی الهی زده
دست از شورش و فساد بر نمی دارد حکم آفتاب ضیا از مکمن غرو علا شرف اعتلا یافت که صوبه دار
الله آباد و از پیشگاه سدده بهر بنیا و بسمات و امارت مرتبت سید عبد الله خان بهادر بشتاب و شتاب
بحال شده و دخل بیجا برای او صرفت فاحش دار و اگر حفظ جان خود و امان خانمان میخواهد بوجه و
این حکم محکم دست از مداخلت بردارد و بهر امور اضلاع و اقطاع متعلقه آن صوبه نگردد والا بغضب
بادشاهی که صولت قهر الهی بست گرفتار خواهد شد و گرنه بر داران این خدمه اورا کشان کشان بحضرت سپهر
پرفتوری آرند مایکه بدستور سابق بجاگیر دوه مرتفقان از کوشش بهوش مرآورده زود شتاب

جواب معروض مزبور که بعرض اشرف اقدس ارفع اعلی برسید پنجم اول جمادی سنه احد و ثلثین و مائتین و الف
قلمی شد عرضداشت به جناب شاهی خامه اش در دست اعتقاد علیم او منطقه اطاعت
فرمان برداری بر میان عبودیت و خدمت گاری بسته بعرض جبهه سایان جناب گیتی پناه
سر بساند درین زمان همت آثار مظهر هوا استبشار مورد ورود افتخار اعنی نشان مهر انوار فخر
فرد بمقدار بر توسعادت گسترده و سر مایه عزت و افتخار ارزانی خسرو و فرو سزد که کاتب
دیوان سر آمد گشته سواد صفحه او بریاض دیده محو الحمد لله والمنه که فدوی چنان مثابه سپاس
بزیت عالی از تشخیص نشان مالو لیاقت مجالات قبول سرکار فراغ حاصل نموده بدین امر ورود
نشان فخامت آلود جاده نور و منزل مقصود دست انشاء الله تعالی در معدود والا ایام دولت
استلام سده عالیمقام دریابد زیاده چه عرض نماید آیات نامداری و آثار کامگاری بر جبین
روزگار دولتخواه اعتضاد مثبت و مرقوم باد بسحان خداوند خداوندان حکیم
رضا خان خسرو جهان رزاقیکه مولد نیز الفت و جواغ خلد برین داغ معطل باد و
حکمت و خداوندی بنگاه فضیلت و جلالت بر حسب تجویز آن سر آمد حکیمان افلاطون دوران مقتضی
افتاد و مزاج مخلص را که از شدت ضعف ناتوانی گران بار ناخوشیها بود با فاقه آورد حکیم شافی
آن مظهر معجزات عیسوی را که وجود ایشان درین حسرت زمان بسیار غنیمت است بسلامت
دارا و در مقدمه پنجه و غذا که چه و تا چند فصل نگارش رود چون چندی در انتظار تمشیت مطالب
ضروری العرض بود چون مسکر والا دائره دار و احوال سر و زه اطلاع سمید همدمن بعد کتیه تنزل مقصود
روا نمیشود و دم مجو نهای شتابی مقوی لطف شود تا در سفر کار بدوزنا بود عمر باد الحصا
توفیق شفا یحشی خان سیح الزمان سر آمد خدمت نشان فخر دوران کزدم مبارکش دین پرور
دست و بهر نا توان بصحت کلی امیدوار و بهموار روز افزون باد فرامان ستایش و نیایش
بسعرت سبب بهجتی که کمیت زبان شمشیر بواطن شتابان امری که در ضمن آن دوام دولت
و اجتناب بهار گل چیده نباشد منظور نیست از نکرمن شجر بابا طهور نمود اعنی بربیع قضا تبلیغ مبشر بهجت آمد

از مکان اقامت و رسیدن بسرعت سریع تر بر رکاب شاهزاده والا گهر عزور و یافته لهذا انتظا
اذن امارت مرتبت صفشکن خان که برای پیرایش پرامون قلعه پرتالا و دیگر قلاع و نقاع ان
اصلاح انغار و جوکه فرموده بجانفزوی رنگا و مامور شده می برد بحجور آمدن بعزم ادراک
شرف ملازمت اقبال انجمن فیض گستر مقرون مرام و بسامی طریق مقصود میگردد و بر جناح استعجال خود را بحضور دولت
رسانیده عرضداشتی محتوی بر بعضی از سوانح گذشته از نظر فیض اثر خواهد گذشت بادو بحر سوغات
از جمله اخراجی که از مطالب مالیست چه بقلم آید سخن خداقت نشان حکیم
رضا خان محاسن تدابیر آن رافع امراض بدنیه دافع عوارض جسمانیه حسن الدوران ارسطا
طالیس زمان بهوادار شفا بخش جهانیان و مصلح مزاج سقیمان بادیست که بخایق طبایت پیر
امین مراعات طبای آفاق بتمتع شفای صدور اهل وفاق نگاشته هوانش غیر از عیش و عشرت مباد قصر
میرود و از تعالیت بی اختیار هگر آویزش هیزبان نام مرا چون آب بهوای آوای دایت کوکبان از
گشت سودت بودی و مرض خیریت دین روزها خلق النفس بطلعت استیلا یافته شما حوا
نمی آید و شدت آمد و شد نفس رگ جان بیفر ساید هر چند صعوبت بیرسر آفر ساید تخفیفی نمی شنید و هر
نمی آید امید که دوای صحت افزا بر چه موجود و مهیا باشد زود بصرف رسیده و مبارا مهتاق باشند
آسیب حضور دون هوز سامان وکیل محب خواهد گذرانیده مقتضای نکته شناسی نخصهاد دست در دامان نگرد
تجویز وقت شناس است از ساعات بیمنت سعات برای رسیدن حضور
جواب لدین آن محرم اسرار فلک دقیقه سنج سیر املاک بر گزیده از دیاد تجسس نگاه
ابلاغ و تقویم شمه بهروزی و منح فتح و فیروزی با فتوح ساعت مبارک باد و وقوع حادثه جنت آباد
یعنی شتاب ساز روح پر فتوح حضرت قدر قدرت ارتفای جهان قاضی کیهان والا ملاک باد
بسمع شما رسیده باشد چون تهیه تنگ و صف آرای باد پشاهزاده والا اقتدار بامید گرد
و دمین وقت بهایر است از ساعات آمدن شما در حضور ضرور باید که بجرد رود واپس حکیم
ایلغار شتافته شرف تسلیم عتبه سپهر تکریم دریابند زیاده ابلغ و انسب بعرض رسانیده ماه

شعرای صباسوخنگان بدر ره منتظر انتظار هیچ ازان یار سفر کرده پیامی داری ++ ازان یار که
از گردش فلک حقه باز جنان آشفته خاطر بدان سمت معطوف شد چشم حیران از حسرت دیدار
بسان ابر نیسان گریان پیدا شد و خاطر مرآورد چهره حال ایشان من کده دورت و طلال مخمر اشد دور و
بهر منزل که رو آورد و هر جا که گذارش افتاد بعین الاعتنای عنایت خبر خیر و عافیت و سلامت از هر منزل و
مکان نگارش رود و پیام راحت القیام زبانی مترقاصد و نامه بر که در طی مراحل و قطع منازل
دو یا سگی سبوکتر خشک و قدری نوزیات فرستاده آمد ان شاء الله تعالی مذاق اخوت استظهار یابد
گرداند زیاده عمر باد الصفا بیت برفت و طبع خوش مارا رهین کرده بود بار دیگر بیاد آوری چنین
رقعه مسرت مرقع منتظر سبیل بلطف پور و دوستی مزاج اخوت امتزاج معین انتظار بوده
سرور و ابتهاج گردید چون تا وصول بخیر و سعادت بما منتظر مقصود خاطر خیر خواهان همه وقت
و متردد خواهد بود باید که احوال هر روزه بقلمی آورده باشد از انجا که در عالم خیال نسبت قطعیات
و متصور است مرا با خود پیوسته دل اخوت منزل را خوشوقت دارند و مشتاق اشتیاق ایشان
فرستاده بهر ایلی و دل ++ که تا حضرت کنده منزل بمنزل منادیه ابرام برفت سعادت دارین حاصل
و تواصل یا فصل و دوام استمرار عرائض و مکاتبات و رقعات که از طرف خود
نگاشته بجناب بخشی الملک مرزا صفوی خان که راقم
این صحیفه عالی جاه علیه ایشان بود
فدوی عقیدت اعتصام مادهو رام ناصیه بر بیت باستعتاب منجذبات بندگی بر فرخته
بعرض مستفیضان افضال حضور اصطفا ع ظهور بواب الاکه جناب جهانیان تاب الاالتفات
که وسعت سما با فسحت عالم قدر و حشت بیش تنگ تر اندیده موسوم و شدت شریا بادنعت
آستان عالی مقامش بپست پائگی مشهور بسر سایه دولت دوام حشمت همام که زمینیان با شاه
مقاصد هم آغوش و آسمانیان در انتظار بطیف لطفش چشم بر منظار سر پا گوش بوده اند که ++
نسائم تفویض خدمت بخشگیری که انموذج ترفیعات و مزافرون و تشعیل چهره وزی موجب

از بهارستان تفضلات خاقان گیتی ستان بر ساحت آمال تو نیاز طلبان وزیده و فتوحات خلوق
این بشارت مشام جان و دماغ عروس روان را معطر گردانید بیت امروز بخت نیک بشارت میدهد
ماست ۱۲ اقبال را بپرده امید صید نواست امید کز حق عزوجل این مژده سرایا امید بگوش و لبهای خندان
مبارکباد فرخنده کنا دو صد قبله مراودات تهنیات آن جناب بر شحات غمام مکرمت خدیو کائنات
بسر سبز و شاداب منصور و از اده محمود عرضه خوبهای رای تنویر و اس محرم صفای
در بیگاه بهار بر نسیم مقدم همت امابر فضای آمال منبسط و زیده غنچه دلهار اشگفته گرداند بیت هر زمان بوی
بوی بار دگر از باد صبا می آید بگر جان از تن رفته باز آید مرا بشکر خدا که شام ناکامی بسر رسید
صبح کامیابی بر دمید صورت مراد بحسب انتظار سمایه افتاده بموجب عرضی بخش از نهب طرب بدین اغاز شاد
آب رفته بجوی آمد و رنگ جسته بروی بیت ای خنه مرا بهار رخت لالزار عمر + زنده دار که ریخت بی گل دیت
بیمار عمر + راقم صحیفه الاتحاد را شتاقی که دار دخیلی دل تنگ ست بل با عتقاد خود در قید هر نگ فکر
جمعیت برادر مطیع نظر عاطفت اشر باشد به محموعه خوبهای نهال چند
همواره بهار جمعیت و شادمانی در جوش و شاید مقصود هم آغوش باد در بین وقت حمدهی افزا
نوید عطای منصب و خدمت بآن ملاذ الاجانب متوجه بدستگیری نواب کوکلتاش خان بهادر سپاهسالار
گردیده خاطر مضطر را بجمعیت و پشت همت را بقوت بخشیده شکر خدا که وجود فیض آمود شریف رفاقت
نواب دریادل بحر نوال از مضقات عظمی سست عناصر بیسب بادشاه گردی و بیماری تا حال تحریر منیاز
متوقف است عرضداشتی مشعر بر احوال بجناب عالی که قدردان ما مرحوم قدیم الخدمت اند ارسال نیافته
امید که بمدیحه الطاف سامی از نظر کیمیا اثر نگذرد و جواب بمرحمت شود که خود را بحضور فیض گنجور رسیده
سعادت اندوز ملازمت کسیر خلوصیت گردد بیت بیشه بهانه تابیت تهاکر کوش و تهاکر
بیت عجب دردیست جانم را نمیدانم چه چون کریم + دلا خون شو که تا بر حال خود یک لحظه خون
گریم + این غم دیده الکشیده خانه بآب رسید و اندرون دل چه گویم و چه نویسم
که بهمگر کسد راضی است و نمی آید و حواس ظاهر و باطن را از بحران تبات اختلال پذیرفته

نسخه‌ئی نگلی از نیرنگ صاف سرچوش این جمعه کلام ۔ دارد از گرم جوشی تو خبر ۔ نیست بیجا
مطلع معنی را ۔ لازم افتاده باد آه اجر ۔ آفتابی بر مطلع مینا ۔ طرف بزم بزرگ کند اگر چه تا کند عالم
شگفته چو گل ۔ زنده اند لباس غم از در ۔ پس نسخ شناس رای پیشتر واپس پیشت روزگار
اضطرار افتاده ام ۔ چون نگاه آشفته از چشم یار افتاده ام ۔ باطن عواطف سوا طن از حد گتی ناملایم
در عالم پریشان و صفی و صفرش ظهور رسیده این همه نور ست هر چند نامه اعمالم از اشک تشویر
شست و شو یافته امامت شریف بر همان میرحی مقصود و طمعه چه بودی از دل آنجا مهربان
بودی ۔ که کرد و شاه چنین بودی از چنان بودی ۔ برای خوشدلی ما چه کم شدی یارب هنگر تحمل تقصیر
این زار ناتوان بودی ۔ از انجا که جنایت عباد و در حضرت ایزد پیچون پس زندامت استغفار نفیض تقصیر
این عاصی نیاز کرده و رقیه رحیم مسار ست امید که قلم بخشایش بر صفحات تقصیرات جاری گردد فرمود
ما جرم و گنه کنیم و او لطف و کرم ۔ هر کس کاری که لایق اوست کند ۔ بلا آله الا هو کریم یا رحیم
رقعه‌ئی منظر چشم ترسش آشنا ۔ است که کرم نخاوند فرد آنجا حاجیه ۔ است ۔ مژده آمرزش از احمد نگر ۔
بخت تنها خاوند و اختیار التوای شاه مانی نواخت و قضا تاخاطر ارشاک صحن چمن ساخت
دیده امید که گشتن باطن بجائی رسید و دعیه سحری و نیم شبی با جابت انجامید ۔ هر رباعی
بر گشتن عمر انمود آمدنت ۔ بیدار بکام شوق بود آمدنت ۔ از آمدنت که نو بهار عمر ست ۔ حقا که
بچه شتر ست زود آمدنت ۔ قصد بیکه در قطع مراحل بر سیدار مدت بر چشم مشتاقان میگذارند
و غبار قدم گه در طی مسافت بر میخیزد و دیده منتظران کحل الجواهر بصیرت میریزد هر چند که منازل
لطولانی اتفاق افتاد بسیار بسیاحت و مرقدر که در سرعت سیر بر یک صبا سبقت رود و پیش دیده
دشمنان خاکسر و پیش از ین بیتوزنی گی تست ۔ همیرود گرچه زدودی ای نتیجه ۔ دودمان فضیل
و کمال خلیفه حسن علی صاحب امانی و آمال آن نتیجه دودمان فضل و کمال بر قوم و اطاف
اعطاف سرمدی منقش مرقوم باد از نهنگا سیکه مصور تقدیر صورت فراق بر لوح جبین منقش نموده این از
چون بهکار دعوی علم بر منصه خیال بندی میگیرد دو بگونا گون رنگها آمیزش دارد دلها

ارزان رنگ بخش نگارخانه محبت و وداد چشم آنست که نگارش نگارین تاثیرات نگارفرمای دست بزرگان
باشد بالاله بهر سر شاد و صد حدیقه مراد ثمره شجره خواه والا سر بر شاد و سواره شاد و پاکیت
هنر و تهذیب اخلاق دل نهاد باشد خطی که سواد وش سر شوق خط خوبان پر نیاد و بیاضش غیرت بخش
کارخانه مانی و بهزاد بود در وقت خوش تر دل نمود ارباب راحت بر دوے خاطر کشاد خط
وجیز ارقش از حسن تلاش جهد بقیاس خبر داد بارک الله تعالی بعد ازین بهمین قدر
غره نشود نظر بر هنرمند دارند و اوقات بشمار و رنی با جتماع معقولات و منقولات معروف
داشته همت بکسب کمال بر گمارند فروکسب کمال کن که عزیز جهان شوی و کسب کمال نکنی
خوارتر من + به مجموعه خوبهای لوکس داد سخنانی رمانی دست
صد نامه نوشتیم و سلامی نفرستاد + فریاد که آن ساقی سرمست شکیب + دانست که محزونم
و جامی نه فرستاد و کد چشم انتظار در راه نامه بر آن سفید شد و دل از توقع یاد آوریها نا امید
غم اموشی دلیل واضح بقا کوشی ست سر چند نسبت معنوی محتاج رسمیات صوری نیست لیکن
در عالم صورت رعایت روابط صوری یعنی بر سبیل مراسلات که بستگاه راز نهانی و
دلستد راک خصوصیات اسرار جانی و امتحان جوهر محبت و وداد انتظام معاملات و نیاز بدان ضبط
و ربوط ست لبسیار بستن داشته اند و مقدمه معنوی حرفی بیش نیست که دوستان و فضل آنرا بصورت
اظهار یک جهتی و یکدلی نموده از جاده خلوص اخلاص بغیر سنگ اندر و حل مانده اند چنانچه اظهار
عنوان الباطن مصداق این مقال ست لازم که ظاهر و باطن را بیک تیره کار غرما نند
فرد بمکتوبی حیات رفته من باز می آید + مرا صور قیامت از سر نامه بس باشد عرضی کمترین
نواب لطف الله خان بیت ای سرور یکه از تو بود سر فراز + هم تو بسر فراز کنی بنده را
کمترین نوازیم + خدوی غلام که در زیر بار پریشانی پشت طاقتش دو تا شد و قامت استقامت
احوالش از لباس جمعیت تهی ماند جوش از دخل گذشته و خلش استحقاق فضل بهم رسانید
امیدوار نوازش الطاف ست شعر + در دو جهان ز اعلاج در کف تدبیر ست + از نفس و حرف بخشش علی دوران

بمجموعۂ خوبیهای رای تیندداس بیت سینه مالا مال درد ست ای ریاضی
دل ز تنهائی بجان آمد خدارا همدمی + واجب الوجودی که نفت که سپهر یک ترنج نمین زار اختراعش و
قدرتش ثاقب یک نقطه خامۂ زرنگار ابداعش تواند بود آگاه است که محب شما از نوایح اشتیاق احراز صحبت
رنگین حبیب و دامن آرزو آنقدر مملو و مشحون دارد که استحصای آن بذریعه آلات متانت خرد و فطرت
خیال فاسد و توهم کاسد بیت قصر و بینهان شناکشیده است که خاموش شود + آتش شوق
من از دامن صحرای کشش هم کم و قمی خواهد بود که زمزمه پرداز تقدمات باطنی نیست اگر چه صدر و سفالوس هم
و صفای صدره پرده بیضای نماید لیکن دیدهٔ دیدار طلب چون زخم آب رسیده تهم نمی آید قصر و شوق
فعلی کم نمیگردد و در چشم آبروان + این چناری نیست کز هر جام صهبا بشکند + خدا کند که لیقیت انجا
و عکس بجران نه زلال وصال اطفا پذیرد **بمجموعۂ خنده آنی مرزا بیدل و رشاعر**
افضل الشعرا الاکمل العلما سلامت قدرے عنایا کوی سعود نی که مفید بهره و دولت هوا و میل رطوبت فاسده بدنیه
است فرستاده آمد امید که دو دعمر آسودش مشام جانه انبساط و بوی بحیط آگهیش حواس طاهر و باطن را بکمال تازه
سازد قطعه که درین موسم بهار طرح غزل شده بود بنوا و ساز پیوسته و **قطعه صاحبا مشفقا مستدعی**
بانی نظم و نثر جان پرور ما اسباب من ستیزه دار دحمت ما بدین ساز و کباب سخت جگر ما چو آتش غل
کنی بگریخت ما نیست از موسم بهار نیز ره و چندین وقت از بدایت حق ما چه حسن وقتی جوی
ساز ما چه بهر و فرخ خما نجاص نیز ره لطف کن لطف باده احمر ما **به سرمایه فضل و کمال**
میان نور الله خلف عصمت الله درین هنگام سرت اهما نو بلند
آن شرف دودمان عز و علا فخر خاندان مجد و اعتلا را برائے تفویض پیشکاری خانقاه والا نهاد
پیراسته سرور و مبسوط گردانیده بسیار است که چون فضل ایزد کارساز بنده نواز اقتضائے
آن فرماید که وست آباد فیض عاش بدیدار ما کام بخشی زاویه نشینان پذیرد و از مواعید خوان احسان
بیکدانش عالمی بهره مند باید تا گنج درین اطراف بتمثال جنسه ظهور جلوه نماید بحمد الله و المنه

عرض حاجت در حریم حضرت محتاج نیست ہر راز کس مخفی نماند بدل دانای تو ۔ آفتاب
فیضرسانی بر سماحت آمال عالی و ادانی تو افشان باد ۔ **بہ لالہ تو ل را ے**
عاطفہ معاونت سعادت صاعد عضد شادت عزیز الوجودی بافیت باشند کیفیت بذل توجہات
لاتحصی الحال گاشتہ تیغ خوہی غرا انجلا یافتہ سرور افزای خاطر گردید جزاکم اللہ **بیت شعر** کہ بود منع
طاہر بود ۔ آب زلال ست و جو اسرور و للہ الحمد کہ عنصر آن چنین القدر سمت القبلہ بہین او صاف
ستودہ محمود و موصوفت خیر خواہ بعید سرانجام ضروریات عازم مقصد گردد ۔ ظاہر کہ در جمیع امور
مدد دہش از پیش عواطف مشمول عواطف موفور بود و گرنہ ایں بندہ **بیت شعر** شناس تہا
نہ ل داس پتر وہست دار دھنو دکی قاعدہ کہ بندانستی کہ فرقت تو
انچنین صعب باشد و جانسوز ۔ از تو دوری نہ چنستی ہرگز ۔ از تو خاطر خود ی یک روز نہ ناوک
دلدوز فراق پہلوی دل چنان نخلد کہ زندگانی شاق ست و جادبہ اشتیاق با صحبت بے نفاق
نحوی سبک شد کہ طاقت تحمل طاق ۔ **رباعی** بی صبر رخت روز مرا سوز نماندہ است ۔ در عمر شبے
بیچارہ نماندہ است ۔ صد دست مرا چارہ ہجران تو لیکن ۔ چون صبر توان کرد کہ مقدور نماندہ است
کماش دست ہمت بسر محبت نزادی تا بسان لالہ داغ حسرت بر دل نہ نہادی و از اوج فراغت
بہ حضیض جانکاہی نیفتادی ۔ **بیت** بدرد دل گرفتارم دوائی دل نمیدانم ۔ دوا دل کار
بس مشکل نمیدانم ۔ بہر حال از عالم اسباب بمراد جوئیش زیستہ بجمال ست ایزد متعال بہی بسیار دکہ
جمال با کمال چون آفتاب تابان از مطلع اقبال طلوع نمودہ ۔ عشاق ۔ ۔ ۔

دلم فدای محنت صد نه اربارش ست ✦ کسی که با تو بود دوست دشمن خویش ست ✦ چه گوید
از درد جدائی و چه نویسد از انشست تنهائی که لحه لحه سیاه غم باد ایام می نویسد و لحظه لحظه طوفان اشک
از دیده خونبار فرو میریزد بمیدانستم که نیش افعی فراق اینهمه زهرناک ست و ناوک اندار نچنان در
خونریز میها این قدر بیباک **فر** و فراق و هجر کرا آورد و مرد چنان بار بسته که در هجر سیاه و خانمان کرا
بهر حال چون حدیث شوق و بیان فراق و قلق و جمعیتی و فرصتی میخواهد لهذا از این وادی
در گذشته بمدعا میگراید نگارین نامه روان آسا که بیاض گلگونه عارض ارم و سواد سر مشق
لوح و قلم لو بخضر وادی و دوات البسر چشمه حیات ابدی هر سنبوی فرمود و غواص محبت والا مکنونات
ضمیر آفتاب ضیا که چون شجره رخشان در شبهای تیره از خروف مشکینش هویدا بود و دیده و دل
دلبستگیها را بسبزه وفا و لوتیای الوف اخلاص انوار نمود **باعی** شیخ قلم تو چشمه آب
بقاست ✦ انفاس خوش تو نفحه باغ وفاست ✦ این نقطه و شعبه را مسن باز مگیر ✦ زیرا که دلم زنده
بدین آب هوا ست ✦ از رود و حسب الحکم والا حاوی طالب حضور خالصا حب قبله تا بیان
و تاکید سرعت رسید نها بکمترین اخوان گارش رفته انشاء الله تعالی عنقریب بانطباع کاینات
فراغ حاصل نموده بملازمت سرسد و در رکاب خالصا حب قبله عازم حضور شاملی النور
جوهر قابلیت و محک امتحان لیاقت و شعورست میگردد زیاده مصدع نمیشود
اهل سخن خلیفه حسن علی بهار طبیعا گلشن مزاجا جلد عالمگیر نامه حسب الطلب
فرستاده آمد سرورق و استکتاب باید نمود و بکاتب باید فرمود که زده و تراشیده نقاشش بداده و فرمود
که طرب انداز و صحبت رنگین و ذکر اشعار متقدمین و متاخرین بمستعربی لهجای حزین لو بزبان بیان
سخن آفرین به فرمایش بر باعی به تضمین این **مصرع** باد سحر از میانه بر خاست که
گویا گرد بدچنانچه دوسه باعی که بخاطر ناقص گذشت قلمی گردید جای اصلاح خالی نیست
زد نامه در دبلبل زار کاش تن ✦ گل داد و بوصل خود مرا دش بر همین ✦ گفتم بوی وفا کز اقلیم دگر
باد سحر از میانه بر خاست که من ✦ **باعی** میگرد فغان نامه بلبل بر همین ✦ گل گوش دل و نگر

بر مرشناس سخن ٹھاکر یدن موہن وکیل نواب داؤد خان فرو

دل پیش تو دیده از خجالت محروم بهای کاش که دیده تیر نا دل بودی ۱۲ اگر چه بسیل مکاتیب کوهر
حسن بندگی بر آب نفرستاده مالک لها آگاه است و سوز نهانی بر صدق مقال گواه که در جمیع حال از
استحصال وظائف حفظ الغیب غافل نبوده الله الحمد که از اثنای عبادت قلبی مکاتبه قدر افزا که ذریعه
استخراج بخت سعدی و وسیله استنباط سر ملید نیست ۱۲ رود بکوه فرو رفت مجوب ۱۲ عیب گرچه شهاد خود
تر صد که بعد ازین هم سواد دیده بسواد مصحف شوق قرار و شش خوشید تفقدات بالطفی پرستاد الهاشم
اگفتن باشد مشفقی بیان نوازش که استکشاف احوال عاجزی نموده و بتفقد از خاطر انجمن السلام
موعود و سفیر سود و فقیر بالفعل بکاری عمده مامور نیست و باشاء جمعیت باده پیمای عیش و سرور گردیده
مخلص زاده کاری مناسب نیافته گرفت یا الهی بر باد گرد زیاده عمر باده بجمعه عمه ایلت ایمان
پیام راحت السلام از مقدم مرشناس سخن نهاد کرمدن موہن سیر ایضاح یافته مسطر سرور موجود
خاطمینان تا محصول گردید شمائم مکارم اخلاق مشام ارباب مذاق را معطر گردانیده ۱۲ سلامت
ضد اندوه دل آن سینه انگیزد که حق صحبت میرزا نگذارد و ۱۲ حضرت نامسان اسرار آسمانی
آثار شروت و اقبال اکاله نوح پیشانی شریف استدلال آمیخته ظاهر سعایه افتاد و سوء
خوانان صحائف پیش بینی الحوار تر قیمات کرار اصیله احوال ایشان استخراج میفرموده مدعا عالیه
نهاد امید که بسواره بسیاری مال بر شحات سحاب بگریست ۱۲ ستقال منظر باشد چون مخلص بعلاقه
خدمت آبینی خوشدلی پرگنه اوده راقران سعرنست و کسوت حال بطراز جمعیت مطرز خاطر عاطر
جمیع باشد زیاده عمر باده بلال تلوکچند خاکستر خانی مشتعل تلاز شتر و بکان
بیت ای نور چشم من سخنی هست گوش کن ۱۲ چون ساغر تهیست بنوشان و نوش کن
ارمان باز گردش چرخ منقوش من ناتوان را بدور تیر سحران ساخته و ناوک انداز فلک ناسا
چون تیر از شست مفارقت دور دست اند اخته پشت طاقتم از بار غم کمان و اخترم گشته و جسم
ناتوان از تیر باران الم نشانه گردار سحاک گشته بپهلو جان بپیکان تغافلهای آن سخت کمان

فگارہ دل حیران چون خانہ نگہان انداثاث البیت صعیت بر کنار انداختہ کہ مزاج آن تیر قہر زدہ در بس
تیر آسا یکیش راستی آشنا و بخلاف رسم گمان از خیال کج نشینی و کج اندیشی ہمراہ است اگر گاہ گاہ
خانہ نشینان بحران آید یا وآرمذ گنجایش دارد حقیقت معطل نشینی و تنگ نگہان بی نزہ پی ربان نیز
نگاشتہ می خواہد کہ خود در ایسان تیر بہدف مقصد رساند لیکن بسبب کسلی آن امید گاہ احوالات
کہ چون بیلک ہر آب داد و بجگر سیخلہ بیتاب نشد حالا کہ ایشان چاق شدہ اند نوعی مصمم ارادہ کہ چہ حقیقی
چون نگہان بقربان پیوستہ بخاطر متمکن بیت تر کش نخواہند داد فہرو مار ایس ست کوشہ امیر و
الملتفات ۔ این صید رام را بگہان میتوان گرفت ۔ تا مہر ستار فروط شعاعی ترکش زین بر کمر آرد
نگہان راستی و قصہ آن سر آمد راستان بادیہ سخن شناس رای پیشہ داس
صاحب امید گاہ برادران سلامت در دل را دل صفا منزل آگاہ است و خلش خاطر را خاطر
ملکوت ناظر گواہ صعوبت علل متعددہ کہ بہ مزاج و ہاج طاری ست چون نگہ بکاوش این عزا رجعہ
دل جاری و آتقدر افزای مایہ اخوت را از غارضہ بیقرار بیت چشمہ چشم را حالت ابر آذار
بیت یارب بسر شش حکیم دانا بفرست ۔ در بہر شفا کہ او مسیحا بفرست ۔ مہنا جات بحضرت
باریتعالی عز اسمہ ربا عی ای آنکہ دوای درد مندان دانی ۔ ہر دردی بدہی و درمن نتوانی
یک نظر فگہی بحال ما ۔ مشکل شود و مشکل بدل بصد آسانی ۔ ربا عی از نکبت تن زار علیل
بیہارہ ۔ در ساخت و سوخت گرفت کنارہ ۔ بحال مریض ما نظر کن کہ کند ۔ علت
مزاج او بفرسنگ فرارہ ۔ ربا عی ای افسر زدشان بخورشیدی ۔ وی جام جہان نما
بجمشیدی ۔ مشکل ہمہ حل شود بفضل تو اگر ۔ بیمار ہر اشفای جاوید دی ۔ ربا عی
ای فضل تو درد را دوای بخشندہ ۔ ہر زخمی سر دیا سر و پا بخشندہ ۔ در دل بجا رخصد بگذرد
امید کہ لطف تو شفای بخشندہ ۔ بہ لال تلوگچند حقگار خانی اقبال مند لیند
نگہان پیوند ہموارہ در اقران معزز و در ہمچشمان سربلند باشد بحرمت شہریاری شدن ایہا
مستغار طلبہا کہ بزرگوار نمک بر جراحت پاشیدہ و خسارہ حال را بناخن ناکامی خراشید

حیف کہ صاحب دلان را در سبیل حوادث روزگار اعتماد اقامت و ثوابت مقبلان را در مہب مرور فنا ہمیشہ مبدل خار خار فسردہ گلستان عبرت و مغز آرزو در نگارخانہ نوبہاری خالی از نیرنگ نقاشان ازلی تا قیامت خاطر سنجد بر نامہای آن عبرت پذیر چہ نویسد کہ ہمیشہ در آتش مصیبت بریان و با اشک خونین گریان بیاشند و بنالہای جانسوز و فغانہای حسرت اندوز رخنہ در دل افلاک سنگدل نکنند امید میکنند از اللہ تعالی توفیق صبر کرامت فرماید تا کہ متوفی کہ نزد رحمت خان امانت سپرد نفرستند بسببی و حق بیوفائی مراتب اعانت و امداد دست زیادہ عبرت بادیہ پیمایان منزل فنا رستی را رام فسردہ مردم دیدہ بینائی غلام افتادہ بیدردم کہ مرا نقطہ حرفی کن و بنامہ فرست تا بہ اظہار شوق راحوالہ بدلہا کردہ بہ مطالعہ گراید نیفتد طاقت پیراہوش افزا محتوی الفاظ نشاط بہار گوارا کہ در جوار رحمت آفریدگار با حوریان جنت الماوا ہم آغوش و ہمکنار با دوار و شدہ آگاہ گردد فردی را از افراد موجودات بہ یک جہل ابدی کہ اجابت باید گفت و سر صفحہ را از اصناف کائنات سرنگون عدم باید نہفت لیکن بہ یکبی دلہستہای متوفی رقت می آید بہر حال فسردہ و بدست ماجد ایشان مخفی نیست و بعیش ناخوشی و خوش گریہ رضا ہیچ سزاست و بغیر خواہ ترک مدت حزن گویند بنیاد متوقف ست دریاب بغربت نشکر ظفر پیکر پاسداد صاحب عزیز القدر را جہت بلال تاکو چندہ بخوبی بیند بعل دانید بہ بلال تلو محمد فسردہ سواد دیدہ را مردم تو بودی کو دیارب کہ این دیرینہ بادہ کہ مرا در نشین گردد حق آگاہ است و تمالک لہا بہ صدق گفتار گواہ ازان بار کہ از علاقہ خدمت جدید ایشان افشاندہ در خجستہ بنیاد تمکن بست کشش و لہای اختیار باجرای دولت دیدار سرت تا اساس شد تخلف ناجایز آفرینش سپری سازند کہ بچمن زار صحبت رنگین رسیدہ بہار دیدہا گلچین بہار نہا میسر آید سعادتمندی و سربلندی روز افزون بادیہ سخن شناس ای سہلوا ندا آل بیت سواد دیدہ حل کردم تو شتم نامہ سوی تو ہر کہ دینگام خواندن چشم من افتد بر دی تو داستان شوق چون زلف مشکین کاکلان دراز ست و زبان خامہ در ستودن ایشان بیجا و کوتاہی و سمار لاجرم بہ مطالبی ہر دو از کہ حضرت از خدمت کثیر المنفعت بسبب تحصیل ثبت نقاید بہ بیسر نہاید

معذور باید داشت شکر خدا که قرین خیریت بلشکر ظفر اثر رسیده به بندگیری نواب والا جناب
کوکلتاش جهان و سرکار بادشاهزاده جهان جهانیان جهاندار شاه جهاندار بعطای خدمت صوبه
بندگیری سرور و نوازش گردید امید واثق است که عنقریب شاهد جمعیت بهم رسانیده وکشایشها
تدارک ماقات نماید لیکن غبار مفارقت بهلوی دل سخنده و صدمات مهاجرت بروح جان گسسته عجبا که
بر صفحه خاطر انقدر نشسته که کشت شوره سیل سرشک مشوار و تحمل دل صفا منزل باده سوز نوحه
رنگ بسته که تصفیه آن بصقالهٔ کوشش عرق ریز میسر نیاید بیت اسکندر اگر بکلفت چهره آحوال من
روی بیالهٔ بخاک آئینه از تمثال من و صنع پرداز حقیقی که تصاویر بیخاوقات را بصفحه هستی کشیده
و مزاجها را بر تک و دو شیها امتزاج بخشیده نقش وصال بربوم تمنا بر کشیده دیده و دیدار طلبت ایجون
چشم تصور بسزاوار حیرت نپسندد و نیاوه عمر ما را به سر آمد اهل سخن شمارد
بوکس فرو رود رشحه نظر بر گذارد دیده من و بخیال تو از حیرت سرد و است
خبر غربت بیمنت قرین بان مظهر الانوار خبری بر سد وی دلها کشود و خضر شب پیل وادی طلبت را
چشمه بیحیات ابدی بدایت فرمود و خوشا وقتیکه صبح وصال از مکمن اقبال سعادت گیرد و شبستان
آمال بمصباح مقدم فرخنده فالزوم روشنی پذیرد بیت کی بود آیا که شبها بر سرم روز دیده روز دیده آیا چو
گوش بر خبر دوستان ایام و قصه عهد بوسکانش چون زمینداران در رکاب شرف نشانند
تشخیص جریده بیاورند تا مزید مسرت و امید کسب دولت و اقبال بر جناح استعجال تشریف آرند
بیت بیا که آمدنت از خدا همی خواهم بیا که گوش براه و دو چشم در راهم بحال ما تامل نمایند
خدمتگار خانی بیت سر بخم تا بر نفس از دست فراغت فریاد و آه گر بآذر ام رسانند
اگر از شوق حرفی نویسند آتش القلم و گیرد و اگر از بید افسرق فریاد کند عرصه آفاق شود مختصر بنویسد
ناچار بدعای گرانمایه خط طاعت بنظر کیمیا نقش چون رخساره خوبان منور و سواد ش مانند مشک
ختن معنبر و دعوی دولتخواهی بمرتبه انجامیده بعنایت بلشکر ظفر اثر که پیش نهاد خاطر است بیتاب
مضطرب گردانند باوجود قرب جوار دولت دیدار میسر نمیشود و الله اعلم کی خواهد شد انشاء الله

درین هفته از ترتیب کاغذ فراغ یافته به تصدیع شتابد بر گرفته رسیدن مشتاق توقف لازم دانست
مردم از عشق سخن از رفتن خود چندکنی ۲ این نه رفتنیست که گویی و شکر خند کنی بسر آمد اهل سخن
لو کهن ماهین ۲ فوجدا ربیت بحر بس ست ای خدا زود وصالی بده ۲ شوق بیش از بیش بده ۲ اگر در طریق شوق قلم بر نداری اول قدم در می ماند تا چه رسد بین وادی و شوار عربده کنان
پای همت پیش کشد ۲ مطلب بیگانه چون عمری بصحرا تو دیها مشغول دارد محبت نگین سحر مان ۲ وصول
نیابت امانت خزینه باستخاره ۲ شریف اختیار نموده بقصیده غیر پور رسیده ۲ در نیولا طاهر سر شد که بفرستد ان
واقعه طلب نجسته بنیاد نگارد راسته گردن بقلاده ۲ سخن مثنوی نی سپاه ۲ ملو چون سگان سحان
عف عف کار دارند ۲ تا سخا که بردارد کنیه نگ تالیاست ۲ و سینه با نیز گان خیال خام خدا کند که
اندوه بانجام آن فریق بسر انجام سجائی نرسد که مرجعت شریف قرین آرزو ۲ و استیلا زود بمنزل مقصود
اتفاق فتد ۲ بیت یارب آن امروز بی شکن بخت بار سان ۲ وان سحی مرد چمن را بسحر بین بار سان ۲ نامه لالا تا چه گوید
بیت صبا غبار بیت را بچشم ما نرساند ۲ بیان باد صبا این غبار خاطر ماند ۲ اضطراب خاطر از حد گذشت
عدم طیاری کاغذ دیگر بها میسر نگشت حیف که با وصف قرب مسافت آرزوی دیدن دلها
بهلاک ۲ دران مشتاق را نشانه دار سخن کرشاید بهر حال اگر چه بی دیده تنیده توقف ست ۲ امان
دیگران بسر سد ۲ الا رضای مولی اولی ۲ نوشته بود ۲ رقعه ملا رحمت فقد
رخ تو در نظر آمد مرا دوا سیم یافت ۲ بجز اکحال نکو ۲ دقعای فال نکوست ۲ استاد این قلیل البضاعت
عدیم الاستطاعت ازان قبیل نیست که بمحک امتحان آن ارسطو فطرت فلاطون زمان عیار آید
لیکن اگر بیاری بخت ۲ دولت طالع منظور نظر اکسیر اثر گردد ۲ سر آئینه اخضیض که نظر دوخته
بر اوج نیک اختری چون مهر و مشتری صعود نماید ۲ قطعه از و جودت سند اقبال نیست یا یاد
و فیچو تو بخت حاسدان ۲ خوار باد ۲ بنده بیچاره مراد او فرض تربیت ۲ ای تفضل حق ترا بال غمام
شاد اب باد ۲ رقعه ملا رحمت ۲ واجب بی منت مرزاق بی خدمت که فضل بیگانه
دولت خواهش ۲ موج علیین ۲ بر افراشته ۲ و مائده روزی اصناف موجود ۲ آنس

چون خواهد که سرزده کرد منهیر پیشانی و جاروب نور و طریق بی سالمی را بجامه جبهه و رسانند السلام علیکم
و الفقه دان عالیمقام موجه بخشش سازد و نظر بر بین مطلب چون مدت حال نیازمندست از انجا
که بحسب سعادت ذاتی و لیاقت بقبیل حاجات آورده امیدوارست که باستفاضه انوار عنایت در تمامت
آئینه مقصود گردد مصرع هر کس که بکیمیا رسد زر گردد ایضاً بیت الهی جهان نام بلند جهان
باشی و بدولت کامیاب کام بخش و کامران باشی و مقرون الاستعداد که بمساعدت
و معاضدت طالع سراه بدولت سرا و الاجاهی برد و حاجت روا کوشش بخشش آرد و سر آمد اقران
قبول صولت اقبال آن صدر آرای انجمن جاه و جلال خصیص گردد و بعد از ادای مراسم دعا
و دوش ادعیه صعود نماید مصداق این مقال صورت حال نیازمندست که باستجابت
جهانیان بآب ناصیه کبریت سیاه فروخته امیدوارست که بتفاوت الطاف ملوکانه
و گوهر سنجیده لطف است امیدوار عنده و بعد عرضداشت بسجناب الطاف مآب خان
فرود در مکه تعینی از درد شکستن پیش دست بدرنگ نگم گوسفند قیمت خواهش بخشش
امتیاز یافته فرودی بر مقام بر بزیر بیت نمازه حسرت ارکان سینه مشعله خیز بیاست که بیمار
ناتوان بینا کار تا بجا رسیده و گرد و پیش نفس خود شمنده بیت مصدر تقصیری که سزاوار
نشده و از پیشگاه انصاف امیدوارست که بمورد نوازش شعار گردد یا حظ آبادی بیاید که در بیخ
گوئی بسر برد شعر و آنکه از رحمتش نومید نباشد خجالت تقصیر چشم دارم بسمن در گرفتار شود
به جناب نواب کیتی الملک مرزا صفوی خان عرضداشت
غلام ما و مور ام تارک نیازمندی را بگلهای تسلیمات سرافرازی سر برافروخته بموقف عرض مقتضی
انوار حضور نواب کریم الخطاب فلک الاجناب عالیمآب که بمایش ان تقاع سرافراز و دولتش
عمر بیمنتهیست و عالی پرتو حق آن الوان بخشش متنوع و مستمر بی سازد که فدوی بموجب
رخصت آن خدمت اکسیر خاصیت به تقریب حاجت ماست و بوجود پرتو که چون نور دیده مع الاولی کان
رسیده و رندیدان کلیه اتفاقین بر وفق ضابطه پیش آمده عاجز آورده اند چون تحصیل این حال

آمدنی بحصول تمام دوازده ماه جاریست موافق ضابطه و معمول عمل نموده حسبالحکم که موجوه حضور نموده آنست
حضور نموده آنست بکیفیت حسن عمل و ضبط و ربط انتظام پذیرفته امیدوار عالی خواهد بود حسب الحکم
مفارقت والی و اعالی ایران و الفصاحت فردوی عقیدت اعتصام مادموازل مامنیا زیبا عیوت
سوده و مدح خاطر ملال آخر حسن اعتقاد و برآموده و اخبر عرض ضمایر یاران حضور نواب مستغنی عن الانتساب خلد الله
کردن فیض بخش بکام بخشی نکامان روزگار چون شیخ بحری اختیارست و کلف گوسرآموده و چون
بسیان بر بنیان گهر بار سر سازنده عرفه شهر حال کعبه مقدار سگان اجمیت کثیر و رسن فضاد و ارزشت
او بار گشته قصد الثوار و اکثر بهات جدید و بعضی اصل اقتال [illegible] مسیارت بنیب و غارت گشوند
و قافیه عافیت و تردد کشتکاری بر سالکین و الفین گرگ نمودند ای بار صدف قلت بهره
و کشت عالم بقا اقامت در زمین کین افشرده بجمالت و صدقت پرداخت و در حفاظت و قطعات
و کوملک ضیاء ثبات وهات قرب جوار سکونت خورده بطرز پرسا سیده دست شتاب و اعانت آن خرقه الام التقرر
کوتاه ساخت از تخصیل بات و ابات عزت سفل جان ظالم صورت بخشت بنا بادامن کران بقصر بات
روضه سنوره روی عزیمت با نطرف ها آورد و از آثار ولی غایم جهم حسب الحکم
عاصیان قرین یاس و خذلان خائف و هراسان روبوادی خسران نهاده نزدیکی اقبال نواب
تا مدار حصور سکنه و عموم متوطنه از اوضیت گرایان شقاوت شعار محفوظ و محروس بوده بنان
و دولت بر کشاد مند شدوی دو هزار روپیه ارسال راسته قبض خرد ار سرحت شود سیاه باید
بندهای جان نثار تا گردش فلک دوار بسوط باد بر جناب نواب بخشی الملک مرزا
صفوی خان عرضه داشت فردوی از ارادت انتظام نادموارم که صفحه دل را بروم
او عدیم خلود و حمود دولت و اقبال و دوام ایام مکنت و اجلال مرقوم و وارد بعد تقدیم قواعد
و ابتهال بعرض فیض مآل دوران پیشگاه فضل و افضال نواب اوریا دل بحر نوال قبله آمالی و آمال
سیر سازنده زمین ما وقات بهجت آیات بمسرت و لوالت اختر سپهر سعادت و فیض سانی نوباوه باغ دولت
و کامرانی ثمره شجره حیات و زندگانی سامع افروز گشته عجمه قلوب نوید طلبان بانسان

از نسیم اخبار شگفته گردانیده و شمائم حصول محرر ادبی که عبارت از سپهلاد اولاد و احفاد است بمشام جان
رسانیده بتهنیت میمنت مبارک طالعی فرخنده فالی و بهاغ زندگی زیبا نهالی و سپهر کرم فرخنده باد و بخت
این همایون بخت والا نژاد و جمیع مآثر خان جنابت فیض قرین او اسطه حصول مآرب و مقاصد شود و ایضا
هذه دعوی ملا و سپهر ام تقدیم آداب کورنش و تسلیم او ذریعه سعادت و وسیله عبادت انگاشته بعرض
محفل صفی منزل نواب عالی خطاب سپهر جناب مریخ مآرب جهانیان جلیل القدر رفیع الشان فیاض عالم
و عالمیان دستگیر بیتوا و ناتوان میر سامان که دین خجسته نشان دولت اقتران پیوسته اضافه و منضمات
عز انتساب او ازه کام بخشی شاه مانی به بسامع عالی و اذانی ورداد و نا امید عشرت سمار زین لوح پیر
از غایت انشاط و نهایت فرحت و انبساط در انجمن فلکی برقص آمده کوس شادی و سپاسگذاری بسالم
نهاد و بلبل از بن شادمانی جهان تازه شد و دل آسوده گشت و روان تازه شد چنین آرایش
آفرینش فرخنده و همایون کتا دو نخل تر قیات روز افزون او چو بیار بر و بر و مند پیدا و قوی کشیده باد
احقر در سر انجام کار ما محتاج بتاکید نیست کیفیتی خیر و سی و لنحوانی کفایت شعار و دول تشخص که
متعاقب بیرسد بعرض خواهد رسید زیاده حد ادب مذید کوکب دولت و اقبال تابنده باد و محبت چهره
ستتبر اس محرم خانی بیت مادر خیال یار پریخانه نگاشته ایم ۔ یوسف خجل شو چو در آید
بخواب ما ۔ رقیمه که بر یکه متضمن بگاه فرا موشی رسیده خاطر را موحش گردانید بکلیت بتسهیل حصول
بود که نزهت گاه دوستی را بصرصر سرد مهری مانه افنی رسیده باشد و عالم الغیب بگاهی بحسن اتفاق
می افتد و گزنه در عالم خیال همه وقت دیده بجمال مهر تمثال محو تماشاست از استیلای شوق بوی دل
اندیشه عاجز و تفکر حوز شد بیما خود انصاف فرمایند که مستغرق محبت معنوی بشگوفه فراموشی چه کار دارد
و سالک مسالک باطنی را از رعایت رسمیات ظاهری چه ضرر و قصر و دیوار این آیینه شاید اگر بتوفیق
سر کجائی نگارم روی نیازی بنیم ۔ امید که حاضر و غائب یاد خود تصور فرمایند و بهمین طریق خاص که مقبول
و محبان سپهر گزین عالم اخلاص ست اختیار نمایند **بتحریر دوم دهان فضل و کمال خلیفه**
حسن علی خلیفه صاحب بین و لیشا کر عزیز ان سخندان که پیشانی نظم و نثر علی جان بیان

ان الله قریب مجیب بکاشف رموز سخنوری مرزا محمد رضا شاعر ود

فطرت مرزا عماد شاعر بدت

لیکن این هر دو متخالف و متضاده و رابطه علاج چه تربیت دوائی گذاشته و عقلی بتقلیل مساخت حرکت لیکن
بی این تربیت بالسلسله تمامی گردید و سواد زیاده از مزاج مولد اما فساد گشته از سید بالعدد الفتوا بر عه
بیدار دل و هشیار و دون همت بسیار و مقدار دوا مر ضرورت نسته مداوست دار و سنجی و وزن حد اعتدال
مخصص حرام سید اما بقول صاحب فخر داده و جسم دل پاک پریزاد شود و خطره چون رصد وقتی
گیرد پیر فرزند عمر جوانی یابد فقیر مادر رباعی چون کم نجوم عیش زمین بهمان است و در پیش خرم تر دم
لقمانست + حالی است میان بستی هشیاری من بنده آنکه زندگانی آن است فقیر بود ولی تازه زمستان
گلها بی همه خواب آلوده ام ای بخت بیدار ببلالله تلو خند خنده متکار خانی لله الحمد والمنة
در رسید و بعضی اینکه از احوال دوستدار که اگر استفسار رفت بقول بزرگ که پیش از وقت مکلف شای
مذهب اهل وفا و وفاق حرامست بحال اطلاعی نپرداخت حالا که مدت بار و طالع مدگارست اگر بحکمت
عملی سر کنند کار ساخته شود و بشم جمعیت خواهد بود و بحال کنف صوابانست و خوشداری هم بحضور حال کنند
رعایتی فیصله حاصل بست و حراف از دو بسلسله اما نصاس بشود و اگر بحسن سعی شریف تمکن و تقدیر باشد
سیس و نیاز دانست گریه مصرع اشک و لوی نوشت همان خواهد بود بلالله سیاسی فتنی
لطف الله خانی ساغر تمنا بحکم حصول اید عالیزیاد فقیر اهل گریه مقتضای تفضل سیر
و هنگام ترشح سحاب که عالم آب از کمال تشنگی زمین را در کنار گرفته بود چون نعمت غیر مترقب میسر
و هنگام شرب مدام را صلا عام داده مزاج محب را سر خوش گرداند نگشش از رنگ یاقوت مینا
و بوی بش بوی گل انبار دانه اش کام میگذاشت و نشانش جان بخش اهل وفاق ابیات
چکانی از و قطره در گوش کر بهر سر گوشی دهیم باد خبر بهشتانی از و رشحه بر مال باغ بهر آید بطاوسی
از صحن باغ بخانه دوستی آباد و عمرت زیاد لیکن این قسم شراب بی گرمی کباب حیف تست کین
بارگاه که بمت قهقهای و بنا بهره و لعنت سیار بر سد و در مناجات ختم کتاب سزاوار بیکار
بدرگاه کارسازی بنیاز که چندی از مسنونات سنه که در محاربات سلطانی از دست غارتگران محفوظ

تمام شد

طالبان از استنساخ و مشتاقان از استکتاب چنین پارهٔ فرخنده فال نسخهٔ ... که ... بوده کاتبی خرد ... سخت ... شاید ... بجاید و دندان دست بیاض بشمرد چنانچه ... بود ... فقط والعلم عند الله ... تقصیر ... و حسن ساعات بقطع خوش ... بخیر ... بست و پنجم شهر شوال ... ۱۲۱۲ هجری ... بطبع پیوسته ... بخش کامگاران ... گردید ...

LL No. { ف ٨٩١٤٥٤٤ / م ١١ ACC. No. ٢٠٤٧

THOR جادھورام

'LE انشای جادھورام

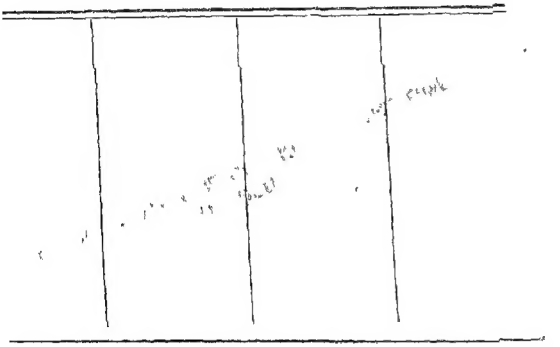

MAULANA AZAD LIBRARY
ALIGARH MUSLIM UNIVERSITY

RULES:—

The book must be returned on the date stamped above.

A fine of Re. 1-00 per volume per day shall be charged for text-books and 10 Paise per volume per day for general books kept over - due.